

Vlaams
Parlement

ingediend op **1021** (2016-2017) – Nr. 1
16 december 2016 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

tot gedeeltelijke omzetting
van richtlijn 2005/36/EG
van het Europees Parlement en de Raad
van 7 september 2005
betreffende de erkenning van beroepskwalificaties

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	23
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	75
Advies van de Raad van State	79
Ontwerp van decreet.....	91
Bijlagen bij het ontwerp van decreet	119

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Samenvatting

Dit ontwerp van decreet zet de richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, zoals gewijzigd door richtlijn 2013/55/EU en verordening (EU) nr. 1024/2012, gedeeltelijk om in Vlaams recht.

Het beoogt met name een algemeen kader te scheppen voor de erkenning van beroepskwalificaties voor onderdanen van andere lidstaten die in het Vlaamse Gewest (of Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap) een gereguleerd beroep willen uitoefenen.

II. Algemene bespreking**1. Inleiding**

Dit ontwerp van decreet beoogt de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, zoals gewijzigd door richtlijn 2013/55/EU en verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt (de IMI-verordening).

Het voert de richtlijn slechts gedeeltelijk uit omdat:

- een aantal initiatieven onder de bevoegdheid vallen van de federale staat of eerder op dat niveau geregeld moeten worden (bijvoorbeeld de bepalingen omtrent assistentiecentra in artikel 57ter);
- van de richtlijn en het toekomstige decreet afwijkende bepalingen in individuele regelgeving nog aangepast moeten worden;
- sommige bepalingen van de richtlijn uitvoeringsbepalingen opleggen die geen directe wijziging van regelgeving vereisen (bijvoorbeeld bepalingen van rapportering en onderzoek in het kader van artikel 59).

2. De oorspronkelijke richtlijn Beroepskwalificaties 2005/36/EG

Op 7 september 2005 werd een Europese richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de erkenning van beroepskwalificaties aangenomen. Ze trad in werking op 20 oktober 2007. Deze richtlijn kwam in de plaats van en consolideerde de vijftien richtlijnen die deze problematiek tot dan voor individuele beroepen regelden.

De algemene doelstelling van de richtlijn is het vrij verrichten van diensten en vrijheid van vestiging in Europa. Europa ziet beroepskwalificaties die verbonden zijn aan de toegang tot beroep in de verschillende lidstaten als belemmering voor het bereiken van deze doelstelling. De richtlijn wil daarom een aantal van de belemmeringen wegwerken en de erkenning van beroepskwalificaties vereenvoudigen. Zo wordt bijgedragen aan de grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit en wordt de Europese dienstensector gestimuleerd.

Het basisprincipe waarop de richtlijn geënt is, is dat zij die recht hebben om in hun lidstaat van oorsprong een beroep uit te oefenen, datzelfde beroep, onder bepaalde voorwaarden, ook moeten kunnen uitoefenen in andere lidstaten.

De richtlijn stelt meer bepaald de regels vast volgens welke een lidstaat, die de toegang tot en uitoefening van een gereguleerd beroep op zijn grondgebied afhankelijk stelt van bepaalde beroepskwalificaties, de in andere lidstaten verwor-

ven beroepskwalificaties die toegang verlenen tot hetzelfde beroep, erkent voor de toegang tot of uitoefening van dit beroep.

De richtlijn is van toepassing op alle onderdanen van een EU-lidstaat en Zwitserland, IJsland, Noorwegen en Liechtenstein die een gereguleerd beroep willen uitoefenen in een lidstaat. Op basis van andere richtlijnen is dit toepassingsgebied ook uitgebreid naar familieleden van burgers van de Unie (richtlijn 2004/38), langdurig ingezeten onderdanen van derde landen (richtlijn 2003/109), erkende vluchtelingen (richtlijn 2004/83), onderdanen van een derde land die in een lidstaat mogen verblijven of werken (richtlijn 2011/98), seizoenarbeiders (richtlijn 2014/36) en onderdanen van een derde land in het kader van overplaatsing binnen een onderneming (2014/66).

De richtlijn maakt in de eerste plaats een onderscheid naargelang iemand slechts tijdelijk een dienst wenst uit te oefenen in een andere lidstaat, dan wel of hij er zich permanent wil vestigen. De richtlijn voorziet daarvoor enerzijds in een regeling voor de tijdelijke vrije dienstverrichting (artikel 5 tot en met 9) en anderzijds ook in een regeling voor de vrijheid van vestiging (artikel 10 en verder).

Op het tijdelijk verrichten van diensten kunnen, voor de dienstverrichter waarvoor het beroep in de lidstaat van vestiging niet is gereguleerd, en die ten minste twee jaar beroepservaring kan aantonen, in principe geen beperkingen om reden van beroepskwalificatie worden gesteld (artikel 5). In artikel 6 worden de vrijstellingen van deze beperkingen verder geëxpliciteerd. Verder wordt ook voorzien in de mogelijkheid van lidstaten om een verklaring en bijhorende informatie te vragen van de tijdelijke dienstverrichter (artikel 7). Artikel 8 voorziet in de mogelijkheid van informatie-uitwisseling tussen de administraties van de verschillende lidstaten.

De in de richtlijn voorziene regeling voor de vrijheid van vestiging wordt opgedeeld in drie hoofdstukken, het algemeen stelsel (hoofdstuk I, artikel 10 tot en met 15), de erkenning van beroepservaring (hoofdstuk II, artikel 16 tot en met 20) en de erkenning op basis van de coördinatie van de minimumopleidingseisen (hoofdstuk III, artikel 21 en verder).

Hoofdstuk I bevat de bepalingen in verband met het algemeen stelsel dat van toepassing is op alle beroepen die niet onder het toepassingsgebied van de volgende hoofdstukken vallen (artikel 10). Artikel 13 bevat de basisregeling voor de erkenning van beroepskwalificaties voor aanvragers in het algemeen stelsel. Er wordt een onderscheid gemaakt naargelang het beroep al dan niet gereguleerd is in de lidstaat van de aanvrager. Indien aan de voorwaarden, in dit artikel bepaald, voldaan is, kan de aanvrager niet geweigerd worden. Voor de toepassing van artikel 13 worden in artikel 11 de beroepskwalificaties opgedeeld in niveaus.

In hoofdstuk II worden de voorwaarden bepaald waaronder het aantonen van beroepskennis- of bekwaamheid voor een in de lijsten als bijlage opgesomd beroep, kan aangetoond worden door beroepservaring.

In hoofdstuk III ten slotte wordt de erkenning van beroepsbekwaamheden van de zeven zogenaamde sectorale beroepen individueel geregeld. Artikel 21 formuleert het beginsel van de automatische erkenning voor opleidingstitels van deze beroepen op basis van de coördinatie van de minimumopleidingseisen. In de volgende artikelen worden de beroepen verder individueel geregeld.

Hoofdstuk IV bevat verder een aantal bepalingen in verband met documenten en formaliteiten die de bevoegde autoriteiten kunnen eisen (artikel 50) en de procedure voor de onderlinge erkenning van beroepskwalificaties (artikel 51).

In de laatste titels van de richtlijn zijn ten slotte nog enkele bepalingen opgenomen in verband met de administratieve samenwerking (artikel 56) en de centrale toegang tot informatie via de één-loketten (artikel 57).

3. Wijziging van de oorspronkelijke richtlijn Beroepskwalificaties door richtlijn 2013/55/EU

Met deze richtlijn tot wijziging van de richtlijn 2005/36/EG wil Europa de oorspronkelijke richtlijn moderniseren en de wederzijdse erkenningen nog verder vereenvoudigen en versnellen. Volgens de Europese Commissie kampen de EU-lidstaten met een groeiend tekort aan gekwalificeerde arbeidskrachten, voornamelijk in het onderwijs, in de zorg en ook in de groeisectoren zoals bouwnijverheid en zakelijke dienstverlening. Volgens de Commissie dienen tekorten aan arbeidskrachten in de ene lidstaat te kunnen worden aangevuld met mobiele en gekwalificeerde beroepsbeoefenaars uit andere EU-lidstaten. Hierbij is het van belang dat beroepskwalificaties in de EU snel, eenvoudig en betrouwbaar kunnen worden erkend.

Een aantal van de belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de oorspronkelijke richtlijn zijn:

- afschaffing van het basisprincipe dat er maximaal één niveau verschil mag zijn in attest/opleidingstitel met beroepskwalificatie;
- de invoering van de Europese beroepskaart: nieuwe gedigitaliseerde procedure voor de erkenning van beroepskwalificaties, respectievelijk het verlenen van toegang tot het beroep met het oog op tijdelijke en incidentele dienstverrichting (op heden bestaat de Europese beroepskaart voor vijf beroepen: verpleegkundige, apotheker, fysiotherapeut, de berggids en de makelaar in onroerend goed);
- het voorzien van de mogelijkheid van gedeeltelijke toegang tot een beroep: in sommige gevallen mag een beroepsbeoefenaar de beroepsactiviteit waartoe hij in zijn lidstaat van oorsprong gekwalificeerd is niet uitoefenen in de lidstaat van bestemming, omdat het beroep daar meer beroepsactiviteiten omvat dan enkel de beroepsactiviteit waartoe de beroepsbeoefenaar in zijn land van oorsprong gekwalificeerd is. De mogelijkheid van gedeeltelijke toegang houdt voortaan in dat beroepsbeoefenaars toegang krijgen tot het gereglementeerde beroep in de lidstaat van ontvangst voor dat onderdeel van het beroep dat overeenkomt met de beroepsactiviteiten waartoe zij in de lidstaat van oorsprong gekwalificeerd zijn;
- verlaging van de beroepservaringseis: voorheen mocht de bevoegde autoriteit in een ontvangende lidstaat verlangen dat de migrerende beroepsbeoefenaar met een niet-gereglementeerd beroep afkomstig uit een andere lidstaat aantoonde dat hij/zij in de afgelopen tien jaar minstens twee jaar beroepservaring heeft opgedaan. Dit wordt via artikel 13, tweede lid, van de gewijzigde richtlijn verlaagd naar één jaar;
- het voorzien van een wederzijdse evaluatieoefening onder lidstaten en rapporteringsverplichtingen: verplichting tot het actief screenen, evalueren, moderniseren van de wettelijke bepalingen inzake de toegang tot beroepen of beroepstitels. Tevens wordt men verplicht te inventariseren en mee te delen welke beroepen gereglementeerd zijn en waarom. Daarbij dient een degelijke motivering gegeven te worden en dienen de bevindingen onderling tussen de lidstaten besproken te worden. Elke lidstaat dient een nationaal actieplan op te stellen waarin de in de eigen lidstaat gereglementeerde beroepen worden beoordeeld op proportionaliteit;
- omdat de verregaande arbeids- en dienstenmobiliteit die de nieuwe richtlijn beoogt, gepaard gaat met eventuele risico's voor de ontvangers van de diensten, wordt in de nieuwe richtlijn ook meer aandacht besteed aan de belangen van patiënten, minderjarigen en consumenten.

4. Federale wet ter omzetting van de richtlijn en zesde staatshervorming

De oorspronkelijke richtlijn werd gedeeltelijk omgezet in federale wetgeving door de wet van 12 februari 2008 tot instelling van een nieuw algemeen kader voor de erkenning van EG-beroepskwalificaties.

Het doel van deze horizontale wet was het algemeen kader van de richtlijn in federale wetgeving vorm te geven en de generieke bepalingen van de richtlijn die voor alle niet specifiek in de richtlijn vermelde beroepen gelden, vast te stellen. Daarmee wilde men ook vermijden dat een groot aantal gemeenschappelijke bepalingen telkens hernomen dienden te worden in de talrijke omzettingsteksten voor de specifieke beroepen en ook wilde men tot een zekere uniformiteit in de toepassing van de bepalingen van de richtlijn komen.

Nu zal de horizontale wet gewijzigd worden om de wijziging aan de oorspronkelijke richtlijn door de richtlijn 2013/55/EU gedeeltelijk om te zetten in federale wetgeving.

Ondertussen werden de gewesten, door wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), bij de zesde staatshervorming bevoegd voor de vestigingsvoorwaarden, met uitzondering van de voorwaarden voor toegang tot gezondheidszorgberoepen en tot dienstverlenende intellectuele beroepen (artikel 6, §1, V, 6°, BWHI).

De geplande wijzigingen aan de federale wet, om deze in overeenstemming te brengen met de gewijzigde richtlijn, zullen dus niet meer van toepassing zijn op bevoegdheden met betrekking tot toegang tot beroep en vestigingsvoorwaarden die met de zesde staatshervorming overgekomen zijn naar het Vlaamse Gewest.

5. Gedeeltelijke omzetting in Vlaanderen door horizontaal decreet

Aangezien de wijzigingen aan de federale wet niet meer zullen gelden voor bevoegdheden overgekomen bij de zesde staatshervorming en Vlaamse bevoegdheden in het algemeen, moeten de wijzigingen aan de oorspronkelijke richtlijn nog omgezet worden in Vlaanderen.

Er zijn in principe een aantal wetgevende opties voor deze omzetting:

- er zou kunnen worden geopteerd enkel voor een aanpassing van de door de richtlijn getroffen individuele regelgevingen, met name deze die de toegang tot beroep regelen voor beroepen waarvoor Vlaanderen bevoegd is;
- een andere optie is de wijziging bij decreet van de federale wet. Immers, de komende federale wijzigingen aan de wet zouden niet gelden voor de betrokken bevoegdheden die overgekomen zijn naar aanleiding van de zesde staatshervorming, terwijl de oorspronkelijke ongewijzigde wet wel zou blijven gelden voor deze Vlaamse bevoegdheden. Een loutere wijziging van de wet bij decreet zou dus een oplossing kunnen zijn daarvoor;
- ten slotte kan er ook voor gekozen worden een eigen Vlaams decreet ter omzetting van de richtlijn op te maken (naast de nodige aanpassingen aan individuele regelgevingen) analoog met de federale wet die een aantal bepalingen van de richtlijn horizontaal regelt voor alle beroepen waarvoor Vlaanderen bevoegd is.

De optie om zonder overkoepelend wetgevend optreden de richtlijn om te zetten, is om een aantal redenen problematisch. Vooreerst zou de ongewijzigde en niet aan de nieuwe richtlijn aangepaste federale wet blijven gelden voor de beroepen waarvoor Vlaanderen bevoegd is geworden, wat uiteindelijk toch een regelgevend optreden zou eisen. Verder zou een aantal generieke bepalingen in de richtlijn bij iedere aparte regelgevende aanpassing hernomen moeten worden. Daarbij bestaat

ook het gevaar dat bij die individuele aanpassingen van de richtlijnen verschillende interpretaties zouden ontstaan.

Van de optie om de federale wet louter te wijzigen bij decreet werd om een aantal redenen afgestapt. Wetgevingstechnisch gezien zou een wijziging van de federale wet door Vlaanderen en eventueel door andere gewesten op termijn bijzonder onoverzichtelijk en complex worden. De tekst zou voor diegenen die hem moeten toepassen op termijn ook onoverzichtelijk en onleesbaar worden.

Een eigen Vlaams decreet met hetzelfde materiële voorwerp als de federale wet, maar dan voor de beroepen waarvoor Vlaanderen bevoegd is, heeft verder ook als voordeel dat het eenvoudiger wordt in de toekomst aanpassingen te doen aan het wetgevend kader, indien gewenst.

De algemene doelstellingen van dit ontwerp van decreet zijn gelijklopend met deze van de federale wet tot omzetting van de richtlijn:

- de bepalingen van de Europese richtlijn gedeeltelijk omzetten in Vlaamse regelgeving;
- een algemeen kader scheppen voor de erkenning van beroepskwalificaties van beroepsbeoefenaars uit andere lidstaten voor alle gereguleerde beroepen waarvoor Vlaanderen bevoegd is.

Ook de werkwijze van omzetting is dezelfde als de federale wet. Aangezien de bepalingen in de richtlijn al redelijk geconcretiseerd zijn en in vele gevallen in principe reeds zo zouden kunnen worden uitgevoerd, is ervoor geopteerd om in de federale wet en dit ontwerp van decreet, zo dicht mogelijk aan te sluiten bij de tekst van de richtlijn zelf. Dit vermindert het gevaar op verkeerde interpretaties van de richtlijn met mogelijk foutieve omzetting en eventueel verdere inbreukprocedures als gevolg.

Wat betreft het toepassingsgebied van het ontwerp van decreet kan in het algemeen gesteld worden dat het van toepassing is op het geheel van gereguleerde beroepen die onder de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap vallen en die onder het toepassingsgebied van de hoofdstukken I of II van titel III van de richtlijn vallen. De bepalingen in verband met de zogenaamde 'sectorale beroepen' (hoofdstuk III van titel III) zijn net zoals bij de federale wet van het toepassingsgebied uitgesloten en worden niet in het ontwerp van decreet opgenomen. Deze behoren ook niet tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap. Bij de artikelsgewijze bespreking van artikel 5 wordt het toepassingsgebied uitvoeriger toegelicht.

6. Verhouding tussen dit ontwerp en verticale omzettingsdecreten en -besluiten

Het decreet bepaalt de regels voor het erkennen van beroepskwalificaties van beroepsbeoefenaars uit andere lidstaten die in Vlaanderen een gereguleerd beroep willen uitoefenen. Deze regels zullen dus in principe van toepassing zijn op alle gereguleerde beroepen in Vlaanderen, tenzij specifieke regelgeving er expliciet van afwijkt. Het decreet is van aanvullend of suppletief recht. Enkel indien er geen specifieke regels zijn hierover zal het decreet van toepassing zijn.

III. Repliek op de ingewonnen adviezen

Op 2 mei 2016 heeft de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) haar advies op voorvermeld ontwerp van decreet gegeven. De SERV geeft aan dat ze geen inhoudelijke bemerkingen heeft vanuit sociaal-economisch perspectief gezien de hoofdzakelijk juridische invalshoek (letterlijke omzetting van de richtlijn zonder vrije beleidsruimte).

Op 15 juli 2016 heeft de Raad van State advies 59.372/1 uitgebracht over het ontwerp van decreet. In het algemeen kan gesteld worden dat bepaalde punten (met name onder punt 4 en 5 van het advies van de Raad van State) niet alleen door Vlaanderen geregeld kunnen worden gezien de bevoegdheden van Vlaanderen beperkt zijn tot het grondgebied van het Vlaamse Gewest (en desgevallend tot het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad als het gaat over gemeenschapsbevoegdheden die daar kunnen worden uitgeoefend), terwijl de richtlijn op bepaalde punten spreekt over het gehele grondgebied van een lidstaat. Verder overleg is op die punten nodig en vindt ook plaats in het Interfederaal Comité de Pilotage (stuurgroep) en de Interfederale Economische Commissie (IEC). Wellicht dienen bepaalde aspecten nog verder geregeld te worden in een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de gewesten.

De opmerkingen van de Raad van State worden punt per punt besproken.

- 2.2: de Raad van State merkt op dat er geen bepaling over de inwerkingtreding is opgenomen en dat het ontwerp van decreet dus in werking zal treden op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. Aangezien de meeste bepalingen van de richtlijn directe werking hebben in de Vlaamse rechtsorde vanaf de omzettingsdatum van 18 januari 2016 lijkt het aangewezen het decreet ook vanaf die datum in werking te laten treden. Onder artikel 43 is daartoe een nieuwe bepaling opgenomen.
- 3.4: de Raad van State adviseert om de bepalingen in verband met de vrijstelling en verplichting opgenomen in artikel 17 die betrekking hebben op de federale instellingen voor de sociale zekerheid weg te laten aangezien Vlaanderen daarvoor niet bevoegd is. Artikel 17, eerste lid, 2°, en artikel 17, tweede lid, werden daarom weggelaten.
- 4.1, 4.3 en 4.4: de Raad van State merkt onder 4.1 op dat sommige bepalingen van de richtlijn vereisen dat de dienstverrichter de toelating bekomt om een activiteit uit te oefenen op het gehele grondgebied van de betrokken lidstaat. Dit is onder meer het geval bij de in te dienen schriftelijke verklaring in het kader van tijdelijke dienstverrichting. Er wordt opgemerkt dat de beperking om de activiteit uit te oefenen "op het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest" bijgevolg niet in overeenstemming is met de richtlijn.

De Raad van State merkt verder op dat voor een correcte omzetting van de richtlijn overleg vereist is met de andere gewesten en gemeenschappen, wat in voorkomend geval zal resulteren in een samenwerkingsakkoord.

Vlaanderen kan de richtlijn op dit punt inderdaad niet correct en volledig omzetten alleen, aangezien ze daartoe niet de bevoegdheid heeft. Er is reeds overleg met de andere gewesten en gemeenschappen in het Interfederaal Comité de Pilotage en op ambtelijk niveau in de Interfederale Economische Commissie. Daar kan verder gewerkt worden aan een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de gewesten. In het ontwerp van decreet wordt onder tussen binnen de bevoegdheden van Vlaanderen maximaal tegemoetgekomen aan deze verplichting uit de richtlijn door niet opnieuw een schriftelijke verklaring te eisen indien die reeds werd gegeven in een ander gewest of gemeenschap (artikel 18, §6).

- 4.2 – 4.3: de Raad van State merkt op dat artikel 34, §2, van het ontwerp van decreet niet in overeenstemming is met artikel 53, lid 2, van de richtlijn vermits in artikel 34, §2, de controle van de taalkennis beperkt is tot de kennis van het Nederlands, en in de richtlijn bepaald wordt dat de kennis beperkt dient te blijven tot één officiële taal van de ontvangende lidstaat. Artikel 34, §2, werd aangepast om daaraan tegemoet te komen.

- 4.1, 4.3 en 4.4: de Raad van State merkt op dat de geldigheid van de beroepskaart "op het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest" niet in overeenstemming is met de richtlijn aangezien de beroepskaart wordt uitgereikt met het oog op de uitoefening op het volledige grondgebied van alle betrokken lidstaten. Ook dit kan Vlaanderen – zoals eerder aangehaald bij de schriftelijke verklaring – niet alleen omzetten. Ook hier is verder overleg tussen de gemeenschappen en gewesten vereist in de verschillende overlegfora en kan het enkel geregeld worden in een samenwerkingsakkoord. In het ontwerp van decreet wordt ondertussen binnen de bevoegdheden van Vlaanderen maximaal tegemoetgekomen aan deze verplichting uit de richtlijn door Europese beroepskaarten van andere gewesten en gemeenschappen te erkennen (artikel 9, §4).
- 5: onder dit punt haalt de Raad van State de problematiek van mogelijke "omgekeerde discriminatie" aan bij omzetting van Europese richtlijnen. Door aanvragers van de andere gewesten en gemeenschappen van België niet onder het toepassingsgebied van het ontwerp van decreet te brengen, zou er desgevallend sprake kunnen zijn van discriminatie ten aanzien van onderdanen van andere EU-lidstaten waar het decreet wel op van toepassing is. Het verschil in behandeling moet wel redelijk verantwoord zijn. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet wordt nu bij artikel 5 (het toepassingsgebied) dergelijke verantwoording gegeven.

Het ontwerp van decreet zal dus nog steeds niet van toepassing zijn op onderdanen van andere deelgebieden van België. Het lijkt niet aangewezen in dit ontwerp van decreet een eenzijdige erkenningsregeling op te nemen. Ook hier dient na verder overleg met de andere gemeenschappen en gewesten bekeken te worden of in een samenwerkingsakkoord een 'intern-Belgische' erkenningsregeling overeengekomen kan worden waarbij de voordelen van de richtlijn op het intern Belgisch verkeer wederzijds worden toegekend door de verschillende gewesten.

- 6: de Raad van State merkt hier op dat er verschillende beroepsmogelijkheden voorzien zijn waarvan de aard van het beroep dat kan worden ingesteld niet verder bepaald is. Verder wordt ook opgemerkt dat de gewesten en gemeenschappen in beginsel niet bevoegd zijn voor het bepalen van de bevoegdheid van rechtscolleges. Aangezien in de gecoördineerde wetten op de Raad van State reeds een algemene beroepsmogelijkheid bestaat voor administratieve rechtshandelingen is het niet nodig nog extra beroepsmogelijkheden te voorzien om de richtlijn op dat punt correct om te zetten. Gezien de bijkomende moeilijkheden om de bevoegdheid van rechtscolleges te bepalen werden de beroepsmogelijkheden in artikel 9, §2, 11, §4, en 34, §4, van het ontwerp van decreet weggelaten.
- 7: juridisch-technisch moet de wet van 12 februari 2008 die nu nog van kracht is op de overgekomen bevoegdheden van de zesde staatshervorming voor Vlaanderen opgeheven worden. Daarom wordt artikel 42 ingevoegd in het ontwerp van decreet.
- 8: de bijlagen werden aangepast en opgenomen in het ontwerp van decreet naar aanleiding van de door de Raad van State onder dit punt gemaakte opmerkingen.
- 9: de toelichting bij artikel 12 in de memorie van toelichting werd aangepast om die in overeenstemming te brengen met het ontwerp van decreet.
- 10 en 11: de door de Raad van State voorgestelde aanpassingen in artikel 10, §3 en §4, werden in het ontwerp van decreet aangebracht.

- 12: het advies stelt terecht dat de bepaling van artikel 14, §4, van het ontwerp van decreet niet in overeenstemming is met de richtlijn. De bepaling wordt daarom aangepast.
- 13: het advies van de Raad van State stelt dat er in hoofdstuk 3, afdeling 2, geen automatische erkenning is waarvan sprake in paragraaf 5. Dit heeft inderdaad vooral betrekking op de zogenaamde sectorale beroepen waarvoor Vlaanderen niet bevoegd is. Paragraaf 5 van artikel 14 van het ontwerp van decreet kan dus weggelaten worden.
- 14: hier stelt de Raad van State vast dat artikel 32, §6, tweede lid, niet in overeenstemming is met de richtlijn. De bepaling werd aangepast om daaraan tegemoet te komen.

IV. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Zowel onder gemeenschaps- als gewestbevoegdheden vallen er gereguleerde beroepen in de zin van de richtlijn.

Artikel 2

Het ontwerp van decreet zet de betreffende richtlijn gedeeltelijk om. Het is slechts een gedeeltelijke omzetting zoals eerder aangegeven omdat:

- een aantal initiatieven onder de bevoegdheid vallen van de federale staat of eerder op dat niveau geregeld moeten worden (bijvoorbeeld de bepalingen omtrent assistentiecentra in artikel 57ter);
- van de richtlijn en het toekomstig decreet afwijkende bepalingen in individuele regelgeving nog aangepast moeten worden;
- sommige bepalingen van de richtlijn uitvoeringsbepalingen opleggen die geen directe wijziging van regelgeving vereisen (bijvoorbeeld bepalingen van rapportering en onderzoek in het kader van artikel 59).

Artikel 3

In artikel 3 worden de in het ontwerp van decreet gebruikte termen gedefinieerd.

Veel van deze definities wijken weinig tot niet af van de in de richtlijn omschreven definities. Deze behoeven in principe geen bijkomende uitleg.

Een aantal definities wijken af of staan niet expliciet in de richtlijn:

- aanpassingsstage: de tweede alinea van de definitie zoals die in de richtlijn staat, is weggelaten omdat dit federale bevoegdheid is;
- bevoegde Vlaamse autoriteit: dit wordt gedefinieerd analoog met de 'bevoegde autoriteit' maar werd zoals in de federale tekst opgenomen om te preciseren dat het gaat om een overheid die specifiek in het Vlaamse Gewest bevoegd is en het onderscheid te maken met bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten;
- lidstaat: naast de lidstaten van de Europese Unie is de richtlijn ook van toepassing op Zwitserland en de landen van de Europese Economische Ruimte (EER), met name IJsland, Noorwegen en Liechtenstein. De definitie van lidstaat werd dan ook uitgebreid om deze landen te omvatten;
- lidstaat van oorsprong: deze term wordt doorheen de richtlijn gebruikt om het onderscheid te maken tussen lidstaat waar de aanvrager de beroepskwalificaties heeft verworven en de andere lidstaat waar hij het beroep wil gaan uitoefenen. Het wordt in de richtlijn vermeld maar niet expliciet gedefinieerd;

- lidstaat van vestiging: dit wordt gedefinieerd in de tekst van de richtlijn zelf, maar is niet expliciet opgenomen bij de definities van de richtlijn. De in de richtlijn gebruikte definitie wordt hier gebruikt, en het wordt bij de definities van het ontwerp van decreet opgenomen;
- derde land: in de richtlijn zelf wordt dit niet gedefinieerd. In die context is het ook duidelijker wat met 'derde land' bedoeld wordt. In een decreet is dit niet volledig duidelijk en moet dit dus gedefinieerd worden. Het wordt gedefinieerd als een staat waarop de richtlijn niet van toepassing is, dit in tegenstelling tot de definitie van 'lidstaat';
- aanvrager: de definitie van 'aanvrager' is belangrijk om te weten voor welke personen het decreet precies van toepassing is. Naast onderdanen van lidstaten (zoals eerder gedefinieerd) die hun beroepskwalificatie in een andere lidstaat dan België hebben verkregen, is de richtlijn ook van toepassing op bepaalde categorieën van onderdanen van derde landen waar de richtlijn normaal gezien niet van toepassing is.
Het toepassingsgebied is op basis van andere richtlijnen uitgebreid naar familieleden van een burger van de Unie (richtlijn 2004/38), langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (richtlijn 2003/109), erkende vluchtelingen (richtlijn 2004/83), onderdanen van een derde land die in een lidstaat mogen verblijven of werken (richtlijn 2011/98), seizoenarbeiders (richtlijn 2014/36) en onderdanen van een derde land in het kader van overplaatsing binnen een onderneming (2014/66). Deze richtlijn werd niet expliciet in het ontwerp van decreet opgenomen om toekomstige aanpassingen door eventuele uitbreiding van toepassingsgebied door nieuwe richtlijnen te vermijden;
- dwingende redenen van algemeen belang: de definitie van 'dwingende redenen van algemeen belang' herneemt als voorbeelden de redenen zoals zij tot op heden door het Hof van Justitie van de Europese Unie erkend zijn. Het gaat om een evolutief concept. De voorgestelde definitie in de richtlijn, namelijk "de dwingende redenen van algemeen belang erkend door het Europees Hof van Justitie", werd niet weerhouden omdat men aan het Hof van Justitie geen bevoegdheden kan overdragen die aan de nationale wetgevers toebehoren, namelijk het definiëren van de draagwijdte van 'dwingende redenen van algemeen belang', in voorkomend geval onder een a-posterioriconcontrole van de Europese rechter;
- IMI: de definitie staat niet in de richtlijn Beroepskwalificaties, maar wordt wel gebruikt in het ontwerp van decreet en dient dus wel opgenomen te worden.

Artikel 4

In artikel 4, eerste lid, wordt de algemene doelstelling van artikel 1 van de richtlijn overgenomen in het ontwerp van decreet.

In het tweede lid wordt deze doelstelling naar aanleiding van de wijzigingen aangebracht door richtlijn 2013/55/EU uitgebreid naar het vaststellen van de regels voor de gedeeltelijke toegang tot een gereguleerd beroep, alsook de erkenning van beroepsstages.

Artikel 5

In artikel 5 wordt het toepassingsgebied van het ontwerp van decreet afgebakend.

De eerste paragraaf licht nader toe op welke personen en voor welke soort activiteit het ontwerp van decreet van toepassing is.

De personen waarop het ontwerp van decreet van toepassing is, zijn in eerste instantie de onderdanen van de EU-lidstaten die in een andere EU-lidstaat dan België hun beroepsbekwaamheid hebben verworven, en die nu in het Vlaamse Gewest dat beroep wensen uit te voeren. Het decreet is dus enkel van toepassing

indien er sprake is van een zogenaamd grensoverschrijdend element. Het is met andere woorden niet van toepassing op personen die hun beroepskwalificaties in België hebben verworven. Dit betekent dat beroepskwalificaties verkregen in een ander gewest of andere gemeenschap van België – die bevoegd zijn voor hun eigen regelgeving met betrekking tot bepaalde beroepskwalificaties en dus een andere regelgeving kunnen hebben daaromtrent – niet kunnen genieten van dezelfde regeling van wederzijdse erkenning. Dit is hetzelfde toepassingsgebied als dat van de richtlijn. Ook de richtlijn is slechts van toepassing indien er sprake is van een grensoverschrijdend element. Voor een volledige omzetting van de richtlijn is dus niet vereist dat ook een intern-Belgische regeling in het ontwerp van decreet is opgenomen.

De Raad van State merkt in haar advies 59.372/1 van 15 juli 2016 onder nr. 5 echter op dat indien geen regeling voor intern-Belgisch verkeer voorzien is, dit mogelijk zogenaamde omgekeerde discriminatie tot gevolg kan hebben, hetgeen eventueel strijdig zou kunnen zijn met de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie van de Grondwet. De Raad stelt vervolgens vast dat een dergelijk verschil in behandeling redelijk verantwoord moet zijn.

Het verschil in behandeling bij wederzijdse erkenning is hier redelijk verantwoord omwille van de nabijheid en grotere verwevenheid van de verschillende gemeenschappen en gewesten in België. Daardoor zou de impact van wederzijdse erkenning van beroepskwalificatie van de andere gemeenschappen en gewesten een stuk groter zijn dan voor de andere EU-lidstaten. Bij eventuele deregulering op het vlak van beroepskwalificaties in een van de gemeenschappen of gewesten zou dit tot gevolg kunnen hebben dat de andere verplicht zijn ook te dereguleren, willen ze hun eigen burgers niet discrimineren door ze een strengere regulering op te leggen. Het niet onder het toepassingsgebied brengen van onderdanen van de andere gewesten en gemeenschappen in België is met andere woorden nodig opdat Vlaanderen zijn eigen bevoegdheden zou kunnen uitoefenen en een effectief beleid zou kunnen voeren.

Hoewel er dus een redelijke verantwoording is voor het verschil in behandeling en er geen juridische verplichting is vanuit de richtlijn om in een intern-Belgische regeling te voorzien, lijkt het wel aangewezen in de toekomst een dergelijke regeling uit te werken. Het is evenwel niet aangewezen dit nu eenzijdig in het ontwerp van decreet op te nemen. Aangezien dit geen juridische verplichting is opgelegd door de richtlijn, is er ook geen garantie dat de andere gemeenschappen en gewesten in een soortgelijke eenzijdige erkenning voor Vlamingen zouden voorzien. Hierover dienen in verder overleg met de andere gemeenschappen en gewesten afspraken gemaakt te worden en desgevallend een samenwerkingsakkoord afgesloten te worden.

Verder werd dit toepassingsgebied, zoals onder de definitie van 'aanvrager' van artikel 3 reeds is toegelicht, uitgebreid naar verschillende andere categorieën van personen door andere richtlijnen.

De activiteit waarop het ontwerp van decreet van toepassing is, 'het uitoefenen van een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest', werd door artikel 1, 2), van richtlijn 2013/55/EU uitgebreid naar personen die een beroepsstage in het buitenland hebben volbracht.

In de tweede paragraaf wordt verder geëxpliciteerd dat dit ontwerp van decreet enkel van toepassing is op de gereguleerde beroepen waarvoor het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is.

De derde paragraaf bepaalt dat het ontwerp van decreet van aanvullend of suppletief recht is. Het is slechts van toepassing in zoverre er in andere communautaire

rechtsinstrumenten of andere rechtsinstrumenten van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap geen andere specifieke bepalingen in verband met de erkenning van beroepskwalificaties staan.

De laatste paragraaf ten slotte bepaalt dat bij het gebruik van 'het Vlaamse Gewest' doorheen het ontwerp van decreet daaronder ook verstaan moet worden 'het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad' in zoverre het gaat over bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap die daar kunnen worden uitgeoefend. Dit wordt in dit artikel één keer bepaald om te vermijden dat de omslachtige bewoordingen bij ieder gebruik van 'het Vlaamse Gewest' telkens herhaald moeten worden en zo de leesbaarheid van het ontwerp van decreet verminderd wordt.

Artikel 6

In dit artikel worden de bepalingen in verband met de gevolgen van de erkenning van artikel 4 van de richtlijn omgezet.

Artikel 7

Artikel 7 beoogt de omzetting van artikel 4bis, lid 1 en 2, ingevoegd in richtlijn 2005/36/EG door richtlijn 2013/55/EU.

De aanvraag voor een beroepskaart is alleen mogelijk wanneer voorafgaand een uitvoeringshandeling door de Europese Commissie is aangenomen op basis van bepaalde criteria (aanzienlijke mobiliteit, beroep gereguleerd in een substantieel aantal lidstaten, belang van het beroep). Bovendien is het gebruik op vrijwillige basis. Een aanvrager kan altijd kiezen voor de 'klassieke' erkenning in de ontvangende lidstaat.

Artikel 8

Dit artikel zet artikel 4bis, lid 8, en artikel 4ter om, ingevoegd in richtlijn 2005/36/EG door richtlijn 2013/55/EU.

Een aanvraag voor een Europese beroepskaart zal gebeuren via de IMI-applicatie, waarbij de aanvrager de bevoegde Vlaamse autoriteit alle nuttige documenten moet bezorgen. Overeenkomstig artikel 4ter, worden de termijnen en de procedure die door de bevoegde Vlaamse autoriteit zullen moeten worden gerespecteerd en gevolgd voor het onderzoeken van de aanvraag van een beroepskaart, nader omschreven.

Paragraaf 3 bepaalt dat de voor de afgifte van de beroepskaart aan de aanvrager aangerekende kosten overeenkomstig artikel 4bis, lid 8, van de richtlijn redelijk, evenredig en in verhouding zijn met de gemaakte kosten.

Artikel 9

Dit artikel zet artikel 4quater, lid 1, 2 en 3, om, zoals ingevoegd in richtlijn 2005/36/EG door richtlijn 2013/55/EU.

De aanvraag van een Europese beroepskaart bij de bevoegde Vlaamse autoriteit door een dienstverrichter gevestigd in het Vlaamse Gewest leidt tot de aflevering van de kaart zonder dat de tussenkomst van de ontvangende lidstaat vereist is, wanneer ze gevraagd wordt voor een tijdelijke of occasionele dienstverrichting in deze ontvangende lidstaat en ze geen mogelijke gevolgen heeft voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid.

Paragraaf 2 zet artikel 4quater, lid 3, om, zoals ingevoegd door richtlijn 2013/55/EU in richtlijn 2005/36/EG, waarbij de door de bevoegde Vlaamse autoriteit te volgen procedure wordt vastgelegd in geval van wijziging van de oorspronkelijke aanvraag of van de aanvraag tot verlenging van de Europese beroepskaart na haar geldigheidsduur van achttien maanden.

Artikel 10

Dit artikel zet artikel 4quinqües, lid 1, van de richtlijn om.

Dit heeft betrekking op de situatie waarbij een aanvrager een tijdelijke of occasionele dienstverrichting wil uitoefenen die mogelijke implicaties heeft op de volksgezondheid of de openbare veiligheid, of waarbij hij zich wil vestigen. In dit geval zal de aangestelde Vlaamse autoriteit (als autoriteit van de lidstaat van oorsprong) zich beperken tot de voorbereiding van het afleveringsdossier van de kaart; de ontvangende lidstaat kan de aflevering van de beroepskaart weigeren.

Artikel 11

Dit artikel zet artikel 4quinqües om, zoals ingevoegd in richtlijn 2005/36/EG door richtlijn 2013/55/EU, alsook artikel 4quater, lid 4.

Artikel 11 beoogt de hypothese waarbij een aanvrager, onderdaan van een andere staat, de erkenning van zijn beroepskwalificaties vraagt om het beroep in het Vlaamse Gewest uit te oefenen, ofwel om zich hier te vestigen, ofwel om een tijdelijke dienst te verrichten die implicaties heeft voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid. De Vlaamse autoriteit handelt hier als autoriteit van de ontvangende staat.

Conform artikel 4quinqües van de richtlijn voorziet artikel 11 dat wanneer het beoogde beroep een beroep is dat een professionele ervaring vereist, of het voorwerp uitmaakt van een gemeenschappelijke opleiding of van een gemeenschappelijke opleidingsproef, de bevoegde Vlaamse autoriteit kan beslissen over het al dan niet afleveren van de beroepskaart binnen een termijn van een maand vanaf ontvangst van de aanvraag.

Paragraaf 3 van artikel 11 beoogt de situatie waarbij de aanvrager een beroep wenst uit te oefenen dat implicaties heeft op de volksgezondheid of de openbare veiligheid. In dit geval kan de bevoegde Vlaamse autoriteit beslissen de beroepskaart al dan niet af te leveren. Indien de aanvraag betrekking heeft op de vestiging kan de bevoegde Vlaamse autoriteit er ook voor kiezen de aanvrager aan compenserende maatregelen te onderwerpen conform artikel 25 van het ontwerp van decreet.

Artikel 12

Dit artikel zet artikel 4quater, lid 1, laatste zin, van richtlijn 2013/55/EU om.

Artikel 13

Dit artikel zet artikel 4sexies van richtlijn 2013/55/EU om.

Het in het ontwerp van decreet opgenomen artikel 13 voorziet in de van toepassing zijnde procedure betreffende de verwerking van persoonsgegevens.

Wat betreft de bescherming van persoonsgegevens is de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens op deze behandelingen van toepassing, evenals de wet van

24 augustus 2005 voor wat betreft de bepalingen die slaan op de omzetting van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

Overeenkomstig de wet van 8 december 1992:

- bestaat er een wettelijke basis voor de behandeling van de persoonsgegevens;
- baseert het Europees systeem zich op een wederzijdse erkenning van de beroepskwalificaties. Dit systeem kan alleen werken indien iedere lidstaat van oorsprong de nodige maatregelen neemt om te voorkomen dat die beroepskwalificaties misbruikt worden of dat een beroep uitgeoefend wordt in strijd met de regels die gelden voor dat gereglementeerde beroep. De andere lidstaten moeten in dit kader op de hoogte worden gebracht van de ten aanzien van de beroepsbeoefenaars genomen sancties. Ze moeten ook de houder van een Europese beroepskaart kunnen identificeren en de draagwijdte van de rechten kunnen inschatten die hem zijn toegekend in dit kader;
- zijn de voorgestelde maatregelen in verhouding tot het nagestreefde doel, de inhoud van de meegedeelde persoonsgegevens is beperkt tot wat nodig is om, ofwel de beoogde beroepsbeoefenaar en de opgelopen sancties, ofwel de begunstigde van de Europese beroepskaart te kunnen identificeren;
- is de voorziene duur voor de verwerking deze die voorzien is in de Europese richtlijn;
- beschikt de beoogde persoon over rechten zoals het recht op informatie, het recht op toegang, het recht op verbetering en verwijdering conform de wet van 8 december 1992;
- worden de verantwoordelijken voor de verwerking geïdentificeerd. Het gaat om de bevoegde Vlaamse autoriteiten.

Artikel 14

Dit artikel zet artikel 4septies om, zoals ingevoegd in richtlijn 2005/36/EG door artikel 1, 5), van richtlijn 2013/55/EU.

Het artikel somt de elementen op waarmee een bevoegde autoriteit rekening moet houden wanneer ze een aanvraag tot gedeeltelijke toegang onderzoekt. Dit onderzoek gebeurt geval per geval.

Wanneer een gedeeltelijke toegang verleend wordt, kan de activiteit in het kader van een vestiging enkel onder de titel van de lidstaat van oorsprong uitgeoefend worden en niet onder de titel van de ontvangende lidstaat. Een aanvraag tot gedeeltelijke toegang is onontvankelijk voor de beroepsbeoefenaar die onder de automatische erkenning valt. Deze precisering wordt echter niet vermeld in het huidige ontwerp omdat het niet de bepalingen herneemt die toepasselijk zijn voor de automatische erkenning.

Artikel 15

Dit artikel bakent het toepassingsgebied van hoofdstuk 2 (vrije dienstverrichting) af overeenkomstig artikel 5, lid 2, van de richtlijn. De bepalingen onder dit hoofdstuk zijn enkel van toepassing voor de dienstverrichter die zich tijdelijk en incidenteel naar het grondgebied van het Vlaamse Gewest begeeft om het in artikel 16 bedoelde beroep uit te oefenen.

Artikel 16

Dit artikel zet artikel 5, lid 1 en lid 3, van de richtlijn om.

Het bepaalt de voorwaarden die moeten voldaan zijn om te vallen onder het in dit artikel vermelde verbod op stellen van beperkingen om redenen van beroepskwalificaties aan het vrij verrichten van diensten. De aanvrager moet met name

afkomstig zijn van een lidstaat die het beroep niet reglementeert en een beroepservaring van één jaar gedurende de laatste tien jaar kunnen aantonen.

Artikel 17

Artikel 17 zet artikel 6 van de richtlijn om.

Het artikel somt de eisen op waarvan de in een andere lidstaat gevestigde beroepsbeoefenaar dient vrijgesteld te worden.

Artikel 18

Artikel 18 beoogt de omzetting van artikel 7 van de richtlijn.

In het artikel wordt de bevoegde Vlaamse autoriteit overeenkomstig de richtlijn de mogelijkheid gegeven een schriftelijke verklaring te eisen van de dienstverrichter wanneer hij zich voor het eerst van een andere lidstaat naar het Vlaamse Gewest begeeft. In de tweede paragraaf worden de documenten opgesomd die bij die verklaring kunnen worden gevraagd.

De indiening van deze vereiste verklaring geeft de dienstverrichter het recht om de betreffende activiteit uit te oefenen in het Vlaamse Gewest (derde paragraaf).

In paragraaf 5 wordt in geval van gereguleerde beroepen met implicaties voor de openbare veiligheid en de volksgezondheid een procedure uitgewerkt voor de controle van de beroepskwalificaties van de dienstverrichter.

Omdat de richtlijn spreekt over het gehele grondgebied van België dienen verklaringen gedaan in de andere regio's van België ook te gelden in het Vlaamse Gewest. Dit zal opgenomen worden in een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten.

Artikel 19

Dit artikel zet artikel 8 van de richtlijn om.

De bevoegde Vlaamse autoriteit kan overeenkomstig de richtlijn informatie vragen aan de lidstaat van oorsprong over de wettige vestiging en het goed gedrag, of over de afwezigheid van eventuele tuchtrechtelijke of strafrechtelijke sancties indien er gegronde twijfels bestaan. Men kan voor een tijdelijke of occasionele dienstverrichting die gevolgen heeft voor de gezondheid of veiligheid informatie vragen over de gevolgde opleidingen, indien dit nodig is voor de beoordeling van de wezenlijke verschillen die een impact op de volksgezondheid of openbare veiligheid kunnen hebben.

Artikel 20

Dit artikel zet artikel 9 van de richtlijn om.

Het artikel somt de gegevens op waarvan de bevoegde Vlaamse autoriteit kan eisen dat ze, door de dienstverrichter die in een andere lidstaat is gevestigd, aan de afnemer van de diensten verstrekt worden.

Artikel 21

Dit artikel zet artikel 10 van de richtlijn om.

Het bepaalt het toepassingsgebied voor de bepalingen van afdeling 1 in verband met het algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels. Het wordt meer be-

paald omschreven als de residuaire categorie die niet onder het toepassingsgebied van afdeling 2 van dit hoofdstuk valt (dat op zijn beurt gedefinieerd wordt aan de hand van de lijsten opgenomen in bijlage II).

De bepalingen in de richtlijn in verband met de beroepen die behoren tot de zogenaamde sectorale beroepen worden hier niet opgenomen omdat deze beroepen buiten het toepassingsgebied van dit ontwerp van decreet vallen.

Artikel 22

Artikel 22 zet artikel 11 van de richtlijn om.

De in de richtlijn voorziene indeling van beroepskwalificaties in niveaus wordt in het ontwerp van decreet overgenomen.

Artikel 23

Artikel 23 zet artikel 12 van de richtlijn om.

Dit artikel bepaalt welke opleidingstitels (lid 1) en welke beroepskwalificaties (lid 2) gelijkgesteld kunnen worden met de in artikel 22 van het ontwerp van decreet vermelde opleidingsniveaus.

Artikel 24

Artikel 24 zet artikel 13 van de richtlijn om, zoals gewijzigd door artikel 1, 11), van richtlijn 2013/55/EU.

Dit artikel bevat de basisregeling voor de erkenning van beroepskwalificaties voor aanvragers in het algemeen stelsel.

De eerste paragraaf bepaalt de voorwaarden voor de erkenning van beroepskwalificaties van aanvragers afkomstig uit lidstaten waar het beroep ook gereguleerd is. De tweede paragraaf bepaalt dit dan weer voor aanvragers afkomstig uit lidstaten waar het beroep niet gereguleerd is. Indien aan de voorwaarden voldaan is, kan de aanvrager niet geweigerd worden.

In de vierde paragraaf ten slotte wordt enkel een uitzondering voorzien op de eerste twee paragrafen wanneer de aanvrager slechts over een bekwaamheidsattest beschikt zoals gedefinieerd in artikel 22, a), (het "laagste" niveau) en wanneer het Vlaamse Gewest van zijn eigen onderdanen eist dat ze beschikken over een diploma van niveau e) in de zin van artikel 22 van het ontwerp van decreet (niveau master).

Artikel 25

Artikel 25 beoogt artikel 14 van de richtlijn om te zetten.

Paragraaf 1 van dit artikel bepaalt de voorwaarden waaronder compenserende maatregelen (aanpassingsstage van ten hoogste drie jaar of proeve van bekwaamheid) kunnen worden opgelegd aan de aanvrager.

Paragraaf 2 bepaalt dat de aanvrager in principe de keuze moet gelaten worden tussen de twee hierboven vermelde mogelijkheden. Daarvan kan afgeweken worden via een procedure van gemotiveerde kennisgeving aan de lidstaat en de Commissie.

Paragraaf 3 bepaalt bijkomende mogelijkheden tot afwijking van dit principe van de keuze van de aanvrager en de voorwaarden die daarbij gelden.

Paragraaf 4 verduidelijkt het begrip 'vakgebieden die wezenlijk verschillen'.

Paragraaf 5 stelt dat bij de beoordeling of al dan niet compenserende maatregelen zullen gevraagd worden het evenredigheidsbeginsel moet toegepast worden. Er moet met name nagegaan worden of de kennis, vaardigheden en competenties die de aanvrager verworven heeft het wezenlijk verschil geheel of gedeeltelijk zouden kunnen overbruggen.

Paragraaf 6 legt een motivatie- en informatieplicht op aan de bevoegde Vlaamse autoriteit voor het opleggen van de compenserende maatregel.

Paragraaf 7 ten slotte schrijft een termijn van maximum zes maanden voor na beslissing tot opleggen van de proeve van bekwaamheid voor het afleggen van die proeve.

Artikel 26

Artikel 26 zet artikel 16 van de richtlijn om.

Het artikel bepaalt dat wanneer de toegang tot of uitoefening van een van de in bijlage II vermelde werkzaamheden in het Vlaamse Gewest afhankelijk wordt gesteld van het bezit van algemene kennis, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dat dit genoegzaam bewezen wordt door het feit dat de werkzaamheid in kwestie voorafgaandelijk in een andere lidstaat is uitgevoerd overeenkomstig de volgende artikelen 27, 28 en 29.

Artikel 27

Artikel 27 zet artikel 17 van de richtlijn om.

Dit artikel somt de verschillende mogelijkheden op voor het verkrijgen van beroepservaring voor de in lijst I van bijlage II vermelde werkzaamheden, die volstaat om het bewijs te leveren van de in artikel 26 vermelde algemene kennis, handels- of vakkennis en -bekwaamheid.

Artikel 28

Artikel 28 zet artikel 18 van de richtlijn om.

Dit artikel somt de verschillende mogelijkheden op voor het verkrijgen van beroepservaring voor de in lijst II van bijlage II vermelde werkzaamheden, die volstaat om het bewijs te leveren van de in artikel 26 vermelde algemene kennis, handels- of vakkennis en -bekwaamheid.

Artikel 29

Artikel 29 zet artikel 19 van de richtlijn om.

Dit artikel somt de verschillende mogelijkheden op voor het verkrijgen van beroepservaring voor de in lijst III van bijlage II vermelde werkzaamheden, die volstaat om het bewijs te leveren van de in artikel 26 vermelde algemene kennis, handels- of vakkennis en -bekwaamheid.

Artikel 30

Dit artikel beoogt het principe van automatische erkenning op basis van gemeenschappelijke opleidingskaders in het ontwerp van decreet in te voegen zoals voorzien in artikel 49bis van richtlijn 2005/36/EG, ingevoegd door artikel 1, 38), van richtlijn 2013/55/EU.

Voor de invoering van zulke gemeenschappelijke opleidingskaders is de aanname van een gedelegeerde handeling door de Commissie vereist. De Commissie kan een dergelijke handeling aannemen indien bepaalde voorwaarden vervuld zijn (met name een grotere mobiliteit, een reglementering van dit beroep in ten minste een derde van de lidstaten, een aanvraag door ten minste een derde van de representatieve beroepsorganisaties en nationale autoriteiten van de lidstaten enzovoort). Deze voorwaarden worden niet opgenomen in het ontwerp van decreet omdat het behoort tot de bevoegdheid van de Commissie en niet van de lidstaten om na te kijken of deze vervuld zijn.

Wanneer een dergelijk gemeenschappelijk opleidingskader ingevoerd wordt op Europees niveau kan een bevoegde autoriteit vrijgesteld worden van de invoering van dit gemeenschappelijk opleidingskader of van de automatische erkenning van de beroepskwalificaties verworven op basis van een gemeenschappelijk opleidingskader indien bepaalde voorwaarden opgenomen in het decreet vervuld zijn.

Artikel 31

Dit artikel beoogt het principe van een gemeenschappelijke opleidingsproef in het ontwerp van decreet op te nemen zoals voorzien in artikel 49ter van richtlijn 2005/36/EG, ingevoegd door artikel 1, 38), van richtlijn 2013/55/EU.

De invoering van dergelijke gemeenschappelijke opleidingsproeven vereist de aanname van een gedelegeerde handeling door de Commissie. De Commissie kan een dergelijke handeling aannemen indien bepaalde voorwaarden vervuld zijn (met name een grotere mobiliteit, een reglementering van dit beroep in ten minste een derde van de lidstaten, een aanvraag door ten minste een derde van de representatieve beroepsorganisaties en nationale autoriteiten van de lidstaten enzovoort). Deze voorwaarden worden niet opgenomen in het ontwerp van decreet omdat het aan de Commissie en niet aan de lidstaten toekomt om na te gaan of deze vervuld zijn.

Wanneer een dergelijke gemeenschappelijke opleidingsproef ingevoerd wordt op Europees niveau, dan kan een bevoegde autoriteit vrijgesteld worden van de invoering van deze gemeenschappelijke opleidingsproef of van de toekenning van de automatische erkenning van de beroepskwalificaties voor de beroepsbeoefenaars die voor deze gemeenschappelijke proef geslaagd zijn indien bepaalde in het ontwerp van decreet opgenomen voorwaarden vervuld zijn.

Artikel 32

Dit artikel beoogt artikel 50 van de richtlijn om te zetten.

Het artikel bundelt een aantal gemeenschappelijke bepalingen inzake vestiging.

Het voorziet met name in de mogelijkheid voor de bevoegde Vlaamse autoriteit om in het kader van de beslissing over de aanvraag tot uitoefening van een gereguleerd beroep een aantal documenten te eisen (eerste paragraaf). Deze worden opgesomd in paragraaf 6.

Verder wordt in dit artikel nog voorzien in een aantal mogelijkheden om de echtheid van de in andere lidstaten afgegeven getuigschriften, opleidingstitels en diploma's na te gaan bij de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten.

Artikel 33

Hier wordt artikel 51 van de richtlijn omgezet.

In het artikel worden de termijnen en procedure voor de erkenning van beroepskwalificaties bepaald. Binnen een maand na ontvangst van het dossier moet de bevoegde Vlaamse overheid aan de aanvrager meedelen welke documenten ontbreken. En uiterlijk binnen de drie maanden moet een gemotiveerd besluit genomen worden over de aanvraag.

De richtlijn schrijft in paragraaf 3 van artikel 51 voor dat tegen dit besluit beroep moet kunnen worden aangetekend bij een nationale rechterlijke autoriteit. Dit is in het ontwerp van decreet niet opgenomen omdat tegen administratieve rechtshandelingen nu al beroep kan worden aangetekend bij de Raad van State en deze bepaling dus niet verder omgezet dient te worden.

Artikel 34

Artikel 34 zet de bepalingen van artikel 54 van de richtlijn in verband met de talenkennis om.

De beroepsbeoefenaars die in het Vlaamse Gewest erkenning van hun beroepskwalificaties hebben verkregen, dienen te beschikken over de talenkennis die vereist is voor de uitoefening van hun beroep in het Vlaamse Gewest. Er kunnen daarvoor overeenkomstig artikel 53, lid 2, van de richtlijn slechts controles op de kennis van een van de officiële Belgische landstalen worden uitgevoerd. De voorwaarden en de procedure voor controle van deze talenkennis worden verder in dit artikel beschreven.

Artikel 35

Dit artikel zet artikel 54 van de richtlijn om.

Het artikel voorziet in het recht om gebruik te maken van eventuele academische titels die aan hen verleend zijn in de lidstaat van oorsprong.

Artikel 36

Dit artikel beoogt een artikel in het ontwerp van decreet op te nemen dat artikel 55bis omzet zoals ingevoegd in richtlijn 2005/36/EG door artikel 1, 42), van richtlijn 2013/55/EU.

Het voorziet dat de beroepsstages volbracht in een andere lidstaat of zelfs derde land erkend moeten worden door de bevoegde Vlaamse autoriteit die als autoriteit van de lidstaat van oorsprong handelt. Deze erkenning beoogt dus de aanvragers die hoofdzakelijk hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verworven. Men denkt bijvoorbeeld aan een in Vlaanderen gediplomeerde die een deel van zijn stage in het buitenland heeft volbracht en zich vervolgens in het Vlaamse Gewest wil vestigen.

De bevoegde Vlaamse autoriteit zal richtsnoeren moeten vastleggen die van toepassing zijn op de organisatie en op de erkenning van de stages.

Artikel 37

Artikel 37 beoogt artikel 56 van de richtlijn om te zetten.

In de eerste paragraaf van dit artikel wordt de algemene verplichting tot administratieve samenwerking met de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten ingeschreven. Paragraaf 2 regelt meer specifiek de uitwisseling van informatie over tuchtrechtelijke maatregelen of strafrechtelijke sancties.

Het artikel bepaalt verder dat de uitwisseling van informatie gebeurt met inachtneming van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en dat het IMI-systeem gebruikt dient te worden.

Artikel 38

Dit artikel neemt het waarschuwingsmechanisme in het ontwerp van decreet op, voorzien in het nieuwe artikel 56bis van de richtlijn en ingevoegd door artikel 1, 45), van richtlijn 2013/55/EU.

Het waarschuwingsmechanisme, bedoeld in artikel 56bis, lid 1 en 2, van de richtlijn wordt in tegenstelling tot de federale wet wel deels in het ontwerp van decreet omgezet. Het betreft hier meer bepaald de bepaling van artikel 56bis, k) en l), van de richtlijn in verband met activiteiten met implicaties voor de veiligheid van patiënten en de activiteiten in verband met de opvoeding van minderjarigen. De andere zogenoemde sectoriële beroepen zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van het ontwerp van decreet en worden dus niet opgenomen.

Daarnaast is er ook een waarschuwingsmechanisme van toepassing op alle gereguleerde beroepen om de andere lidstaten te informeren wanneer een aanvrager van een erkenning van een beroepskwalificatie bij rechterlijke uitspraak schuldig is bevonden aan het gebruik van valse bewijzen ter staving van beroepskwalificaties. De informatie die in dit kader gegeven wordt, dient te voldoen aan de voorwaarden bepaald in de wet van 8 december 1992. Het doel is de andere lidstaten te informeren over het gebruik van valse bewijzen.

Artikel 39

Dit artikel beoogt in het ontwerp van decreet te voorzien, overeenkomstig artikel 57bis, zoals ingevoegd door richtlijn 2013/55/EU in richtlijn 2005/36/EG, dat de vereisten, procedures en formaliteiten gemakkelijk van op afstand en via elektronische weg bij de bevoegde autoriteiten kunnen worden afgehandeld.

Omdat de omzetting van deze bepaling in de richtlijn een gecoördineerde omzetting tussen het regionale en federale niveau vereist, volgt het ontwerp van decreet ook hier de ontwikkelingen op federaal niveau. Er werd op federaal niveau in dit stadium niet gekozen voor een elektronisch één-loket. Deze mogelijkheid moet eerst bestudeerd worden.

Overeenkomstig artikel 57 van de richtlijn zal de informatie betreffende de verschillende toegangen tot het beroep beschikbaar gemaakt worden via één enkel punt, de website business.belgium.be. Deze uitvoeringsverplichting moet verder niet omgezet worden, noch degene met betrekking tot de mogelijkheden om in voorkomend geval een geavanceerde elektronische handtekening te gebruiken of te aanvaarden.

Artikel 40

Dit artikel behoeft geen verdere uitleg.

Artikel 41

Artikel 3.5.3 wordt geschrapt uit het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Deze bepaling heeft betrekking op het aanduiden van erkende archeologen. Een erkend archeoloog kan welbepaalde taken uitoefenen in uitvoering van het voornoemde decreet. Om een aanduiding te bekomen, moet de erkende archeoloog over welbepaalde beroepskwalificaties beschikken. Het aanduiden van erkende archeologen wordt daarom beschouwd als het reglementeren van (een gedeelte van) het beroep. In artikel 3.5.3 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 is bepaald dat de erkenning gelijkgesteld wordt aan een erkenning van een andere lidstaat van de EU nadat door de bevoegde autoriteit werd onderzocht of dit beschermingsniveau ten minste gelijkwaardig is aan hetgeen eerder bepaald is in het Onroerenderfgoeddecreet. Deze bepaling komt echter niet voldoende tegemoet aan de bepalingen uit de richtlijn 2013/55/EU aangezien overeenkomstig de richtlijn voor de erkenning van beroepskwalificaties van beroepsbeoefenaars uit andere lidstaten in principe vooral naar de regeling van het land van oorsprong moet gekeken worden. Door het schrappen van de bepaling wordt dit ontwerp van horizontaal decreet ook van toepassing op de aanduiding van erkende archeologen.

Ook artikelen 3.4.3 en 3.6.3 uit het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, over respectievelijk de gelijkstelling van erkenning van onroerenderfgoeddepots en de gelijkstelling van erkenning van metaaldetectoristen, worden geschrapt aangezien deze bewuste artikelen geen toepassingsgebied hebben. Deze erkenningen verlenen namelijk geen toegang tot een dienst of tot een beroep.

Artikel 42

In artikel 42 wordt de federale wet van 12 februari 2008 die tot nu toe na de zesde staatshervorming nog steeds van toepassing was op de overgekomen bevoegdheden, opgeheven.

Artikel 43

In dit artikel wordt de inwerkingtreding van het decreet vastgesteld op 18 januari 2016. Aangezien de richtlijn reeds directe werking had in de Vlaamse rechtsorde vanaf die datum kan het decreet ook retroactief in werking treden op die datum.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van werk, economie, innovatie en sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van werk, economie, innovatie en sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1 - Algemene bepalingen

Afdeling 1 - Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties zoals laatst gewijzigd door richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 en Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt.

Art. 3. §1. In dit decreet wordt verstaan onder :

a) "gereguleerd beroep": een beroepswerkzaamheid of een geheel van beroepswerkzaamheden waartoe de toegang of waarvan de uitoefening of één van de wijzen van uitoefening krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen direct of indirect afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties; met name het voeren van een beroepstitel die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen beperkt is tot personen die een specifieke beroepskwalificatie bezitten, geldt als een wijze van uitoefening. Wanneer de eerste zin niet van toepassing is, wordt het in paragraaf 2 bedoelde beroep met een gereguleerd beroep gelijkgesteld;

b) "beroepskwalificaties": kwalificaties die worden gestaafd door een opleidingstitel, een bekwaamheidsattest zoals bedoeld in artikel 22, a), eerste streepje en/of beroepservaring;

c) "opleidingstitel": een diploma, certificaat of andere titel die door een volgens de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een lidstaat aangewezen autoriteit, is afgegeven ter afsluiting van een overwegend in de Europese Unie

gevolgde beroepsopleiding. Wanneer de eerste zin niet van toepassing is, wordt de in paragraaf 3 bedoelde opleidingstitel met een opleidingstitel gelijkgesteld;

d) "bevoegde autoriteit": ieder door de lidstaten gemachtigde autoriteit of instelling die met name bevoegd is bewijsstukken van opleiding en andere documenten of informatie af te geven, respectievelijk aan te nemen, alsmede aanvragen te ontvangen en besluiten te nemen zoals bedoeld in dit decreet;

e) "gereguleerde opleiding": elke opleiding die specifiek op de uitoefening van een bepaald beroep gericht is en die uit een studiecycclus bestaat die eventueel met een beroepsopleiding, een beroepsstage of praktijkervaring wordt aangevuld;

De structuur en het niveau van de beroepsopleiding, de beroepsstage of de praktijkervaring worden in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de betrokken lidstaat vastgesteld of door een daartoe aangewezen autoriteit gecontroleerd of erkend;

f) "beroepservaring": de daadwerkelijke en geoorloofde voltijdse of gelijkwaardige deeltijdse uitoefening van het betrokken beroep in een lidstaat;

g) "aanpassingsstage": de uitoefening van een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest onder verantwoordelijkheid van een gekwalificeerde beoefenaar van het betrokken beroep, eventueel gekoppeld aan een aanvullende opleiding. De stage wordt beoordeeld. De nadere regels voor de aanpassingsstage en de beoordeling alsmede de status van de migrerende stagiair worden door de bevoegde Vlaamse autoriteit vastgesteld.

h) "proeve van bekwaamheid": een controle van de beroepskennis, -vaardigheden en -competenties van de aanvrager, die door de bevoegde Vlaamse autoriteiten wordt verricht of erkend en die tot doel heeft te beoordelen of deze de bekwaamheid bezit om in het Vlaamse Gewest een gereguleerd beroep uit te oefenen.

Ten behoeve van deze controle stellen de bevoegde Vlaamse autoriteiten op basis van een vergelijking tussen de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding en de opleiding die de aanvrager heeft ontvangen, een lijst op van de vakgebieden die niet bestreken worden door het diploma of de andere opleidingstitel(s) waarover de aanvrager beschikt.

Bij de proeve van bekwaamheid moet in aanmerking worden genomen dat de aanvrager in de lidstaat van oorsprong of herkomst een gekwalificeerde beroepsbeoefenaar is. De proef heeft betrekking op de vakgebieden die moeten worden gekozen uit die welke op de lijst staan en waarvan de kennis een wezenlijke voorwaarde is om het beroep in kwestie in het Vlaamse Gewest te kunnen uitoefenen.

Deze proef kan ook betrekking hebben op de kennis van de deontologie die in het Vlaamse Gewest op de betrokken activiteiten van toepassing is.

De nadere regelingen voor de proeve van bekwaamheid alsook de status die de aanvrager die zich op de proeve van bekwaamheid in het Vlaamse Gewest wil voorbereiden in het Vlaamse Gewest heeft, worden vastgesteld door de bevoegde Vlaamse autoriteiten";

i) "bedrijfsleider": eenieder die in een onderneming van de bedrijfstak in kwestie werkzaam is geweest :

- hetzij als bedrijfsleider of als leider van een filiaal van een onderneming;
- hetzij als plaatsvervanger van de ondernemer of van de bedrijfsleider indien deze functie, wat verantwoordelijkheid betreft, met die van de vertegenwoordigde ondernemer of bedrijfsleider overeenstemt, of
- hetzij als lid van het leidinggevend personeel, belast met commerciële en/of technische taken en verantwoordelijk voor één of meer afdelingen van de onderneming.

j) "bevoegde Vlaamse autoriteit": de autoriteit of instelling die in het Vlaamse Gewest bevoegd is bewijsstukken van opleiding en andere documenten of informatie af te geven, respectievelijk aan te nemen, alsmede aanvragen te ontvangen en besluiten te nemen zoals bedoeld in dit decreet;

k) "richtlijn": richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013;

l) "lidstaat": lidstaat van de Europese Unie alsook de andere staten waarop de richtlijn van toepassing is;

m) "lidstaat van oorsprong": een andere lidstaat of andere lidstaten waar de aanvrager zijn beroepskwalificaties heeft verworven;

o) "lidstaat van vestiging": de lidstaat waar de dienstverrichter op wettige wijze is gevestigd;

p) "derde land": een staat waarop de richtlijn niet van toepassing is;

q) "aanvrager": onderdaan van een lidstaat die zijn beroepskwalificaties in een andere lidstaat dan België heeft verkregen, of onderdaan van een derde land die op basis van een andere richtlijn onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt, en die om de erkenning hiervan vraagt met het oog op de uitoefening van een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest;

r) "beroepsstage": een periode van beroepsuitoefening onder toezicht, mits dit een voorwaarde voor de toegang tot een gereguleerd beroep vormt, en die ofwel tijdens of na afloop van een opleiding die leidt tot een diploma kan plaatsvinden;

s) "Europese beroepskaart": een elektronisch certificaat dat wordt afgegeven hetzij ten bewijze dat de beroepsbeoefenaar aan alle noodzakelijke voorwaarden voldoet om tijdelijk en incidenteel diensten te verrichten in een ontvangende lidstaat of dat de beroepskwalificaties met het oog op vestiging in een ontvangende lidstaat erkend zijn;

t) "een leven lang leren": alle vormen van algemeen onderwijs, beroepsonderwijs en beroepsopleidingen, niet-formeel onderwijs en informeel leren die gedurende het gehele leven plaatsvinden en die tot meer kennis, vaardigheden en competenties leiden, eventueel ook op het gebied van de beroepsethiek;

u) "dwingende redenen van algemeen belang": redenen zoals in het bijzonder de openbare orde, de openbare veiligheid, de staatsveiligheid, de volksgezondheid, de handhaving van het financiële evenwicht van het sociale zekerheidsstelsel, de bescherming van consumenten, afnemers van diensten en werknemers, de eerlijkheid van handelstransacties, de fraudebestrijding, de bescherming van het milieu en het stedelijke milieu, dierenwelzijn, de intellectuele eigendom, het behoud van het nationaal historisch en artistiek erfgoed en doelstellingen van het sociaal beleid en het cultuurbeleid;

v) "Europees systeem voor de overdracht van studiepunten of ECTS-studiepunten": het in het Europees hogeronderwijsstelsel gangbare studiepuntenoverdrachtsysteem;

w) "IMI": het informatiesysteem van de interne markt beheerst door Verordening (EU) nr. 1024/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt en tot intrekking van Beschikking 2008/49/EG van de Commissie;

§2. Met een gereguleerd beroep wordt gelijkgesteld een beroep dat door de leden van een van de in bijlage I genoemde verenigingen of organisaties wordt uitgeoefend.

De in het eerste lid bedoelde verenigingen of organisaties hebben met name ten doel een hoog niveau in het betrokken beroepsgebied te bevorderen en te handhaven; daartoe genieten zij een specifieke erkenning door een lidstaat, geven zij aan hun leden een opleidingstitel af, onderwerpen zij hun leden aan beroepsregels die zij uitvaardigen, en geven zij hun het recht op een titel, afkorting of status die met de opleidingstitel overeenstemt.

§3. Met een opleidingstitel wordt gelijkgesteld elke in een derde land afgegeven opleidingstitel, wanneer de houder ervan in het betrokken beroep een beroepservaring van drie jaar heeft op het grondgebied van de lidstaat die de betrokken opleidingstitel heeft erkend en indien die lidstaat deze beroepservaring bevestigt.

Art. 4. Wanneer de bevoegde Vlaamse autoriteiten de toegang tot of de uitoefening van een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest afhankelijk stellen van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, stelt dit decreet, in toepassing van de richtlijn, de regels vast volgens welke zij de in een andere lidstaat of andere lidstaten verworven beroepskwalificaties die de houder van die kwalificaties het recht verlenen er hetzelfde beroep uit te oefenen, erkennen voor de toegang tot en de uitoefening van dit beroep.

Dit decreet stelt eveneens de regels vast betreffende de gedeeltelijke toegang tot een gereguleerd beroep, de aanvraag en aflevering van een Europese beroepskaart en de erkenning van beroepsstages volbracht in een andere lidstaat.

Art. 5. §1. Onverminderd de bevoegdheid van de federale staat, is dit decreet van toepassing op de onderdanen van een lidstaat, of onderdanen van een derde land die op basis van een andere richtlijn onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt, met inbegrip van beoefenaren van de vrije beroepen, die in het Vlaamse Gewest, een gereguleerd beroep willen uitoefenen, hetzij als zelfstandige, hetzij als werknemer en die in een andere lidstaat hun beroepskwalificaties hebben verworven.

Dit decreet is eveneens van toepassing op de onderdanen van een lidstaat die een beroepsstage buiten België hebben volbracht.

§2. Dit decreet is van toepassing op de gereguleerde beroepen waarvoor het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is onder voorbehoud van wat voorzien is in paragraaf 3.

§3. Indien voor een ander gereguleerd beroep in een afzonderlijk communautair rechtsinstrument of rechtsinstrument van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap een andere specifieke regeling die in rechtstreeks

verband staat met de erkenning van beroepskwalificaties, is vastgesteld, zijn de overeenkomstige bepalingen van dit decreet niet van toepassing.

§4. Indien in dit decreet 'het Vlaamse Gewest' vermeld wordt, dient die dit uitgebreid te worden tot 'het Brussels hoofdstedelijk gewest' in zoverre het gaat over bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap die daar kunnen worden uitgeoefend.

Art. 6. §1. Erkenning van de beroepskwalificaties door de bevoegde Vlaamse autoriteiten geeft de begunstigten toegang tot hetzelfde beroep als dat waarvoor zij in een andere lidstaat de kwalificaties bezitten en stelt hen in staat dit beroep uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor zij die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen.

In afwijking van lid 1, wordt gedeeltelijke toegang tot een beroep in de ontvangende lidstaat verleend onder de in artikel 14 vastgestelde voorwaarden.

§2. Voor de toepassing van dit decreet is het beroep dat de aanvrager in het Vlaamse Gewest wenst uit te oefenen hetzelfde als dat waarvoor hij in de lidstaat van oorsprong de kwalificaties bezit, indien hieronder vergelijkbare werkzaamheden vallen.

Afdeling 2 - Europese beroepskaart

Onderafdeling 1 - Aanvraag van Europese beroepskaart voor de uitoefening van een beroepsactiviteit in een andere Lidstaat

Art. 7. Wanneer de Europese Commissie voor een bepaald beroep een Europese beroepskaart heeft ingevoerd door middel van een uitvoeringshandeling welke krachtens artikel 4*bis*, lid 7, van de richtlijn is vastgesteld en ze er de voorwaarden van heeft bepaald, kan de houder van de in het Vlaamse Gewest daartoe benodigde beroepskwalificatie die dit beroep in een andere lidstaat wil uitoefenen:

1° de erkenning van deze beroepskwalificatie aanvragen in de ontvangende lidstaat, of

2° afhankelijk van het geval, aan de bevoegde Vlaamse autoriteit vragen om een Europese beroepskaart af te leveren of om bij de ontvangende lidstaat een vraag tot aflevering van een Europese beroepskaart in te dienen door alle voorbereidende stappen met betrekking tot het IMI-dossier uit te voeren.

Art. 8. §1. De houder van een in artikel 7 bedoelde beroepskwalificatie die een beroepsactiviteit in andere lidstaten wil uitoefenen, kan zijn aanvraag van een Europese beroepskaart indienen middels het door de Europese Commissie ter beschikking gestelde online-instrument, dat voor de betrokken aanvrager automatisch een IMI-bestand aanmaakt.

De aanvrager ondersteunt zijn aanvraag door alle documenten die zijn voorgeschreven in de door de Europese Commissie genomen uitvoeringshandelingen krachtens artikel 4*bis*, lid 7, van de richtlijn.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit bevestigt binnen een week na ontvangst van de aanvraag dat deze is ontvangen en deelt de aanvrager mee welke documenten ontbreken.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verstrekt in voorkomend geval alle uit hoofde van de door dit decreet of de door de Europese Commissie krachtens artikel 4*bis*,

lid 7, van de richtlijn genomen uitvoeringshandelingen benodigde attesten. Ze gaat eveneens na of de aanvrager wettig gevestigd is in het Vlaamse Gewest en of alle benodigde documenten die voor het opmaken van een Europese beroepskaart zijn afgeleverd geldig en authentiek zijn. Indien hierover gegronde twijfel bestaat, raadpleegt de bevoegde Vlaamse autoriteit het organisme dat de documenten heeft afgeleverd en kan zij eveneens de aanvrager verzoeken de voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van de documenten voor te leggen.

Indien eenzelfde aanvrager meerdere aanvragen doet, mag de bevoegde Vlaamse autoriteit geen nieuwe indiening verlangen van documenten die al in het IMI-bestand zijn opgenomen en nog steeds geldig zijn.

Onderafdeling 2 - Afgifte van de Europese beroepskaart voor de uitoefening van een beroepsactiviteit in een andere lidstaat

Art. 9. §1. Indien de aanvraag van de beroepskaart bedoeld in artikel 7 op het tijdelijk en incidenteel verrichten van diensten slaat andere dan de diensten die gevolgen hebben voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid bedoeld in artikel 18, § 5, levert de bevoegde Vlaamse autoriteit, na controle van de aanvraag en de bijhorende bewijstukken, de beroepskaart af binnen een termijn van drie weken die aanvangt:

1° ofwel vanaf de ontvangst van de ontbrekende documenten bedoeld in artikel 8, § 2, lid 1;

2° ofwel, indien er geen enkel bijkomend document werd gevraagd, bij het verlopen van de termijn van een week volgend op de ontvangst van de aanvraag bedoeld in artikel 8, § 2, lid 1.

De bevoegde Vlaamse autoriteit zendt de beroepskaart vervolgens onmiddellijk door aan de bevoegde autoriteiten van alle betrokken ontvangende lidstaten. Ze stelt de aanvrager hiervan in kennis. De beroepskaart heeft een geldigheidsduur van achttien maanden te rekenen vanaf haar afgifte.

§2. De aanvrager kan een beroep instellen tegen de beslissing van de bevoegde Vlaamse autoriteit of tegen de afwezigheid van beslissing van de bevoegde Vlaamse autoriteit binnen de termijn van drie weken bedoeld in paragraaf 1.

§3. De houder van een Europese beroepskaart die diensten wenst te verrichten in andere lidstaten dan diegene vermeld in zijn oorspronkelijke aanvraag of die diensten wenst te blijven leveren na de oorspronkelijke periode van achttien maanden stelt de bevoegde Vlaamse autoriteit hiervan in kennis. Hij verschaft eveneens alle door deze autoriteit, in toepassing van de uitvoeringshandeling aangenomen door de Europese Commissie krachtens artikel 4*bis*, lid 7, van de richtlijn, vereiste informatie omtrent wezenlijke veranderingen in de in het IMI-bestand vastgelegde situatie.

De bevoegde Vlaamse autoriteit zendt de geactualiseerde Europese beroepskaart toe aan de betrokken ontvangende lidstaten.

§4. De Europese beroepskaart blijft geldig op het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest zolang de houder het recht behoudt om te werken op basis van de in het IMI-bestand opgeslagen documenten en informatie.

Art. 10. §1. Indien de Europese beroepskaart bedoeld in artikel 7 aangevraagd wordt voor vestiging of voor de tijdelijke en incidentele verrichting van diensten

die gevolgen kunnen hebben voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid zorgt de bevoegde Vlaamse autoriteit voor het opstellen van het voorbereidend dossier met betrekking tot de aanvraag. Zij gaat in het bijzonder de geldigheid en de authenticiteit na van de documenten ter staving opgenomen in het IMI-dossier, binnen een termijn van één maand die aanvangt:

1° ofwel vanaf de ontvangst van de ontbrekende documenten bedoeld in artikel 8, § 2, lid 1;

2° ofwel, indien geen enkel bijkomend document werd gevraagd, bij het verlopen van de termijn van een week volgend op de ontvangst van de aanvraag bedoeld in artikel 8, § 2, lid 1.

De bevoegde Vlaamse autoriteit zendt vervolgens onmiddellijk de aanvraag door aan de bevoegde autoriteit van de betrokken ontvangende lidstaat en brengt op hetzelfde moment de aanvrager op de hoogte van de status van de aanvraag.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt de door de ontvangende lidstaat gevraagde aanvullende informatie of het voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van een document aan de ontvangende lidstaat binnen maximaal twee weken na het verzoek van deze lidstaat.

Onderafdeling 3 - Onderzoek van een aanvraag voor een Europese beroepskaart met het oog op het uitoefenen van een beroepsactiviteit in het Vlaamse gewest/ gevolgen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest

Art. 11. §1. Dit artikel is van toepassing op de gevallen dat de bevoegde Vlaamse autoriteit van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong van de houder van de beroepskwalificatie een aanvraag voor een beroepskaart krijgt voor vestiging of voor tijdelijke of incidentele verrichting van diensten die gevolgen heeft voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, in het Vlaamse Gewest.

§2. In de in de artikelen 26, 30 en 31 bedoelde gevallen, beslist de bevoegde Vlaamse autoriteit binnen een termijn van een maand vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag overgemaakt door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong of ze de beroepskaart gaat afgeven.

§3. Indien een aanvraag voor een beroepskaart de tijdelijke en occasionele verrichting van een activiteit beoogt die gevolgen heeft voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid zoals bedoeld in artikel 18, § 5, of waarvoor compenserende maatregelen overeenkomstig artikel 25 kunnen worden opgelegd, beslist de bevoegde Vlaamse autoriteit de beroepskaart al dan niet af te leveren, of de aanvrager te onderwerpen aan compenserende maatregelen, binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de ontvangst van de door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong toegezonden aanvraag.

§4. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan beslissen om de termijn bedoeld in paragrafen 2 en 3 met twee weken te verlengen. De beslissing wordt gemotiveerd. Zij wordt meegedeeld aan de aanvrager. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan deze eerste verlenging eenmaal hernieuwen met een bijkomende termijn van twee weken indien deze hernieuwing strikt noodzakelijk is, met name

om redenen die verband houden met de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten.

§5. In geval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de lidstaat van oorsprong om aanvullende informatie dan wel om het meesturen van een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van een document verzoeken.

De bevoegde Vlaamse autoriteit mag enkel toegang vragen tot de documenten die het IMI-dossier bevat en die nog geldig zijn.

De vraag om aanvullende informatie of voor eensluidend afschrift van documenten verlengt de termijn waarbinnen de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beslissing moet nemen overeenkomstig paragrafen 2 en 3 niet. Het niet overmaken van de informatie door de lidstaat van oorsprong of door de aanvrager, kan leiden tot de weigeringsbeslissing. Deze weigering wordt naar behoren gemotiveerd.

§ 6. Wanneer de bevoegde Vlaamse autoriteit geen beslissing neemt binnen de in de paragrafen 2 en 3 gestelde termijnen of geen proeve van bekwaamheid organiseert zoals bedoeld in artikel 18, § 5, wordt de Europese beroepskaart geacht te zijn afgegeven en wordt zij via het IMI automatisch toegezonden aan de houder van een beroepskwalificatie.

Ten behoeve van vestiging verleent de afgifte van een Europese beroepskaart geen automatisch recht om een bepaald beroep uit te oefenen als er in het Vlaamse Gewest al registratievoorschriften of andere controleprocedures gelden voordat de Europese beroepskaart voor dat beroep wordt ingevoerd.

De door de lidstaat van oorsprong, wat betreft de Europese beroepskaart, overeenkomstig dit artikel bedoelde genomen maatregelen vervangen elke aanvraag voor erkenning van beroepskwalificaties.

§ 7. Tegen elke beslissing genomen uit hoofde van de paragrafen 2 tot 6 of tegen het gebrek eraan kan beroep worden aangetekend.

Art. 12. De Europese beroepskaart vervangt de verklaring die desgevallend wordt gevraagd op basis van artikel 18. Binnen de 18 maanden volgend op haar aflevering kan geen enkele verklaring gevraagd worden door een bevoegde Vlaamse autoriteit.

Onderafdeling 4 - Verwerking van en toegang tot gegevens met betrekking tot de Europese beroepskaart

Art. 13. §1. De gegevens op de Europese beroepskaart beperken zich tot de gegevens die nodig zijn om vast te stellen dat de houder gerechtigd is om het beroep uit te oefenen waarvoor de kaart werd afgegeven, namelijk de voornaam en achternaam van de houder, datum en plaats van geboorte, beroep, de officiële kwalificaties van de houder, toepasselijk stelsel, betrokken bevoegde autoriteiten, kaartnummer, beveiligingsfuncties en een verwijzing naar een geldig bewijs van identiteit. Informatie met betrekking tot opgedane beroepservaring of compensatiemaatregelen waaraan door de houder van de Europese beroepskaart is voldaan, wordt opgenomen in het IMI-bestand.

§2. Onverminderd het vermoeden van onschuld, werken de bevoegde Vlaamse autoriteiten binnen de grenzen van hun bevoegdheden het IMI-bestand dat betrekking heeft op een Europese beroepskaart bij door er informatie over tuchtrechtelijke maatregelen of de strafrechtelijke sancties die betrekking hebben

op een verbod of beperking op de uitoefening van een professionele activiteit en die van invloed kunnen zijn op de uitoefening van de werkzaamheden van de houder van een Europese beroepskaart.

Daarbij nemen zij de regels inzake de bescherming van persoonsgegevens en in het bijzonder de bepalingen van of genomen in uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie, en het recht van de gesanctioneerde en veroordeelde personen in acht.

In het kader van deze bijwerking verwijdt de bevoegde Vlaamse autoriteit de informatie die niet meer vereist is. De titularis van de Europese beroepskaart alsook de autoriteiten die toegang hebben tot het overeenkomstige IMI-bestand worden onmiddellijk van deze bijwerking op de hoogte gebracht.

De inhoud van de bijwerking beperkt zich tot het volgende:

- 1° de identiteit van de beroepsbeoefenaar;
- 2° het betreffende beroep;
- 3° informatie over de nationale autoriteit of rechtbank die de beperkings- of verbodsbeslissing heeft genomen;
- 4° de reikwijdte van de beperking of het verbod; en
- 5° de periode waarin de beperking of het verbod van kracht is.

§3. De persoonsgegevens in het IMI-bestand komen voor verwerkingsdoeleinden in aanmerking zolang dat nodig is met het oog op de erkenningsprocedure als zodanig en als bewijs van de erkenning of van de toezending van de krachtens artikel 18 vereiste verklaring.

§4. De persoonsgegevens in het bijgewerkte IMI-bestand of in de beroepskaart worden verwerkt conform de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

Het doel van de verwerking van de gegevens verbonden aan de Europese beroepskaart is de identiteit van de titularis van de beroepskaart te identificeren en de andere lidstaten te informeren over beperkingen tot de uitoefening van een beroepsactiviteit.

De persoonsgegevens:

- 1° worden eerlijk en rechtmatig verwerkt;
- 2° verzameld om het doel bedoeld in lid 2 te dienen;
- 3° zijn toereikend, ter zake dienend en niet overmatig uitgaande van het doel bedoeld in lid 2.

§5. De houder van een Europese beroepskaart kan op elk moment, en zonder dat daaraan voor hem kosten zijn verbonden, verzoeken om toegang tot zijn gegevens in het IMI-bestand overeenkomstig artikel 12 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van

de verwerking van persoonsgegevens, of om schrapping van de gegevens opgenomen in het IMI-bestand of afscherming van het desbetreffende IMI-bestand. De houder wordt van dit recht in kennis gesteld op het moment dat de Europese beroepskaart wordt afgegeven, en wordt daaraan vervolgens om de twee jaar herinnerd.

In geval van een verzoek tot verwijdering van een IMI-bestand dat is gekoppeld aan een Europese beroepskaart die met het oog op vestiging of de tijdelijke en incidentele verrichting van diensten op grond van artikel 18, § 5, is afgegeven, verschaft de bevoegde Vlaamse autoriteit de houder van de beroepskwalificaties een attest waaruit blijkt dat zijn beroepskwalificaties worden erkend.

§6. Met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens die voorkomen op de Europese beroepskaart en in alle IMI-bestanden wordt elke bevoegde Vlaamse autoriteiten die belast is met het onderzoeken van een aanvraag van Europese beroepskaart of met de aflevering ervan en een IMI-bestand dat is gekoppeld aan een beroepskaart, beschouwd als verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van artikel 1, §4, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

§7. Elke belanghebbende, daarin begrepen de werkgevers en klanten van de houder van de Europese beroepskaart en de overheidsinstanties, kunnen aan de bevoegde Vlaamse autoriteit vragen om de echtheid en geldigheid van een Europese beroepskaart die hun door de kaarthouder wordt voorgelegd te controleren.

Afdeling 3 - Gedeeltelijke toegang

Art. 14. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit verleent gedeeltelijke toegang tot een beroepsactiviteit in het Vlaamse Gewest, doch alleen indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

1° de beroepsbeoefenaar die de aanvraag doet is volledig gekwalificeerd om in zijn lidstaat van oorsprong de beroepsactiviteit uit te oefenen waarvoor gedeeltelijke toegang wordt aangevraagd;

2° de verschillen tussen de in de lidstaat van oorsprong legaal verrichte beroepsactiviteiten en het gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest zijn zo groot dat de toepassing van compenserende maatregelen erop zou neerkomen dat de aanvrager het volledige onderwijs- en opleidingsprogramma in het Vlaamse Gewest zou moeten doorlopen om tot het volledige gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest toegelaten te worden;

3° de beroepsactiviteit waarvoor gedeeltelijke toegang wordt gevraagd kan objectief worden gescheiden van andere activiteiten die het gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest omvat.

Om te bepalen of de voorwaarde bedoeld in punt 3° is vervuld, dient de bevoegde Vlaamse autoriteit te onderzoeken of de beroepsactiviteit autonoom in de lidstaat van oorsprong kan worden uitgeoefend.

Het onderzoek naar het vervullen van de voorwaarden bedoeld in het vorige lid gebeurt geval per geval en de toegang wordt geval per geval verleend.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan een gedeeltelijke toegang afwijzen, indien deze afwijzing door een dwingende reden van algemeen belang

gerechtvaardigd is, indien zulks passend is ter verwezenlijking van het nagestreefde doel en het niet verder gaat dan wat noodzakelijk is om dat doel te bereiken.

§3. De aanvragen inzake erkenning van een gedeeltelijke toegang worden overeenkomstig Hoofdstuk 2 onderzocht als deze toegang wordt gevraagd voor het tijdelijk en incidenteel verrichten van diensten die betrekking hebben op beroepsactiviteiten met implicaties voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, en overeenkomstig Hoofdstuk 3, Afdelingen 1 en 3 als het een vraag om vestiging betreft.

§4. In afwijking van artikel 18, §5, laatste lid, wordt de beroepsactiviteit uitgeoefend onder de beroepstitel van de lidstaat van oorsprong zodra gedeeltelijke toegang is verleend. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan het gebruik van de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel voorschrijven.

Beroepsbeoefenaren aan wie gedeeltelijke toegang is verleend, maken de ontvangers van de diensten duidelijk kenbaar tot welke gebieden hun beroepsactiviteiten zich uitstrekken.

Hoofdstuk 2 - Vrije dienstverrichting.

Art. 15. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn uitsluitend van toepassing wanneer de dienstverrichter zich naar het grondgebied van het Vlaamse Gewest begeeft om er tijdelijk en incidenteel het in artikel 16, § 1, bedoelde beroep uit te oefenen.

Het tijdelijke en incidentele karakter van de dienstverrichting wordt per geval beoordeeld, met name in het licht van de duur, frequentie, regelmaat en continuïteit van de verrichting.

Art. 16. §1. Onverminderd specifieke bepalingen van het Unierecht en de artikelen 17 en 18, kunnen om redenen van beroepskwalificatie geen beperkingen worden gesteld aan het vrij verrichten van diensten:

- a) indien de dienstverrichter op wettige wijze in een lidstaat gevestigd is om er hetzelfde beroep uit te oefenen, en
- b) wanneer de dienstverrichter zich naar een andere lidstaat begeeft, indien hij dat beroep tijdens de tien jaar die voorafgaan aan de dienstverrichting gedurende ten minste een jaar heeft uitgeoefend in een of meer lidstaten, wanneer het beroep niet gereguleerd is in de lidstaat van vestiging. Deze voorwaarde van een jaar beroepsuitoefening is niet van toepassing wanneer het beroep of het onderwijs en de opleiding die toegang verleent tot het beroep, gereguleerd is.

§2. Als de dienstverrichter zich naar het Vlaamse Gewest begeeft, valt hij onder de professionele, wettelijke of administratieve beroepsregels die rechtstreeks verband houden met beroepskwalificaties, zoals de definitie van het beroep, het gebruik van titels en de ernstige wanprestatie bij de uitoefening van het beroep die rechtstreeks en specifiek verband houdt met de bescherming en de veiligheid van consumenten, alsook de tuchtrechtelijke bepalingen, die in het Vlaamse Gewest van toepassing zijn op de personen die er hetzelfde beroep uitoefenen.

Art. 17. Overeenkomstig artikel 16, § 1, wordt een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter vrijgesteld van de eisen die worden gesteld aan in het Vlaamse Gewest gevestigde beroepsbeoefenaren met betrekking tot:

- a) een vergunning, de inschrijving of de aansluiting bij een beroepsorganisatie. Om overeenkomstig artikel 16, § 2, toepassing van de

in het Vlaamse Gewest geldende tuchtrechtelijke bepalingen mogelijk te maken, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit voorzien in automatische tijdelijke inschrijving of aansluiting pro forma bij een beroepsorganisatie, voor zover dit de dienstverrichting op geen enkele wijze vertraagt of bemoeilijkt en voor de dienstverrichter geen extra kosten meebrengt. De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt een kopie van de in artikel 18, § 1, bedoelde verklaring en eventueel verlenging ervan, en daarnaast, voor beroepen die verband houden met de volksgezondheid en de openbare veiligheid genoemd in artikel 18, § 5, een kopie van de in artikel 18, § 2, bedoelde documenten aan de betrokken beroepsorganisatie, hetgeen gelijkstaat met een automatische tijdelijke inschrijving of aansluiting pro forma voor dit doel;

- b) de inschrijving bij een publiekrechtelijke instelling voor de sociale zekerheid om de rekeningen inzake de ten gunste van sociaal verzekerden verrichte werkzaamheden op een verzekeringsinstelling te kunnen verhalen.

De dienstverrichter stelt evenwel de onder b) bedoelde instelling vooraf, of in dringende gevallen achteraf, van de door hem verrichte dienst in kennis.

Art. 18. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan eisen dat de dienstverrichter, wanneer hij zich voor het eerst van een andere lidstaat naar het Vlaamse Gewest begeeft om er diensten te verrichten, haar vooraf door middel van een schriftelijke verklaring, met daarin de gegevens betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming inzake beroepsaansprakelijkheid, in kennis stelt. Deze verklaring wordt eenmaal per jaar verlengd indien de dienstverrichter voornemens is om gedurende dat jaar in het Vlaamse Gewest tijdelijke of incidentele diensten te verrichten. De dienstverrichter mag de verklaring met alle middelen aanleveren.

§2. Voor de eerste dienstverrichting, of indien zich een wezenlijke verandering heeft voorgedaan in de door de documenten gestaafde situatie, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit eisen dat de verklaring vergezeld gaat van de volgende documenten:

- a) een bewijs van de nationaliteit van de dienstverrichter,
- b) een attest dat de houder ervan rechtmatig in een lidstaat gevestigd is om er de betrokken werkzaamheden uit te oefenen, en dat hem op het moment van afgifte van het attest geen beroepsuitoefeningsverbod is opgelegd, ook al is het maar tijdelijk,
- c) bewijs van beroepskwalificaties,
- d) voor gevallen als bedoeld in artikel 16, lid 1, onder b), een bewijs dat de dienstverrichter de betrokken werkzaamheden in de tien voorafgaande jaren gedurende ten minste een jaar heeft uitgeoefend,
- e) voor beroepen in de veiligheidssector en de gezondheidssector en voor beroepen in de onderwijssector waar met minderjarigen wordt gewerkt, inclusief kinderopvang en het voor- en vroegschoolse onderwijs, een verklaring waarin wordt bevestigd dat de desbetreffende persoon geen tijdelijk of permanent beroepsverbod heeft of niet strafrechtelijk is veroordeeld, indien de bevoegde Vlaamse autoriteit zulks ook eist van zij die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen,
- f) voor beroepen met patiëntveiligheidsimplicaties, een verklaring omtrent de kennis van de taal die voor de uitoefening van het beroep van de aanvrager in de ontvangende lidstaat noodzakelijk is,
- g) voor beroepen betreffende de in bijlage II bedoelde werkzaamheden en die door een lidstaat overeenkomstig artikel 59, lid 2 van de richtlijn, zijn aangemeld, een certificaat aangaande de aard en de duur van de

activiteit, afgegeven door de bevoegde autoriteit of instantie van de lidstaat waar de dienstverrichter is gevestigd.

§3. De indiening van een vereiste verklaring door de dienstverrichter overeenkomstig paragraaf 1 geeft die dienstverrichter het recht op toegang tot de beoogde dienstenactiviteit of om die activiteit uit te oefenen op het hele grondgebied van het Vlaamse Gewest.

§4. De dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat van vestiging, wanneer voor de betrokken beroepswerkzaamheid in die lidstaat een dergelijke titel bestaat. Deze titel wordt vermeld in de officiële taal of één van de officiële talen van de lidstaat van vestiging, teneinde verwarring met de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel te vermijden. Wanneer de betrokken beroepstitel in de lidstaat van vestiging niet bestaat, vermeldt de dienstverrichter zijn opleidingstitel in de officiële taal of één van de officiële talen van die lidstaat.

§5. In het geval van de gereguleerde beroepen met implicaties voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit vóór de eerste dienstverrichting de beroepskwalificaties van de dienstverrichter controleren.

Een dergelijke controle vooraf is alleen mogelijk indien de controle bedoeld is om ernstige schade voor de gezondheid of de veiligheid van de afnemer van de dienstverrichting ingevolge een ontoereikende beroepskwalificatie van de dienstverrichter te voorkomen en indien de controle niet meer omvat dan voor dit doel noodzakelijk is.

Binnen een termijn van ten hoogste een maand na ontvangst van de verklaring en de begeleidende documenten bedoeld in de paragrafen 1 en 2 stelt de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter in kennis van zijn beslissing om:

1° zijn beroepskwalificaties niet te controleren

2° na controle van zijn beroepskwalificaties :

- a) van de dienstverrichter het afleggen van een proeve van bekwaamheid te verlangen; of
- b) het verrichten van de diensten toe te staan.

Wanneer er zich problemen voordoen die een vertraging veroorzaken bij het nemen van een besluit uit hoofde van de derde alinea, stelt de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter binnen dezelfde termijn in kennis van de reden van de vertraging. Het probleem moet voor het einde van de eerste maand na deze kennisgeving worden opgelost en het besluit moet binnen twee maanden na oplossing van het probleem zijn vastgesteld.

Wanneer de beroepskwalificaties van de dienstverrichter wezenlijk verschillen van de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding, en wel in die mate dat dit verschil de volksgezondheid of de openbare veiligheid schaadt, en wanneer de dienstverrichter dit niet kan compenseren door beroepservaring of in het kader van een leven lang leren verworven kennis, vaardigheden of competenties die formeel zijn gevalideerd door een daartoe bevoegde instantie, dient de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter de mogelijkheid te bieden om in het bijzonder door middel van een proeve van bekwaamheid te bewijzen dat hij de ontbrekende kennis, vaardigheden of competentie heeft verworven. De bevoegde Vlaamse autoriteit neemt op basis hiervan een besluit over het toestaan van het verrichten van de diensten. De dienstverrichting dient in ieder geval te kunnen plaatsvinden in de maand die volgt op die waarin het overeenkomstig het derde lid genomen besluit is getroffen.

Indien de bevoegde Vlaamse autoriteit binnen de in het derde en vierde lid vermelde termijnen niet reageert, kan de dienst worden verricht.

In de gevallen waarin de kwalificaties overeenkomstig deze paragraaf zijn geverifieerd, wordt de dienst verricht onder de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel.

Art. 19. §1 De bevoegde Vlaamse autoriteiten kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging in geval van gegronde twijfel verzoeken om alle informatie over de rechtmatigheid van de vestiging en het goede gedrag van de dienstverrichter, alsmede het ontbreken van eventuele tuchtrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen ter zake van de beroepsuitoefening. Indien de bevoegde Vlaamse autoriteit besluit de beroepskwalificaties van de dienstverrichter te controleren, kunnen zij bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging informatie aanvragen over de opleidingscursussen van de dienstverrichter, voor zover dit nodig is voor het beoordelen van wezenlijke verschillen die de volksgezondheid of de openbare veiligheid kunnen schaden.

De bevoegde Vlaamse autoriteiten verstrekken deze informatie op hun beurt overeenkomstig artikel 37.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteiten zorgen voor de uitwisseling van alle nodige informatie opdat een klacht van een afnemer van een dienst tegen een dienstverrichter correct kan worden afgehandeld. De afnemer wordt van het resultaat van de klacht in kennis gesteld.

Art. 20. Wanneer de dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat van vestiging of onder de opleidingstitel van de dienstverrichter, kunnen de bevoegde Vlaamse autoriteiten eisen dat de dienstverrichter in aanvulling op de overige informatievoorschriften van het Unierecht, aan de afnemer van de dienst een van de volgende gegevens of al de volgende gegevens verstrekt:

- a) wanneer de dienstverrichter in een handelsregister of een vergelijkbaar openbaar register is ingeschreven, het register waar hij is ingeschreven en zijn inschrijvingsnummer, of een vergelijkbaar middel ter identificatie in dat register;
- b) wanneer voor uitoefening van de betrokken werkzaamheid in de lidstaat van vestiging een vergunning vereist is, de naam en het adres van de bevoegde toezichthoudende instantie;
- c) de beroepsordes of soortgelijke organisaties waarbij de dienstverrichter is aangesloten;
- d) de beroepstitel of, wanneer een dergelijke titel niet bestaat, de opleidingstitel van de dienstverrichter en de lidstaat waar deze werd verleend;
- e) wanneer de dienstverrichter een onder de BTW vallende werkzaamheid uitoefent, het identificatienummer, zoals bedoeld in artikel 50 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde ingevolge artikel 22, lid 1, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde : uniforme grondslag;
- f) gegevens betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming inzake beroepsaansprakelijkheid.

Hoofdstuk 3 - Vrijheid van vestiging.

Afdeling 1 - Algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels

Art. 21. Deze afdeling is van toepassing op alle beroepen die niet onder afdeling 2 van dit hoofdstuk vallen en in onderstaande gevallen waarin de aanvrager, om een bijzondere en uitzonderlijke reden, niet voldoet aan de in die afdeling opgenomen voorwaarden:

- a) voor de werkzaamheden van bijlage II, wanneer de aanvrager niet voldoet aan de eisen van de artikelen 27, 28 en 29;
- b) voor aanvragers die voldoen aan de eisen van artikel 3, § 3.

Art. 22. Voor de toepassing van artikel 24 en artikel 25, §6 worden beroepskwalificaties in de volgende niveaus ingedeeld:

a) een bekwaamheidsattest dat is afgegeven door een overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aangewezen bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong, nadat men :

- hetzij een opleiding heeft genoten die niet wordt afgesloten met een certificaat of diploma zoals bedoeld onder b), c), d) of e), hetzij een specifiek examen zonder voorafgaande opleiding heeft afgelegd, hetzij het beroep tijdens de voorafgaande tien jaren gedurende drie opeenvolgende jaren voltijds of gedurende een gelijkwaardige periode deeltijds in een lidstaat heeft uitgeoefend,

- hetzij op het niveau van het primair of secundair onderwijs een algemene opleiding heeft genoten, waaruit blijkt dat de houder over een zekere algemene ontwikkeling beschikt;

b) een certificaat ter afsluiting van een cyclus van secundair onderwijs :

- i) hetzij van algemene aard, aangevuld met een andere dan de onder c) bedoelde studiecycclus of beroepsopleiding en/of met de beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op deze studiecycclus vereist is,
- ii) hetzij van technische of beroepsmatige aard, in voorkomend geval aangevuld met een studiecycclus of beroepsopleiding zoals bedoeld onder i), en/of met de beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op deze studiecycclus vereist is;

c) een diploma ter afsluiting van:

- i) hetzij een opleiding op het niveau van postsecundair onderwijs dat verschilt van het onder d) en e) bedoelde niveau en ten minste 1 jaar duurt, dan wel, in geval van een deeltijdse opleiding, een daaraan gelijkwaardige duur heeft, en waarvoor als een van de toelatingsvoorwaarden in de regel geldt dat men de studiecycclus van secundair onderwijs moet hebben voltooid die voor de toegang tot het universitair of hoger onderwijs vereist is of een volledige equivalente schoolopleiding van secundair niveau, alsook de beroepsopleiding die eventueel als aanvulling op deze cyclus van postsecundair onderwijs vereist is,
- ii) hetzij een gereguleerde opleiding of, in het geval van gereguleerde beroepen, een beroepsopleiding met een bijzondere structuur waarbij competenties worden aangereikt die verder gaan dan wat niveau b verstrekt, die gelijkwaardig is aan het in punt i) vermelde opleidingsniveau, indien deze opleiding tot een vergelijkbare beroepsbekwaamheid opleidt en op een vergelijkbaar niveau van

verantwoordelijkheden en taken voorbereidt, mits het diploma vergezeld gaat van een certificaat van de lidstaat van oorsprong;

d) een diploma dat bewijst dat de aanvrager een postsecundaire opleiding met een duur van ten minste drie jaar en ten hoogste vier jaar of met een daaraan gelijkwaardige duur in geval van een deeltijdse opleiding heeft afgesloten, die daarnaast kan worden uitgedrukt in een daaraan gelijkwaardig aantal ECTS-studiepunten behaald aan een universiteit of een instelling voor hoger onderwijs of aan een andere instelling met hetzelfde opleidingsniveau, en dat, in voorkomend geval, bewijst dat hij de beroepsopleiding die als aanvulling op de postsecundaire opleiding vereist is, met succes heeft afgesloten;

e) een diploma dat bewijst dat de aanvrager een postsecundaire opleiding met een duur van ten minste vier jaar of met een daaraan gelijkwaardige duur in geval van een deeltijdse opleiding heeft afgesloten, die daarnaast kan worden uitgedrukt in een daaraan gelijkwaardig aantal ECTS-studiepunten, behaald aan een universiteit of een instelling voor hoger onderwijs of aan een andere instelling met hetzelfde opleidingsniveau en dat, in voorkomend geval, bewijst dat hij de beroepsopleiding die als aanvulling op de postsecundaire opleiding vereist is, met succes heeft afgesloten.

Art. 23. Met een opleidingstitel ter afsluiting van een in artikel 22 bedoelde opleiding, met inbegrip van het betrokken niveau, wordt gelijkgesteld elke opleidingstitel die, ofwel elk geheel van opleidingstitels dat, door een bevoegde autoriteit in een andere lidstaat is afgegeven, wanneer daarmee een in de Europese Unie op voltijdse of deeltijdse basis zowel binnen als buiten formele programma's gevolgde opleiding wordt afgesloten die door deze lidstaat als gelijkwaardig wordt erkend en de houder ervan dezelfde rechten inzake de toegang tot of de uitoefening van een beroep verleent, dan wel hem voorbereidt op de uitoefening van dat beroep.

Onder dezelfde voorwaarden als die in het eerste lid wordt met een dergelijke opleidingstitel ook gelijkgesteld elke beroepskwalificatie die weliswaar niet voldoet aan de eisen die in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat van oorsprong voor de toegang tot of uitoefening van een beroep zijn vastgesteld, maar die de houder ervan krachtens deze bepalingen verworven rechten verleent. Dit geldt met name indien de lidstaat van oorsprong het niveau verhoogt van de opleiding die vereist is voor de toegang tot een beroep of de uitoefening ervan, en indien een persoon die vroeger een opleiding heeft genoten die niet meer voldoet aan de eisen van de nieuwe kwalificatie, verworven rechten geniet uit hoofde van nationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen; in dat geval wordt de vroeger genoten opleiding door de bevoegde Vlaamse autoriteit beschouwd - met het oog op de toepassing van artikel 24 - als overeenkomend met het niveau van de nieuwe opleiding.

Art. 24. §1. Wanneer de toegang tot of uitoefening van een gereguleerd beroep afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, staat de bevoegde Vlaamse autoriteit onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor zij die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen de toegang tot en uitoefening van dit beroep toe aan aanvragers die in het bezit zijn van een bekwaamheidsattest of een opleidingstitel zoals bedoeld in artikel 22 dat/die in een andere lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of de uitoefening van dat beroep op zijn grondgebied.

De bekwaamheidsattesten of opleidingstitels worden afgegeven door een bevoegde autoriteit in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen.

§2. De in paragraaf 1 omschreven toegang tot en uitoefening van een beroep worden eveneens toegestaan aan aanvragers die het beroep in kwestie tijdens de voorafgaande tien jaar op voltijdse basis gedurende een jaar of gedurende een daarmee in zijn totaliteit overeenkomende periode op deeltijdbasis hebben uitgeoefend in een andere lidstaat waar dat beroep niet is gereglementeerd, en die beschikken over een of meer bekwaamheidsattesten of opleidingstitels bezitten en die zijn afgegeven door een andere lidstaat die dat beroep niet reglementeert.

De bekwaamheidsattesten en opleidingstitels moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) zij moeten afgegeven worden door een bevoegde autoriteit in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen;

b) zij moeten aantonen dat de houder op de uitoefening van het betrokken beroep is voorbereid.

De in de eerste lid bedoelde beroepservaring van een jaar kan echter niet worden geëist wanneer de aanvrager met de opleidingstitel(s) waarover hij beschikt kan aantonen dat hij een gereglementeerde opleiding heeft afgesloten.

§3. De bevoegde Vlaamse autoriteit erkent het overeenkomstig artikel 22 door de lidstaat van oorsprong geattesteerde opleidingsniveau, evenals het certificaat waarmee de lidstaat van oorsprong verklaart dat de opleiding als bedoeld in artikel 22, onder punt c), ii), gelijkwaardig is aan het niveau als bedoeld in artikel 22, onder punt c), i).

§4. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en van artikel 25 kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de toegang tot en de uitoefening van het beroep weigeren aan houders van een onder punt a) van artikel 22 geclassificeerd bekwaamheidsattest wanneer de het in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie onder e) van artikel 22 is geclassificeerd.

Art. 25. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan in een van de volgende gevallen van de aanvrager eisen dat hij een aanpassingsstage van ten hoogste drie jaar doorloopt of een proeve van bekwaamheid aflegt:

a) wanneer de door de aanvrager gevolgde opleiding betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van die welke worden bestreken door de in het Vlaamse Gewest vereiste opleidingstitel;

b) wanneer het in het Vlaamse Gewest gereglementeerde beroep een of meer gereglementeerde beroepswerkzaamheden omvat die niet bestaan in het overeenkomstige beroep in de lidstaat van oorsprong van de aanvrager, en waarvoor een opleiding in het Vlaamse Gewest vereist is die betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van die welke vallen onder het bekwaamheidsattest of de opleidingstitel die de aanvrager overlegt.

§2. Indien de bevoegde Vlaamse autoriteit van de mogelijkheid van paragraaf 1 gebruik maakt, moet zij de aanvrager de keuze laten tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid.

Wanneer de bevoegde Vlaamse autoriteit meent dat het voor een bepaald beroep noodzakelijk is van het eerste lid af te wijken en de aanvrager niet de keuze te laten tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid, stelt zij de

lidstaten en de Europese Commissie vooraf hiervan in kennis, waarbij zij deze afwijking afdoende motiveert.

Bij gebrek aan een reactie van de Europese Commissie binnen een termijn van drie maanden via een uitvoeringshandeling waarbij ze de bevoegde Vlaamse autoriteit vraagt om van de voorgenomen maatregel af te zien, mag de afwijking worden toegepast.

§3. In afwijking van het in paragraaf 2 neergelegde beginsel op grond waarvan de aanvrager het recht heeft te kiezen, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit ofwel een aanpassingsstage, ofwel een proeve van bekwaamheid voorschrijven met betrekking tot beroepen waarvoor de uitoefening een precieze kennis van het in het Vlaamse Gewest toepasselijke recht veronderstelt en waarvan het verstrekken van advies of het verlenen van bijstand op het gebied van dat recht een essentieel en constant element is.

Dit geldt ook voor de gevallen genoemd in artikel 21, onder b).

In de gevallen bedoeld in artikel 21, onder a), mag de bevoegde Vlaamse autoriteit een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid opleggen indien de aanvrager voornemens is als zelfstandige dan wel als bedrijfsleider beroepsactiviteiten uit te oefenen waarvoor kennis en toepassing van de in het Vlaamse Gewest vigerende specifieke voorschriften noodzakelijk zijn, mits de bevoegde Vlaamse autoriteit ook van zij die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen de kennis en toepassing van deze voorschriften eist als voorwaarde voor toegang tot een dergelijke activiteit.

In afwijking van het in paragraaf 2 neergelegde beginsel op grond waarvan de aanvrager het recht heeft te kiezen, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit hetzij een aanpassingsstage hetzij een proeve van bekwaamheid voorschrijven in het geval dat:

a) de houder van een beroepskwalificatie als bedoeld in artikel 22, onder a), een aanvraag tot erkenning van zijn beroepskwalificaties indient, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie is geclassificeerd onder artikel 22, punt c); of

b) de houder van een beroepskwalificatie als bedoeld in artikel 22, onder b), een aanvraag tot erkenning van zijn beroepskwalificaties indient, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie is geclassificeerd onder artikel 22, punt d) of e).

Indien de houder van een beroepskwalificatie als bedoeld in artikel 22, onder a), een verzoek tot erkenning van zijn beroepskwalificaties indient, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie is gerangschikt onder artikel 22, punt d), kan de bevoegde Vlaamse autoriteit zowel een aanpassingsstage als een proeve van bekwaamheid voorschrijven.

§4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "vakgebieden die wezenlijk verschillen" verstaan vakgebieden waarvan de kennis en de vaardigheden en competenties van essentieel belang zijn voor de uitoefening van het beroep en waarvoor de door de aanvrager ontvangen opleiding qua inhoud wezenlijk afwijkt van de door de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding.

§5. Paragraaf 1 wordt toegepast met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel. Indien de bevoegde Vlaamse autoriteit overweegt van de aanvrager een aanpassingsstage of proeve van bekwaamheid te verlangen, moet hij met name eerst nagaan of de kennis, vaardigheden en competenties die de aanvrager heeft verworven in het kader van zijn beroepservaring of in het kader van een leven lang leren en die met dat doel door een bevoegde instantie formeel zijn gevalideerd, in een lidstaat of derde land het in paragraaf 4 gedefinieerde wezenlijk verschil geheel of gedeeltelijk kunnen overbruggen.

§6 De beslissing van de bevoegde Vlaamse autoriteit tot oplegging van een aanpassingsstage of proeve van bekwaamheid wordt naar behoren gemotiveerd. De aanvrager krijgt de volgende informatie:

1° het in het Vlaamse Gewest vereiste beroepskwalificatieniveau en het door de aanvrager behaalde beroepskwalificatieniveau volgens de classificatie in artikel 22; en

2° de wezenlijke verschillen bedoeld in paragraaf 4 en de redenen waarom deze verschillen niet kunnen worden gecompenseerd door de kennis, vaardigheden en competenties welke zijn verworven door beroepservaring of levenslang leren, en die met dat doel door een bevoegde instantie formeel zijn gevalideerd.

§7. Wanneer de bevoegde Vlaamse autoriteit beslist de aanvrager een proeve van bekwaamheid op te leggen, organiseert ze deze binnen een termijn van zes maanden na deze beslissing.

Afdeling 2 - Erkenning van beroepservaring

Art. 26. Wanneer de toegang tot of uitoefening van een van de in bijlage II vermelde werkzaamheden afhankelijk wordt gesteld van het bezit van algemene kennis, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, beschouwt de bevoegde Vlaamse autoriteit als genoegzaam bewijs van die kennis en bekwaamheid het feit dat de werkzaamheid in kwestie voorafgaandelijk in een andere lidstaat is uitgeoefend. Deze werkzaamheid moet overeenkomstig de artikelen 27, 28 en 29 zijn uitgeoefend.

Art. 27. §1. Bij werkzaamheden van lijst I van bijlage II moet de voorafgaande werkzaamheid zijn uitgeoefend:

- a) hetzij gedurende zes opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- b) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- c) hetzij gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- d) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij de betrokken werkzaamheid gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- e) hetzij gedurende vijf opeenvolgende jaren als lid van het leidinggevend personeel, waarvan gedurende ten minste drie jaar belast met technische taken en verantwoordelijk voor ten minste een afdeling van de onderneming, wanneer

de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

§ 2. In de onder a) en d) bedoelde gevallen mag deze werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

§ 3. Paragraaf 1, onder e), is niet van toepassing op de werkzaamheden van groep Ex 855 van de ISIC-nomenclatuur, Kapsalons.

Art. 28. §1. Bij werkzaamheden van lijst II van bijlage II moet de voorafgaande werkzaamheid zijn uitgeoefend:

- a) hetzij gedurende vijf opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- b) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- c) hetzij gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- d) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij de betrokken werkzaamheid gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- e) hetzij gedurende vijf opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- f) hetzij gedurende zes opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

§2. In de onder a) en d) bedoelde gevallen mag deze werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

Art. 29. §1. Bij werkzaamheden van lijst III van bijlage II moet de voorafgaande werkzaamheid zijn uitgeoefend:

- a) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- b) hetzij gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- c) hetzij gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij de betrokken werkzaamheid gedurende ten minste drie jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- d) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een

voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

§2. In de onder a) en c) bedoelde gevallen mag deze werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

Afdeling 3 - Automatische erkenning op basis van gemeenschappelijke opleidingsbeginselen

Art. 30. §1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een "gemeenschappelijk opleidingskader" verstaan een voor de uitoefening van een specifiek beroep vereist gemeenschappelijk geheel van minimumkennis, vaardigheden en competenties.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit verbindt aan de op basis van een gemeenschappelijk opleidingskader verworven opleidingstitels dezelfde gevolgen als aan de opleidingstitels die in het Vlaamse Gewest worden afgegeven, indien dit opleidingskader is vastgelegd via een in artikel 49*bis*, lid 4 van de richtlijn voorziene uitvoeringshandeling van de Europese Commissie.

§3. Een Vlaamse beroepsorganisatie of een bevoegde Vlaamse autoriteit kunnen de Europese Commissie voorstellen voorleggen voor gemeenschappelijk opleidingskaders overeenkomstig artikel 49*bis*, lid 3, van de richtlijn.

§4. De bevoegde Vlaamse autoriteit wordt vrijgesteld van de verplichting om een gemeenschappelijk opleidingskader vast te stellen, alsook van de verplichting om automatische erkenning aan uit hoofde van dit gemeenschappelijk opleidingskader verworven beroepskwalificaties te verlenen, indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° in het Vlaamse Gewest zijn er geen onderwijs- of opleidingsinstellingen die een dergelijke opleiding voor het betrokken beroep kunnen aanbieden;

2° de invoering van het gemeenschappelijk opleidingskader zou nadelige gevolgen hebben voor de organisatie van zijn onderwijs- en opleidingsstelsel;

3° tussen het gemeenschappelijk opleidingskader en de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding zijn er wezenlijke verschillen die ernstige risico's inhouden voor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten of de bescherming van het milieu.

Art. 31. §1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een "gemeenschappelijke opleidingsproef" verstaan een gestandaardiseerde proeve van bekwaamheid die in alle deelnemende lidstaten beschikbaar is en voorbehouden is voor houders van bepaalde beroepskwalificaties.

§2. De houder van een beroepskwalificatie die onderworpen wordt aan een gemeenschappelijke opleidingsproef ingevoerd door een in artikel 49*ter*, lid 4, van de richtlijn voorziene uitvoeringshandeling van de Europese Commissie mag indien hij slaagt voor deze proef in een lidstaat, het beroep in het Vlaamse Gewest onder dezelfde voorwaarden uitoefenen als de houders van de in het Vlaamse Gewest vereiste beroepskwalificaties.

§3. Een Vlaamse beroepsorganisatie of een bevoegde Vlaamse autoriteit kunnen de Europese Commissie voorstellen voorleggen voor gemeenschappelijk opleidingsproeven overeenkomstig artikel 49ter, lid 3, van de richtlijn.

§4. De bevoegde Vlaamse autoriteit wordt vrijgesteld van de verplichting om in het Vlaamse Gewest gemeenschappelijke opleidingsproeven te organiseren, alsook van de verplichting om automatische erkenning te verlenen aan beroepsbeoefenaars die geslaagd zijn voor een gemeenschappelijk opleidingsproef indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° het betrokken beroep is in het Vlaamse Gewest niet gereglementeerd;

2° de inhoud van de gemeenschappelijke opleidingsproef beperkt in onvoldoende mate ernstige risico's voor de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten die in het Vlaamse Gewest van belang zijn;

3° de inhoud van de gemeenschappelijke opleidingsproef zou de toegang tot het beroep aanzienlijk minder aantrekkelijk maken in vergelijking met de eisen die gelden in het Vlaamse Gewest.

Afdeling 4 - Gemeenschappelijke bepalingen inzake vestiging

Art. 32. §1. Wanneer de bevoegde Vlaamse autoriteiten overeenkomstig dit hoofdstuk over een aanvraag tot uitoefening van het betrokken gereglementeerde beroep beslissen, kunnen zij de in paragraaf 5 genoemde documenten eisen.

De in paragraaf 5, onder d), e) en f), bedoelde documenten mogen bij overlegging niet ouder dan drie maanden zijn.

De bevoegde Vlaamse autoriteiten dragen er zorg voor dat de inhoud van de verstrekte informatie geheim blijft.

§2. Ingeval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat vragen om bevestiging van de echtheid van de in die andere lidstaat afgegeven getuigschriften en opleidingstitels.

§3. In geval van gegronde twijfel, wanneer de opleidingstitel is afgegeven door een bevoegde autoriteit in een andere lidstaat en een opleiding omvat die geheel of gedeeltelijk is gevolgd in een rechtmatig op het grondgebied van nog een andere lidstaat gevestigde instelling, mag de bevoegde Vlaamse autoriteit bij de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar het diploma vandaan komt, nagaan

a) of de opleidingscyclus aan de instelling die de opleiding heeft verzorgd, officieel is gecertificeerd door de onderwijsinstelling die gevestigd is in de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is,

b) of de opleidingstitel dezelfde is als de titel die zou zijn verleend indien de opleiding in zijn geheel was gevolgd in de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is, en

c) of de opleidingstitel dezelfde beroepsrechten verleent op het grondgebied van de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is.

§4. In geval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de bevoegde autoriteiten van een lidstaat om een bevestiging verzoeken dat de aanvrager geen tijdelijk of permanent verbod heeft tot beroepsuitoefening als gevolg van ernstige beroepsfouten of strafrechtelijke veroordelingen die betrekking hebben op de uitoefening van een van zijn beroepsactiviteiten.

§5. Wanneer de bevoegde Vlaamse autoriteit eist dat zij die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen voor de toegang tot of de uitoefening van een gereguleerd beroep een eed of gelofte afleggen en de formule van deze eed of gelofte niet door onderdanen van de andere lidstaten kan worden gebruikt, ziet zij erop toe dat de betrokkenen een passende gelijkwaardige formule kunnen gebruiken.

§6. Volgens paragraaf 1 opvraagbare documenten:

a) Nationaliteitsbewijs.

b) Kopie van de bekwaamheidsattesten of van de opleidingstitel die toegang verleent tot het beroep in kwestie plus eventueel een bewijs van beroepservaring van de persoon in kwestie.

De bevoegde Vlaamse autoriteiten kunnen van de aanvrager eisen informatie omtrent zijn opleiding te verstrekken, voor zover dat noodzakelijk is om vast te stellen of er eventuele wezenlijke verschillen met de vereiste opleiding in het Vlaamse Gewest bestaan, zoals bedoeld in artikel 25. Indien de aanvrager deze informatie niet kan verstrekken, richt de bevoegde Vlaamse autoriteit zich tot het contactpunt, de bevoegde autoriteit of iedere andere relevante instelling van de lidstaat van oorsprong.

c) Voor de in artikel 26 bedoelde gevallen: een verklaring aangaande de aard en de duur van de werkzaamheden, afgegeven door de bevoegde autoriteit of instelling in de lidstaat van oorsprong of herkomst van de betrokkene.

d) Een bevoegde Vlaamse autoriteit die de toegang tot een gereguleerd beroep afhankelijk maakt van de indiening van bewijzen dat de betrokkene van goed zedelijk gedrag is of nooit failliet is gegaan, of die de uitoefening van zo'n beroep in geval van ernstige beroepsfouten of strafrechtelijke inbreuken tijdelijk of permanent verbiedt, aanvaardt voor onderdanen van de lidstaten die het beroep in het Vlaamse Gewest willen uitoefenen als genoegzaam bewijs documenten afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van oorsprong of herkomst van de betrokkene, waaruit blijkt dat aan die voorwaarden is voldaan.

Indien de in het eerste lid bedoelde documenten niet door de in de lidstaat van oorsprong of herkomst bevoegde autoriteiten worden afgegeven, worden ze vervangen door een verklaring onder ede - of, in de lidstaten waar de eed niet bestaat, door een plechtige verklaring - door de betrokkene afgelegd tegenover een bevoegde gerechtelijke of overheidsautoriteit of eventueel tegenover een notaris of een bevoegde beroepsvereniging in de lidstaat van oorsprong of herkomst, die een attest verstrekt waaruit blijkt dat de verklaring onder ede of de plechtige verklaring is afgelegd.

e) Indien de bevoegde Vlaamse autoriteit voor de toegang tot een gereguleerd beroep van zij die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen een document aangaande de geestelijke of lichamelijke gezondheid van de aanvrager eist, aanvaardt zij als genoegzaam bewijs het document dat in de lidstaat van oorsprong wordt geëist. Indien de lidstaat van oorsprong dergelijke documenten niet eist, aanvaardt de bevoegde Vlaamse autoriteit een getuigschrift afgegeven door een bevoegde autoriteit van die lidstaat.

f) Indien de bevoegde Vlaamse autoriteit voor de toegang tot een gereguleerd beroep van zij die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen:

- een bewijs van de financiële draagkracht van de aanvrager eist, of

- een bewijs eist dat de aanvrager is verzekerd tegen de financiële risico's die verband houden met de beroepsaansprakelijkheid volgens de wettelijke voorschriften betreffende de voorwaarden en de omvang van deze garantie die van toepassing zijn in het Vlaamse Gewest,

dan aanvaardt zij als genoegzaam bewijs een getuigschrift ter zake afgegeven door de banken en verzekeringsmaatschappijen van een andere lidstaat.

g) Indien de bevoegde Vlaamse autoriteit dat ook eist van zij die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, een attest waarin wordt bevestigd dat er geen tijdelijk of definitief verbod op beroepsuitoefening dan wel geen strafrechtelijke veroordeling is.

§7. Met betrekking tot de in paragraaf 5, d) en e) bedoelde documenten moet de bevoegde Vlaamse autoriteit de gevraagde documenten binnen twee maanden verstrekken aan de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat.

Art. 33. §1. De Bevoegde Vlaamse autoriteit bevestigt binnen één maand de ontvangst van het dossier van de aanvrager en deelt in voorkomend geval mee welke documenten ontbreken.

§2. De procedure voor de behandeling van een aanvraag om een gereguleerd beroep te mogen uitoefenen, moet uiterlijk drie maanden na de indiening van het volledige dossier van de aanvrager door een met redenen omkleed besluit van de bevoegde Vlaamse autoriteit worden afgesloten. Deze uiterste datum kan echter met één maand worden verlengd voor de beroepen die onder afdelingen 1 en 2 vallen.

Hoofdstuk 4 - Wijze van uitoefening van het beroep

Art. 34. §1. De beroepsbeoefenaren die erkenning van beroepskwalificaties hebben verkregen, dienen te beschikken over de talenkennis die voor de uitoefening van hun beroep in het Vlaamse Gewest vereist is.

§2. De controles die tot doel hebben de taalkennis bedoeld in paragraaf 1 na te gaan zijn beperkt tot de kennis van het Nederlands.

§3. De controles die erop gericht zijn de talenkennis bedoeld in paragraaf 1 na te gaan mogen worden opgelegd als er ernstige en concrete twijfel over bestaat of de beroepsbeoefenaar over voldoende talenkennis beschikt voor de beroepswerkzaamheden die hij wil uitoefenen.

Er mogen slechts controles worden uitgevoerd na de afgifte van een Europese beroepskaart overeenkomstig artikel 11 of, in voorkomend geval, na de erkenning van een beroepskwalificatie of indien het uit te oefenen beroep implicaties heeft voor de veiligheid van de patiënt.

§4. De bevoegde Vlaamse autoriteit die de controle uitvoert verzekert zich ervan dat deze evenredig is met de uit te oefenen activiteit. De beroepsbeoefenaar kan tegen deze taalcontrole beroep aantekenen bij de bevoegde rechterlijke instanties.

Art. 35. Onverminderd artikel 18, ziet de bevoegde Vlaamse autoriteit erop toe dat de betrokkenen het recht hebben gebruik te maken van academische titels die hun verleend zijn in de lidstaat van oorsprong, en eventueel van de afkorting daarvan, in de taal van de lidstaat van herkomst. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan voorschrijven dat deze titel wordt gevolgd door de naam en de plaats van de

instelling of van de examencommissie die de titel heeft verleend. Wanneer een academische titel van de lidstaat van oorsprong in het Vlaamse Gewest kan worden verward met een titel waarvoor in het Vlaamse Gewest een aanvullende opleiding is vereist die de begunstigde niet heeft gevolgd, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit voorschrijven dat de begunstigde een academische titel van de lidstaat van oorsprong voert in een door haar aangegeven passende vorm.

Art. 36. §1. Indien voor de toegang tot een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest een beroepsstage moet worden volbracht, erkent de bevoegde Vlaamse autoriteit, wanneer zij een verzoek om toelating om het gereguleerde beroep uit te oefenen, in overweging neemt, beroepsstages die in een andere lidstaat gevolgd zijn, mits de stage in overeenstemming is met de in paragraaf 2 bedoelde richtsnoeren, en houdt zij rekening met een in een derde land gevolgde beroepsstage.

De duur van het deel van de beroepsstage die in het buitenland mag worden gevolgd mag tot een redelijke periode beperkt worden.

§2. De erkenning van de beroepsstage komt niet in de plaats van het afleggen van een eventuele voor de toegang tot het beroep in kwestie vereiste proef.

De bevoegde Vlaamse autoriteiten publiceren richtsnoeren voor de organisatie en de erkenning van beroepsstages die in een andere lidstaat of in een derde land worden gevolgd, met name betreffende de rol van de supervisor van de beroepsstage.

Hoofdstuk 5 – Administratieve samenwerking

Art. 37. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteiten werken nauw samen met de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten bij de toepassing van de richtlijn. Ze zien toe op de vertrouwelijkheid van de uitgewisselde informatie.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteiten wisselen informatie uit met de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten over tuchtrechtelijke maatregelen of strafrechtelijke sancties die genomen zijn, en over alle andere specifieke ernstige feiten die van invloed kunnen zijn op de uitoefening van werkzaamheden in het kader van de richtlijn, met inachtneming van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

Op vraag van de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat, gaan de bevoegde Vlaamse autoriteiten de juistheid van deze feiten na, bepalen zij de aard en de omvang van het in te stellen onderzoek en stellen zij de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat in kennis van de consequenties die zij daaruit trekken ten aanzien van de verstrekte informatie.

§3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2 gebruiken de bevoegde Vlaamse autoriteiten het IMI.

Art. 38. §1. De Vlaamse bevoegde autoriteiten brengen de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten op de hoogte van een beroepsbeoefenaar die van een Vlaamse of federale overheid, of rechtbank een beperking of verbod, ook tijdelijk,

gekregen heeft op het uitoefenen van de volgende beroepsactiviteiten of een gedeelte daarvan :

- a) beroepsbeoefenaren die activiteiten met implicaties voor de veiligheid van patiënten uitoefenen, indien de beroepsbeoefenaar een beroep uitoefent dat in die lidstaat gereguleerd is;
- b) beroepsbeoefenaren die activiteiten uitoefenen in verband met de opvoeding van minderjarigen, ook in de kinderopvang en het voor-en vroegschoolse onderwijs, indien de beroepsbeoefenaar een beroep uitoefent dat in die lidstaat gereguleerd is.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit zendt de in paragraaf 1 bedoelde informatie door middel van een waarschuwing via het IMI binnen drie dagen na het nemen van het besluit dat de betrokken beroepsbeoefenaar een verbod of beperking op het uitoefenen van de beroepsactiviteit of een gedeelte daarvan oplegt, toe. Deze informatie blijft beperkt tot het volgende :

- a) de identiteit van de beroepsbeoefenaar;
- b) het betreffende beroep;
- c) informatie over de nationale autoriteit of rechtbank die het besluit tot beperking of verbod heeft genomen;
- d) de reikwijdte van de beperking of het verbod; en
- e) de periode gedurende welke de beperking of het verbod van kracht is.

§3. De bevoegde Vlaamse autoriteit stelt de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten binnen drie dagen nadat de rechtbank het besluit heeft genomen, door middel van een waarschuwing via het IMI, in kennis van de identiteit van beroepsbeoefenaren die krachtens de richtlijn een aanvraag tot erkenning van een kwalificatie hebben ingediend en die daarna in dit verband door een rechtbank schuldig zijn bevonden aan het gebruik van valse opleidingstitels.

§4. De verwerking van persoonsgegevens met het oog op de uitwisseling van informatie als bedoeld in paragraaf 1 en 3 vindt plaats overeenkomstig de bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

§5. De bevoegde Vlaamse autoriteit die de informatie overeenkomstig paragraaf 1 heeft overgemaakt stelt de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten onverwijld in kennis van de einddatum van een verbod of beperking, alsook van elke latere wijziging daarvan.

§6. De beroepsbeoefenaars over wie een waarschuwing naar de andere lidstaten wordt verzonden, worden op hetzelfde ogenblik als de waarschuwing zelf schriftelijk in kennis gesteld van het waarschuwingsbesluit. Zij kunnen tegen deze beslissing beroep aantekenen bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of een verzoek om rectificatie van de beslissing indienen en hebben toegang tot rechtsmiddelen met betrekking tot alle schade die door een onjuiste waarschuwing van andere lidstaten is toegebracht.

§7. Gegevens met betrekking tot waarschuwingen mogen worden verwerkt zolang zij van kracht zijn. Waarschuwingen worden binnen drie dagen nadat het

besluit tot intrekking is genomen of zodra het verbod of de beperking als bedoeld in paragraaf 1 afloopt, gewist.

Art. 39. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit zorgt ervoor dat alle vereisten, procedures en formaliteiten inzake aangelegenheden die onder deze wet vallen, eenvoudig, op afstand en met elektronische middelen kan worden afgewikkeld.

Het eerste lid belet de bevoegde Vlaamse autoriteit niet om in een latere fase voor eensluidend gewaarmerkte afschriften te vragen indien zij gegronde twijfels hebben en indien dit strikt noodzakelijk is.

§2. De eerste paragraaf is niet van toepassing op het uitvoeren van een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid.

Art. 40. De Vlaamse regering kan de bijlagen bij dit decreet wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met toekomstige aanpassingen van de Europese regelgeving.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van werk, economie, innovatie en sport,

Philippe MUYTERS

▼B

BIJLAGE I

Lijst van beroepsverenigingen of -organisaties die voldoen aan de voorwaarden van artikel 3, lid 2

IERLAND ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

VERENIGD KONINKRIJK

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

⁽¹⁾ Ierse onderdanen zijn eveneens lid van de volgende verenigingen of organisaties in het Verenigd Koninkrijk:
 Institute of Chartered Accountants in England and Wales
 Institute of Chartered Accountants of Scotland
 Institute of Actuaries
 Faculty of Actuaries
 The Chartered Institute of Management Accountants
 Institute of Chartered Secretaries and Administrators
 Royal Town Planning Institute
 Royal Institution of Chartered Surveyors
 Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Uitsluitend voor de controle van rekeningen.

▼B

27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼M9

▼B

BIJLAGE IV

Werkzaamheden die verband houden met de beroepserveringscategorieën bedoeld in de artikelen 17, 18 en 19

Lijst I

Klassen die vallen onder Richtlijn 64/427/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 69/77/EEG, en onder de Richtlijnen 68/366/EEG en 82/489/EEG

1

Richtlijn 64/427/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 64/429/EEG)

NICE-nomenclatuur (overeenkomend met ISIC-klasse 23-40)

Klasse	23	Textielnijverheid
	232	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van wol
	233	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van katoen
	234	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van zijde
	235	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van linnen en hennep
	236	Verwerking van andere textielvezels (jute en harde vezels), touwfabrieken
	237	Tricot- en kousenindustrie
	238	Textielveredeling
	239	Overige textielnijverheid
Klasse	24	Vervaardiging van schoenen, kleding, beddengoed, matrassen e.d.
	241	Schoenindustrie (met uitzondering van rubber- en houten schoenen)
	242	Schoenmakerijen en -reparatiebedrijven
	243	Vervaardiging van kleding en huishoudgoederen (met uitzondering van bontkleding)
	244	Bedden- en matrassenmakerijen en dekenstikkerijen
	245	Pelsbereiderijen en bontwerkerijen
Klasse	25	Verwerking van hout en kurk (met uitzondering van de vervaardiging van houten meubelen)
	251	Zagerijen, schaverijen
	252	Fabrieken van houten halffabrikaten
	253	Timmer- en parketvloerenfabrieken (seriefabricage)
	254	Hout-emballagefabrieken
	255	Vervaardiging van andere houtwaren (behalve meubels)
	259	Riet-, stro-, kurk- en borstelwarenfabrieken
Klasse	26	260 Meubelfabrieken en meubelmakersbedrijven (geen rieten of stalen meubelen)

▼B

Klasse	27	Vervaardiging van papier en papierwaren
	271	Houtslip- en cellulosefabrieken; papier- en kartonfabrieken
	272	Papierwaren- en kartonnagefabrieken (vervaardiging van artikelen uit papierstof, papier en karton)
Klasse	28	280 Grafische nijverheid, uitgeverijen
Klasse	29	Vervaardiging van leder en lederwaren
	291	Leerlooierijen
	292	Lederwarenfabrieken
Ex klasse	30	Rubberfabrieken, asbestfabrieken, kunststofverwerkende industrie, fabrieken van synthetische vezels, zetmeelfabrieken
	301	Rubber- en asbestfabrieken
	302	Kunststofverwerkende industrie
	303	Kunstmatige en synthetische continugaren- en vezelfabrieken
Ex klasse	31	Chemische industrie
	311	Chemische grondstoffenvabrieken; geïntegreerde fabrieken voor de vervaardiging en verwerking van chemische grondstoffen
	312	Gespecialiseerde fabrieken voor de vervaardiging van chemische grondstoffen voor industriële of agrarische toepassing (hieraan moet worden toegevoegd: de vervaardiging van industriële oliën en vetten van plantaardige of dierlijke oorsprong behorende bij groep 312 ISIC)
	313	Gespecialiseerde fabrieken van chemische verbruiksgoederen (wordt hier uitgesloten: de vervaardiging van geneesmiddelen en farmaceutische producten, ex groep 319 ISIC)
Klasse	32	320 Aardolie-industrie
Klasse	33	Verwerking van minerale producten (met uitzondering van metalen)
	331	Baksteen- en dakpannenfabrieken e.d.
	332	Glas- en glaswarenfabrieken
	333	Aardewerfabrieken, vuurvast-materiaalfabrieken
	334	Cement-, kalk- en gipsfabrieken
	335	Bouwelementen- en -platenfabrieken e.d.
	339	Bewerking van natuursteen en van overige niet-metalen mineralen

▼B

Klasse	34	Vervaardiging en eerste bewerking van ferro- en non-ferrometalen
	341	IJzer- en staalindustrie (volgens EGKS-Verdrag met inbegrip van cokesovens verbonden aan hoogovens)
	342	Stalen-buizenfabrieken
	343	Trekkerijen en koudwalserijen
	344	Vervaardiging en bewerking van non-ferrometalen
	345	Gieterijen (ijzer-, staal en non-ferrometalen)
Klasse	35	Vervaardiging van producten uit metaal (met uitzondering van machines en transportmiddelen)
	351	Smederijen (excl. kettingfabrieken, gereedschapsfabrieken en ambachtelijke smeden); vervaardiging van zwaar pers- en stampwerk
	352	Fabrieken van licht pers- en stampwerk, façondraaiwerk, sintermetaal, oppervlaktebewerking van metaal
	353	Constructiewerkplaatsen (vervaardiging en montage ter plaatse)
	354	Ketel- en reservoirbouw
	355	Gereedschappen-, ijzer-, staal- en andere metaalwarenfabrieken
	359	Gereedschapsslijperijen, dorpssmederijen en lasinrichtingen
Klasse	36	Machinebouw
	361	Landbouwmachine- en -tractorenfabrieken
	362	Kantoormachinefabrieken
	363	Metaalbewerkingsmachinefabrieken, vervaardiging van mechanische hand- en machinegereedschappen
	364	Textielmachine- en onderdelenfabrieken, naaimachinefabrieken
	365	Fabrieken van machines en apparaten voor de voedings- en genotmiddelenindustrie, de chemische en verwante industrieën
	366	Fabrieken van machines en installaties voor de mijnbouw, de metallurgische industrie en de bouwnijverheid; hijs- en hefwerktuigenfabrieken
	367	Fabrieken van tandwielen, lagers en andere overbrengingsmechanismen
	368	Overige fabrieken van machines voor bepaalde bedrijfstakken
	369	Overige machinebouw

▼B

Klasse	37	Elektrotechnische industrie
	371	Elektrische draad- en kabelfabrieken
	372	Fabrieken van elektromotoren, -generatoren en -transformatoren en van schakel- en installatiemateriaal
	373	Fabrieken van elektrische apparaten en toestellen voor industriële toepassing
	374	Telecommunicatie- en signaalapparatenfabrieken; fabrieken van elektrische meetinstrumenten en medische apparaten
	375	Fabrieken van elektronische apparaten, van radio- en televisietoestellen en van elektroakoestische apparaten
	376	Fabrieken van huishoudelijke elektrische apparaten
	377	Gloeilampen-, buizen- en verlichtingsartikelenfabrieken
	378	Accumulatoren- en batterijfabrieken
	379	Reparatie, montage en technische installatie van elektrotechnische producten
Ex klasse	38	Transportmiddelenindustrie
	383	Automobielbouw; auto-onderdelenfabrieken
	384	Auto- en (motor)rijwielreparatiebedrijven
	385	Rijwiel- en motorrijwiel fabrieken; fabrieken van rijwiel- en motorrijwielonderdelen
	389	Overige transportmiddelenindustrie
Klasse	39	Fijnmechanische en optische industrie; nijverheidsbedrijven niet elders genoemd
	391	Fijnmechanische industrie
	392	Medische- en orthopedische-artikelenfabrieken (met uitzondering van fabrieken van orthopedisch schoeisel)
	393	Optische-artikelenfabrieken; foto- en filmapparatenfabrieken
	394	Klokken- en uurwerkfabrieken en -reparatiebedrijven
	395	Goud- en zilversmederijen; diamantnijverheid
	396	Muziekinstrumentenfabrieken en -reparatiebedrijven
	397	Speelgoed- en sportartikelenfabrieken
	399	Overige nijverheidsbedrijven

▼B

Klasse	40	Bouwnijverheid
	400	Algemene bouwnijverheid (zonder bepaalde specialisatie), slopersbedrijven
	401	Burgerlijke en utiliteitsbouw (bouw van woningen en andere gebouwen)
	402	Water-, spoor- en wegenbouw; cultuurtechnische werken
	403	Installatiebedrijven
	404	Bouwbedrijven voor de afwerking van gebouwen

2

*Richtlijn 68/366/EEG**(Liberaliseringsrichtlijn: 68/365/EEG)**NICE-nomenclatuur*

Klasse	20A	200 Vervaardiging van dierlijke en plantaardige oliën en vetten
	20B	Voedingsmiddelennijverheid
	201	Slachterijen en vervaardiging van vleeswaren en vleesconserven
	202	Zuivel- en melkproductenfabrieken
	203	Groente- en fruitverwerkende industrie
	204	Visbewerkingsinrichtingen
	205	Maalbedrijven, meelfabrieken, pellderijen
	206	Brood-, beschuit-, banket-, koek- en biscuitfabrieken
	207	Suikerfabrieken en -raffinaderijen
	208	Cacao-, chocolade- en suikerwerkfabrieken
	209	Overige voedingsmiddelenfabrieken
Klasse	21	Vervaardiging van dranken
	211	Ethylalcohol- (fermentatieproduct) fabrieken, gistfabrieken, branderijen en distilleerderijen
	212	Vervaardiging van wijnen en van moutvrije, alcoholische dranken
	213	Bierbrouwerijen en mouterijen
	214	Vervaardiging van mineraalwater en alcoholvrije dranken
	Ex 30	Vervaardiging van rubber, plastische materialen, kunst- en synthetische vezels en zetmeelproducten
	304	Vervaardiging van zetmeelproducten

▼B

3

*Richtlijn 82/489/EEG**ISIC-nomenclatuur*

Ex 855 Kapsalons (met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist)

Lijst II

Klassen die vallen onder de Richtlijnen 75/368/EEG, 75/369/EEG en 82/470/EEG

1

*Richtlijn 75/368/EEG (activiteiten bedoeld in artikel 5, lid 1)**ISIC-nomenclatuur*

Ex 04 Visserij

043 Visserij op de binnenwateren

Ex 38 Vervaardiging van transportmaterieel

381 Scheepsbouw en herstelling van schepen

382 Vervaardiging van spoorwagematerieel

386 Vliegtuigbouw (met inbegrip van de bouw van ruimtevaartmaterieel)

Ex 71 Hulpdiensten van het vervoer en andere diensten dan vervoer vallende onder de volgende groepen

Ex 711 Exploitatie van slaap- en restauratiewagens; onderhoud van spoorwagematerieel in de reparatiewerkplaatsen; schoonmaken van de wagons

Ex 712 Onderhoud van materieel voor stads-, voorstads- en inter-lokaal vervoer van personen

Ex 713 Onderhoud van ander materieel voor personenvervoer over de weg (zoals auto's, autobussen en taxi's)

Ex 714 Exploitatie en onderhoud van kunstwerken ten behoeve van het wegvervoer (zoals wegen, tunnels en bruggen met tolheffing, autobusstations, parkings, autobusgarages en tramremises)

Ex 716 Hulpdiensten van de binnenvaart (zoals exploitatie en onderhoud van waterwegen, havens en andere kunstwerken voor de binnenvaart; slepen en loodsen in havens, betonning, lossen en laden van schepen en andere overeenkomstige werkzaamheden, zoals berging van schepen, jagen, exploitatie van botenloodsen)

73 Communicatiediensten: posten en telecommunicatie

▼B

- Ex 85 Persoonlijke diensten
- 854 Wasserijen, stomerijen en ververijen
- Ex 856 Fotostudio's: portretfotografie en fotografie voor handelsdoeleinden, met uitzondering van persfotografie
- Ex 859 Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld (alleen onderhoud en schoonhouden van gebouwen of lokalen)

2

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 6: indien de werkzaamheid als een industriële of ambachtelijke activiteit wordt beschouwd)

ISIC-nomenclatuur

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

a) de koop en verkoop

- van goederen door venters en colporteurs (ex groep 612 ISIC);
- van goederen op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;

b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

3

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, leden 1 en 3)

Groepen 718 en 720 van de ISIC-nomenclatuur

De bedoelde werkzaamheden bestaan met name in:

- het organiseren, aanbieden en verkopen, tegen een forfaitair bedrag of tegen provisie, van de afzonderlijke of gecoördineerde elementen van een reis of verblijf (vervoer, logies, voeding, excursie enz.), ongeacht de reden van de reis of het verblijf (artikel 2, punt B, onder a);
- het als tussenpersoon optreden tussen ondernemers van de verschillende taken van vervoer en personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden, en het verrichten van verschillende daarmee samenhangende werkzaamheden door:
 - aa) het sluiten, voor rekening van opdrachtgevers, van de overeenkomsten met de vervoerondernemers;
 - bb) het kiezen van de tak van vervoer, de onderneming en de route die voor de opdrachtgever het voordeligst worden geacht;
 - cc) de technische voorbereiding van het vervoer (bijvoorbeeld de voor het vervoer noodzakelijke verpakking); het verrichten van diverse bijkomende werkzaamheden tijdens het vervoer (bijvoorbeeld het voorzien van koelwagens met ijs);
 - dd) het vervullen van de aan het vervoer verbonden formaliteiten zoals het invullen van de vrachtbrieven, het groeperen en splitsen van zendingen;
 - ee) het coördineren van de verschillende gedeelten van een transport middels het toezicht op de doorvoer, de wederverzending, de overlading en diverse eindverrichtingen;
 - ff) het bezorgen van respectievelijk vracht aan de vervoerondernemers en vervoergelegenheid aan personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden:
 - het berekenen van de vervoerkosten, het nazien van de afrekening;
 - het uit naam en voor rekening van een reder of een ondernemer van transporten over zee permanent of incidenteel verrichten van bepaalde formaliteiten (bij havenautoriteiten, scheepsleveranciers enz.).

[werkzaamheden in artikel 2, punt A, onder a), b) of d)]

▼B

Lijst III

Richtlijnen 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG, 75/369/EEG, 70/523/EEG en 82/470/EEG

1

Richtlijn 64/222/EEG

(Liberaliseringsrichtlijnen: 64/223/EEG en 64/224/EEG)

1. Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren, met uitzondering van die welke ressorteren onder de groothandel in geneesmiddelen en farmaceutische producten, in giftige producten en ziekte-verwekkende agentia en in steenkool (groep ex 611).
2. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op grond van een of meer opdrachten belast is met het inleiden of afsluiten van handelstransacties op naam en voor rekening van derden.
3. Werkzaamheden van de tussenpersoon die, zonder hiermede blijvend belast te zijn, personen die rechtstreeks contracten willen afsluiten met elkaar in contact brengt, of de handelstransacties inleidt, dan wel bij de afsluiting daarvan zijn diensten verleent.
4. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op eigen naam voor rekening van derden handelstransacties afsluit.
5. Werkzaamheden van de tussenpersoon die voor rekening van derden groothandelsveilingen houdt.
6. Werkzaamheden van de tussenpersoon die van huis tot huis bestellingen opneemt.
7. Het beroepshalve verrichten van diensten door een tussenpersoon in loondienst van een of meer ondernemingen op het gebied van handel, industrie of ambacht.

2

Richtlijn 68/364/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 68/363/EEG)

Ex groep ISIC 612: Kleinhandel

Uitgesloten werkzaamheden:

012	Verhuur van landbouwmachines
640	Onroerende goederen, verhuur
713	Verhuur van automobielen, rijtuigen en paarden
718	Verhuur van spoorwegrijtuigen en -wagons
839	Verhuur van machines voor handelsfirma's
841	Plaatsbespreking voor bioscopen en verhuur van films
842	Plaatsbespreking voor theaters en verhuur van theateruitrusting
843	Verhuur van boten, verhuur van rijwielen, verhuur van automaten
853	Verhuur van gemubileerde kamers
854	Verhuur van gewassen linnengoed
859	Verhuur van kleding

▼B

3

*Richtlijn 68/368/EEG**(Liberaliseringsrichtlijn: 68/367/EEG)**ISIC-nomenclatuur*

Ex klasse 85 ISIC

1. Restaurants en slijterijen (groep 852 ISIC).
2. Hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 ISIC).

4

*Richtlijn 75/368/EEG (artikel 7)**Alle activiteiten in de bijlage bij Richtlijn 75/368/EEG, behalve de activiteiten in artikel 5, lid 1, van die richtlijn (lijst II, punt 1, van deze bijlage).**ISIC-nomenclatuur*

Ex 62	Banken en andere financiële instellingen
Ex 620	Octrooimakelaars en ondernemingen die zich bezighouden met de uitkering van vergoedingen uit licenties
Ex 71	Vervoer
Ex 713	Reizigersvervoer over de weg, met uitzondering van vervoer met motorvoertuigen
Ex 719	Exploitatie van leidingen bestemd voor het vervoer van vloeibare koolwaterstoffen en andere vloeibare chemische stoffen
Ex 82	Diensten tot nut van het algemeen
827	Bibliotheken, musea, plantentuinen en dierentuinen
Ex 84	Recreatie
843	Diensten op recreatief gebied, niet elders ingedeeld: — sportactiviteiten (sportterreinen, organisatie van sportieve ontmoetingen enz.), met uitzondering van de werkzaamheden van sportleraren; — spelen (renstallen, speelterreinen, renbanen enz.); — andere recreatieve activiteiten (circussen, lunaparken en andere amusementsbedrijven enz.)
Ex 85	Persoonlijke diensten
Ex 851	Huishoudelijke diensten
Ex 855	Schoonheidsinstituten en manicure, met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist en kapper
Ex 859	Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld, met uitzondering van die van sport- en paramedische masseurs en van berggidsen, als volgt ingedeeld: — ontsmetting en bestrijding van ongedierte; — verhuur van kleding en bewaring van voorwerpen; — huwelijksbemiddeling en soortgelijke diensten; — waarzeggerij en soortgelijke werkzaamheden; — hygiënische diensten en aanverwante werkzaamheden; — begrafenisondernemingen en onderhoud van kerkhoven; — reisleiders en toeristentolken

▼B

5

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 5)

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

a) de koop en verkoop van goederen:

- door venters en colporteurs (ex groep 612 ISIC);
- op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;

b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

6

Richtlijn 70/523/EEG

Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel in steenkool ressorteren en werkzaamheden van tussenpersonen op het gebied van steenkool (ex groep 6112 ISIC).

7

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, lid 2)

[Activiteiten genoemd in artikel 2, punt A, onder c) of e), punt B, onder b), punten C en D.]

Deze werkzaamheden bestaan met name in:

- het in huur geven van spoorwegwagens of -rijtuigen voor het vervoer van reizigers of goederen;
- het als tussenpersoon optreden bij de aankoop, de verkoop of de verhuur van schepen;
- het voorbereiden van, onderhandelen over en sluiten van overeenkomsten voor het vervoer van emigranten;
- het in entrepots, pakhuizen, meubelopslagplaatsen, koelhuizen, silo's enz., al dan niet onder douanetoezicht, voor rekening van de bewaargever in bewaring nemen van alle voorwerpen en goederen;
- het aan de bewaargever afgeven van een titel voor het in bewaring ontvangen voorwerp of goed;
- het verschaffen van verblijfsruimte, voeder en verkoopruimte voor vee dat hetzij voor de verkoop, hetzij onderweg naar of van de markt in tijdelijke bewaring wordt gegeven;
- het verrichten van de technische controle of expertise van motorrijtuigen;
- het meten, wegen en ijken van goederen.

Richtlijn 2005/36	Vlaams Decreet	Opmerkingen
Artikel 1. Doel	Artikel 4	
Artikel 2. Toepassingsgebied	Artikel 5	
Art. 2, lid 1	Art. 5 §1	
Art. 2, lid 2		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 2, lid 3	Art. 5 §3	
Art. 2, lid 4		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 3. Definities	Artikel 3	
Art. 3, lid 1	Art. 3 §1	
(a)	(a)	
(b)	(b)	
(c)	(c)	
(d)	(d)	
(e)	(e)	
(f)	(f)	
(g)	(g)	
(h)	(h)	
(i)	(i)	
(j)	(n)	
(k)	(o)	
(l)	(p)	
(m)	(q)	
(n)	(r)	
Art. 3, lid 2	Art. 3 §2	De alinea's 3 en 4 van artikel 3, lid 2, van de Richtlijn behoeven naar hun aard geen omzetting
Art. 3, lid 2	Art. 3 §3	
Artikel 4. Gevolgen van de erkenning	Artikel 6	
Art. 4, lid 1	Art. 6 §1, lid 1	
Art. 4, lid 2	Art. 6 §2	
Art. 4, lid 3	Art. 6 §1, lid 2	

Artikel 4bis. Europese beroepskaart		
Art. 4bis, lid 1	Art. 7	
Art. 4bis, lid 2	Art. 7	
Art. 4bis, lid 3		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 4bis, lid 4		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 4bis, lid 5	Art. 11 §6	
Art. 4bis, lid 6		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 4bis, lid 7		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 4bis, lid 8	Art 8 §3	
Artikel 4ter. Aanvraag van een Europese beroepskaart en aanmaak van een IMI-bestand		
Art. 4ter, lid 1	Art. 8 §1, lid 1	
Art. 4ter, lid 2	Art. 8 §1, lid 2	
Art. 4ter, lid 3	Art. 8 §2	
Art. 4ter, lid 4		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 4quater. Europese beroepskaart voor het tijdelijk en incidenteel verrichten van diensten die niet onder artikel 7, lid 4, vallen		
Art. 4quater, lid 1	Art. 9 §1	
Art. 4quater, lid 2	Art. 9 §2	
Art. 4quater, lid 3	Art. 9 §3	
Art. 4quater, lid 4	Art. 9 §4	
Artikel 4quinquies. Europese beroepskaart voor vestiging en voor tijdelijke en incidentele verrichting van diensten zoals bedoeld in artikel 7, lid 4		
Art. 4quinquies, lid 1	Art. 10	

Art. 4quinquies, lid 2	Art. 10 §2 en Art. 11 §§2 en 5	
Art. 4quinquies, lid 3	Art. 11 §§3 en 5	
Art. 4quinquies, lid 4	Art. 11 §5	
Art. 4quinquies, lid 5	Art. 11 §§4 en 6	
Art. 4quinquies, lid 6	Art. 11 §6	
Art. 4quinquies, lid 7	Art. 11 §6	
Artikel 4sexies. Verwerking van en toegang tot gegevens met betrekking tot de Europese beroepskaart		
Art. 4sexies, lid 1	Art. 13 §2	
Art. 4sexies, lid 2	Art. 13 §2	
Art. 4sexies, lid 3	Art. 13 §5	
Art. 4sexies, lid 4	Art. 13 §1	
Art. 4sexies, lid 5	Art. 13 §§3 en 5	
Art. 4sexies, lid 6	Art. 13 §6	
Art. 4sexies, lid 7	Art. 13 §7	
Artikel 4septies. Gedeeltelijke toegang		
Art. 4septies, lid 1	Art. 14 §1	
Art. 4septies, lid 2	Art. 14 §2	
Art. 4septies, lid 3	Art. 14 §3	
Art. 4septies, lid 4	Art. 14 §3	
Art. 4septies, lid 5	Art. 14 §4	
Art. 4septies, lid 6	Art. 14 §5	
Artikel 5. Beginsel van het vrij verrichten van diensten		
Art. 5, lid 1	Art. 16 §1	

Art. 5, lid 2	Art. 15	
Art. 5, lid 3	Art. 16, §1	
Artikel 6. Vrijstellingen	Artikel 17	
Artikel 7. Vooraf af te leggen verklaring in geval de dienstverrichter zich naar een andere lidstaat begeeft	Artikel 18	
Art. 7, lid 1	Art. 18 §1	
Art. 7, lid 2	Art. 18 §2	
Art. 7, lid 2bis	Art. 18 §2/1	
Art. 7, lid 3	Art. 18 §3	
Art. 7, lid 4	Art. 18 §4	
Artikel 8. Administratieve samenwerking	Artikel 19	
Art. 8, lid 1	Art. 19 §1	
Art. 8, lid 2	Art. 19 §2	
Artikel 9. Informatie ten behoeve van de afnemers van de dienst	Artikel 20	
Artikel 10. Toepassingsgebied	Artikel 21	
Artikel 11. Kwalificatieniveaus	Artikel 22	
Artikel 12. Gelijke behandeling van kwalificaties	Artikel 23	
Artikel 13. Voorwaarden inzake erkenning	Artikel 24	
Art. 13, lid 1	Art. 24 §1	
Art. 13, lid 2	Art. 24 §2	
Art. 13, lid 3	Art. 24 §3	
Art. 13, lid 4	Art. 24 §4	
Artikel 14. Compenserende maatregelen	Artikel 25	

Art. 14, lid 1	Art. 25 §1	
Art. 14, lid 2	Art. 25 §2	
Art. 14, lid 3	Art. 25 §3	
Art. 14, lid 4	Art. 25 §4	
Art. 14, lid 5	Art. 25 §5	
Art. 14, lid 6	Art. 25 §6	
Art. 14, lid 7	Art. 25 §7	
Artikel 16. Eisen inzake beroepservaring	Artikel 26	
Artikel 17. Werkzaamheden van lijst I van bijlage IV	Artikel 27	
Art. 17, lid 1	Art. 27 §1	
Art. 17, lid 2	Art. 27 §2	
Art. 17, lid 3	Art. 27 §3	
Artikel 18. Werkzaamheden van lijst II van bijlage IV	Artikel 28	
Art. 18, lid 1	Art. 28 §1	
Art. 18, lid 2	Art. 28 §2	
Artikel 19. Werkzaamheden van lijst III van bijlage IV	Artikel 29	
Art. 19, lid 1	Art. 29 §1	
Art. 19, lid 2	Art. 29 §2	
Artikel 20. Aanpassing van de lijsten van werkzaamheden in bijlage IV		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 21. Beginsel van automatische erkenning		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 21bis. Kennisgevingsprocedure		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 22. Gemeenschappelijke bepalingen inzake opleiding		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen

Artikel 23. Verworven rechten		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 23bis. Specifieke omstandigheden		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 24. De medische basisopleiding		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 25. De opleiding tot medisch specialist		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 26. Benamingen van opleiding tot medisch specialist		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 27. Specifieke verworven rechten van medische specialiteiten		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 28. Specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 29. Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van huisarts		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 30. Specifieke verworven rechten van huisartsen		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 31. De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 32. Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 33. Specifieke verworven rechten van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 33bis.		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 34. Basisopleiding tandheekkunde		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 35. Opleiding tot specialist in de tandheekkunde		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 36. Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van beoefenaar der tandheekkunde		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 37. Specifieke verworven rechten van beoefenaren der tandheekkunde		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 38. De opleiding tot dierenarts		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 39. Specifieke verworven rechten van dierenartsen		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen

Artikel 40. Opleiding tot verloskundige		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 41. Regels ten aanzien van de erkenning van de opleidingstitels van verloskundige		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 42. Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van verloskundige		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 43. Specifieke verworven rechten van verloskundigen		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 43bis.		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 43, b).		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 44. Opleiding tot apotheker		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 45. Uitoefening van de werkzaamheden van apotheker		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 46. Opleiding tot architect		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 47. Afwijkingen van de eisen inzake de opleiding tot architect		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 48. Uitoefening van de werkzaamheden van architect		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 49. Specifieke verworven rechten van architecten		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 49bis. Gemeenschappelijk opleidingskader	Artikel 30	
Art. 49bis, lid 1	Art. 30 §§1 en 2	
Art. 49bis, lid 2	Art. 30 §2	
Art. 49bis, lid 3	Art. 30 §3	
Art. 49bis, lid 4		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 49bis, lid 5	Art. 30 §4	
Art. 49bis, lid 6		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 49bis, lid 7		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen

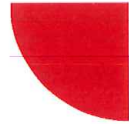
Artikel 49ter. Gemeenschappelijke opleidingsproeven	Artikel 31	
Art. 49ter, lid 1	Art. 31 §§1 en 2	
Art. 49ter, lid 2		
Art. 49ter, lid 3	Art. 31 §3	
Art. 49ter, lid 4		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 49ter, lid 5	Art. 31 §4	
Art. 49ter, lid 6		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 50. Documenten en formaliteiten	Artikel 32	
Art. 50, lid 1	Art. 32 §1	
Art. 50, lid 2	Art. 32 §2	
Art. 50, lid 3	Art. 32 §3	
Art. 50, lid 3bis	Art. 32 §3/1	
Art. 50, lid 3ter		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 50, lid 4	Art. 32 §4	
Artikel 51. Procedure voor de onderlinge erkenning van beroepskwalificaties	Artikel 33	
Art. 51, lid 1	Art. 33 §1	
Art. 51, lid 2	Art. 33 §2	
Art. 51, lid 3		Deze bepaling behoeft geen verdere omzetting omdat beroep tegen administratieve rechtshandeling al kan
Artikel 52. Voeren van een beroepstitel		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen aangezien niet bevoegd
Art. 52, lid 1		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen aangezien niet bevoegd
Art. 52, lid 2		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen aangezien niet bevoegd

Art. 52, lid 3		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen aangezien niet bevoegd
Artikel 53. Talenkennis	Artikel 34	
Art. 53, lid 1	Art. 34 §1	
Art. 53, lid 2	Art. 34 §2	
Art. 53, lid 3	Art. 34 §3	
Art. 53, lid 4	Art. 34 §4	
Artikel 54. Voeren van de academische titels	Artikel 35	
Artikel 55. Overeenkomsten op het gebied van de ziektekostenverzekering		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Artikel 55bis. Erkenning van beroepsstages	Artikel 36	
Art. 55bis, lid 1	Art. 36 §1	
Art. 55bis, lid 2	Art. 36 §2	
Artikel 56. Bevoegde autoriteiten	Artikel 37	
Art. 56, lid 1	Art. 37 §1	
Art. 56, lid 2	Art. 37 §2	
Art. 56, lid 2bis	Art. 37 §3	
Art. 56, lid 3		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 56, lid 4		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 56bis. Waarschuwingsmechanisme	Artikel 38	
Art. 56bis, lid 1	Art. 38 §1	
Art. 56bis, lid 2	Art. 38 §2	
Art. 56bis, lid 3	Art. 38 §3	
Art. 56bis, lid 4	Art. 38 §4	
Art. 56bis, lid 5	Art. 38 §5	

Art. 56bis, lid 6	Art. 38 §6	
Art. 56bis, lid 7	Art. 38 §7	
Art. 56bis, lid 8		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 57. Centrale online toegang tot informatie		
Art. 57, lid 1		Deze bepaling behoeft geen regelgevend omzetting in Vlaanderen, dit wordt federaal in de praktijk omgezet
Art. 57, lid 2		Deze bepaling behoeft geen regelgevend omzetting in Vlaanderen, dit wordt federaal in de praktijk omgezet
Art. 57, lid 3		Deze bepaling behoeft geen regelgevend omzetting in Vlaanderen, dit wordt federaal in de praktijk omgezet
Art. 57, lid 4		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 57, lid 5		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 57bis. Elektronische procedures		
Art. 57bis, lid 1	Art. 39 §1	
Art. 57bis, lid 2	Art. 39 §2	
Art. 57bis, lid 3		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 57bis, lid 4	Art. 39 §3	
Artikel 57ter. Assistentiecentra		
Art. 57ter, lid 1		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Art. 57ter, lid 2		Deze bepaling behoeft geen omzetting in Vlaanderen
Art. 57ter, lid 3		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Art. 57ter, lid 4		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 57quater. Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 58. Comitéprocedure		Deze bepaling behoeft naar zijn aard geen omzetting

Artikel 59. Transparantie		Deze bepaling heeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 60. Verslagen		Deze bepaling heeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 61. Afwijkingsclausule		Deze bepaling heeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 62. Intrekking		Deze bepaling heeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 63 Omzetting		Deze bepaling heeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 64. Inwerkingtreding		Deze bepaling heeft naar zijn aard geen omzetting
Artikel 65. Adressaten		Deze bepaling heeft naar zijn aard geen omzetting

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

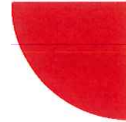
Advies

Omzetting richtlijn beroepskwalificaties

Brussel, 2 mei 2016

SERV_20160502_omzetting_richtlijn_beroepskwalificaties_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetsstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

De heer Philippe MUYTE,
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Martelaarsplein 7
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Tim Buyse
tbuyse@serv.be

ons kenmerk
SERV_20160502_omzetting_richtlijn_beroepskwalificaties_ADV_TB

Brussel
2 mei 2016

Omzetting richtlijn beroepskwalificaties

Mijnheer de minister

U vroeg de SERV op 25 april 2016 om advies over het voorontwerp van decreet tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties.

De Vlaamse Regering opteerde ter omzetting van de richtlijn voor een eigen decreet dat een aantal bepalingen van de richtlijn horizontaal regelt voor alle beroepen waarvoor Vlaanderen bevoegd is. Aangezien het hoofdzakelijk om een letterlijke omzetting gaat, is de vrije beleidsruimte nihil.

Gelet op de hoofdzakelijk juridische invalshoek heeft de SERV dan ook geen inhoudelijke bemerkingen vanuit sociaaleconomisch perspectief. De SERV vraagt wel verdere betrokkenheid bij de verticale omzetting van de richtlijn bij de individuele beroepen.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.372/1
van 15 juli 2016

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest en de
Vlaamse Gemeenschap ‘tot gedeeltelijke omzetting van
richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van
7 september 2005 betreffende de erkenning van
beroepskwalificaties’

Op 3 mei 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 17 juni 2016, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ‘tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 26 mei 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 juli 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 ‘betreffende de erkenning van beroepskwalificaties’.

Het decreet voorziet in de omzetting van de zogenaamde ‘horizontale’ onderdelen van richtlijn 2005/36/EG, zijnde de generieke bepalingen die gelden voor de beroepen waarvoor de richtlijn geen bijzondere regeling bevat,² voor zover deze binnen de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap vallen. Deze werkwijze is dezelfde als die voor de omzetting van richtlijn 2005/36/EG bij de wet van 12 februari 2008 ‘tot instelling van een nieuw algemeen kader voor de erkenning van EG-beroepskwalificaties’.

Luidens de memorie van toelichting vormen de wijzigingen die zijn aangebracht aan richtlijn 2005/36/EG³ en de bevoegdheidsoverdracht inzake de vestigingsvoorwaarden bij de Zesde Staatshervorming de aanleiding voor het ontwerp.

2.2. Het ontwerp bestaat uit zes hoofdstukken.

Hoofdstuk 1 bevat algemene bepalingen, die onder meer definities bevatten (artikel 4) en het toepassingsgebied regelen (artikel 5). Het hoofdstuk bevat eveneens de regels inzake de Europese beroepskaart (artikelen 7 tot 13).

Hoofdstuk 2 bevat bepalingen betreffende de vrije dienstverrichting, zijnde het tijdelijk en incidenteel uitoefenen van een beroep zonder dat dit gepaard gaat met een vestiging.

Hoofdstuk 3 heeft betrekking op de vrijheid van vestiging en bevat regels inzake de erkenning van opleidingstitels (afdeling 1), de erkenning van beroepservaring (afdeling 2), de automatische erkenning op basis van gemeenschappelijke opleidingsbeginselen (afdeling 3) en gemeenschappelijke bepalingen over de vestiging (afdeling 4).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Artikel 5, § 3, van het ontwerp bepaalt dat “[a]ls voor een ander gereguleerd beroep in een afzonderlijk communautair rechtsinstrument of in een rechtsinstrument van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap een andere specifieke regeling die in rechtstreeks verband staat met de erkenning van beroepskwalificaties, is vastgesteld, (...) de overeenkomstige bepalingen van dit decreet niet van toepassing [zijn].”

³ Meer bepaald door richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 ‘tot wijziging van Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt (“de IMI-verordening”)

Hoofdstuk 4 bevat regels met betrekking tot de wijze van uitoefening van het beroep.

Hoofdstuk 5 bevat bepalingen inzake administratieve samenwerking tussen de bevoegde Vlaamse autoriteiten en de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten.

Hoofdstuk 6 bevat een opheffingsbepaling.

Het ontworpen decreet bevat geen specifieke regeling van inwerkingtreding, zodat het aan te nemen decreet in werking zal treden volgens de normale regels van inwerkingtreding, namelijk de tiende dag volgend op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

BEVOEGDHEID

3.1. Artikel 5, § 2, van het ontwerp bepaalt dat het decreet van toepassing is “op de gereguleerde beroepen waarvoor het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is (...)”.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt het decreet hoofdzakelijk gekaderd binnen de gewestelijke bevoegdheid inzake de vestigingsvoorwaarden.

3.2. Op grond van artikel 6, § 1, VI, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI) zijn de gewesten bevoegd, wat de economie betreft, voor “de vestigingsvoorwaarden, met uitzondering van de voorwaarden voor toegang tot gezondheidszorgberoepen en tot dienstverlenende intellectuele beroepen”.

Voor zover de ontworpen regeling betrekking heeft op beroepskwalificaties die vereist zijn voor de uitoefening van beroepen waarvoor op grond van artikel 6, § 1, VI, 6°, BWHI door het Vlaamse Gewest vestigingsvoorwaarden kunnen worden bepaald, vindt het aan te nemen decreet een bevoegdheidsrechtelijke grondslag in die bepaling.

3.3. Voor zover de ontworpen regeling betrekking heeft op beroepskwalificaties die vereist zijn voor de uitoefening van beroepen waarvan de regeling inherent is aan een aangelegenheid die behoort tot de andere bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of tot de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap, vindt het aan te nemen decreet een bevoegdheidsrechtelijke grondslag in de grondwets- of bijzondere wetsbepalingen op grond waarvan het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap voor die aangelegenheid bevoegd is.

3.4. Artikel 17, eerste lid, 2°, van het ontwerp bepaalt dat “(...) een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter vrijgesteld (wordt) van de eisen die worden gesteld aan in het Vlaamse Gewest gevestigde beroepsbeoefenaars met betrekking tot: (...) de inschrijving bij een publiekrechtelijke instelling voor de sociale zekerheid om de rekeningen voor de werkzaamheden die verricht zijn ten gunste van sociaal verzekerden, op een verzekeringsinstelling te kunnen verhalen”. Het tweede lid van dat artikel bepaalt dat de dienstverrichter de instelling vermeld in het eerste lid, 2°, vooraf of, in dringende gevallen, achteraf evenwel op de hoogte brengt van de dienst die hij verricht heeft.

Voor zover die vrijstelling en die verplichting betrekking hebben op federale instellingen voor de sociale zekerheid, zijn het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd om die bepalingen aan te nemen, en dienen zij uit het ontwerp te worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerkingen

4.1. Sommige bepalingen van richtlijn 2005/36/EG vereisen dat de betrokken dienstverrichter de toelating bekomt om een activiteit uit te oefenen op het gehele grondgebied van de betrokken lidstaat. Wat dat betreft kan worden gewezen op het volgende.

4.1.1. Artikel 4*quater*, lid 4, van de richtlijn bepaalt:

“De Europese beroepskaart blijft op het volledige grondgebied van alle betrokken ontvangende lidstaten gelden zolang de houder het recht behoudt om te werken op basis van de in het IMI-bestand opgeslagen documenten en informatie.”

De Europese beroepskaart wordt uitgereikt door de lidstaat van oorsprong, met het oog op de uitoefening van het beroep in een of meerdere, welbepaalde lidstaten. Artikel 4*quater*, lid 3, van de richtlijn, voorziet in de mogelijkheid tot uitbreiding van de lidstaten waarin de dienst kan worden verricht.

Artikel 4*quinqüies* van de richtlijn heeft betrekking op de gevallen waarin de beroepskaart een gereguleerd beroep betreft met implicaties voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, en waarvoor de richtlijn geen bijzondere regeling bevat. In zulk geval dient de ontvangende lidstaat de echtheid en de geldigheid van de bewijsstukken in het IMI-bestand te controleren (lid 1). Hoewel artikel 4*quinqüies* niet uitdrukkelijk bepaalt dat de beroepskaart in dat geval voor het gehele grondgebied van de ontvangende lidstaat geldt, bevat de bepaling evenmin een afwijking van het voornoemde artikel 4*quater*, lid 4, van de richtlijn.

4.1.2. Artikel 7, lid 2*bis*, van de richtlijn bepaalt:

“De indiening van een vereiste verklaring door de dienstverrichter overeenkomstig lid 1 geeft die dienstverrichter het recht op toegang tot de beoogde dienstenactiviteit of om die activiteit uit te oefenen op het gehele grondgebied van de betrokken lidstaat. Een lidstaat kan met betrekking tot de beroepskwalificaties van de dienstverrichter de in lid 2 vermelde aanvullende gegevens eisen indien:

a) het beroep in delen van het grondgebied van die lidstaat anders is gereguleerd;

b) deze reglementering ook op alle onderdanen van die lidstaat van toepassing is;

c) deze verschillen in regelgeving te rechtvaardigen zijn door dwingende redenen van algemeen belang die verband houden met de volksgezondheid of de openbare veiligheid van de afnemers van de diensten; en

d) de lidstaat over geen andere middelen beschikt om deze informatie te verkrijgen.”

Anders dan artikel 4^{quater}, lid 4, van de richtlijn, laat artikel 7, lid 2bis, toe dat aanvullende gegevens kunnen worden geëist indien het beroep in delen van het grondgebied van een lidstaat anders is gereguleerd, voor zover de verschillen kunnen worden gerechtvaardigd “door dwingende redenen van algemeen belang die verband houden met de volksgezondheid of de openbare veiligheid van de afnemers van de diensten”.

4.2. Daarnaast dient ook te worden gewezen op artikel 53, lid 2, van de richtlijn, dat luidt:

“De lidstaten zien erop toe dat eventuele controles die worden uitgevoerd door of onder toezicht van een voor de controle op de naleving van de verplichting uit hoofde van lid 1 bevoegde autoriteit beperkt blijven tot de kennis van één officiële taal van de ontvangende lidstaat, of tot één administratieve taal van de ontvangende lidstaat mits deze ook een officiële taal van de Unie is.”

4.3. Vastgesteld moet worden dat, in weerwil van de voornoemde bepalingen, in het ontwerp wordt bepaald dat de Europese beroepskaart geldig blijft “op het hele grondgebied van het Vlaamse Gewest” (artikel 9, § 4) en dat de indiening van de vereiste verklaring het recht geeft op toegang tot de betrokken dienstenactiviteit of recht geeft om die activiteit uit te oefenen “op het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest” (artikel 18, § 3). Artikel 34, § 2, van het ontwerp bepaalt dat de controle van de taalkennis beperkt is tot de kennis van het Nederlands.⁴

4.4. Gelet op het voorgaande is het zeer de vraag of de ontworpen regeling wel een correcte omzetting inhoudt van de voornoemde bepalingen van richtlijn 2005/36/EG. Daarbij rijst ook de vraag of het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap daarin op eenzijdige wijze kunnen voorzien.

De gemachtigde stelde dienaangaande het volgende:

“Het is inderdaad zo dat de richtlijn in bepaalde gevallen spreekt van ‘het gehele grondgebied van een lidstaat’ en dat bijgevolg bijvoorbeeld de voorafgaande schriftelijke verklaring gedaan in andere gewesten of gemeenschappen overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn niet opnieuw zouden moeten gedaan worden in het andere gewest of gemeenschap.

Bij decreet kan dit evenwel niet volledig geregeld worden omdat Vlaanderen uiteraard niet bevoegd is om dit voor gans België te regelen. In de Interministeriële Economische Commissie (IEC) waar de praktisch afspraken gemaakt worden in verband met de uitvoering van de richtlijn is het overleg hieromtrent reeds gestart. Het binnen het IEC uitgewerkte voorstel zal vervolgens op het Interfederaal Stuurcomité, waar ook politieke vertegenwoordiging is, besproken en beslist worden.”

Zoals ook al uit de toelichting van de gemachtigde blijkt, moet worden besloten dat het ontworpen decreet zoals het thans voorligt, wat de hiervoor vermelde aangelegenheden betreft, geen correcte omzetting van richtlijn 2005/36/EG inhoudt. Voor die aangelegenheden zal moeten worden overlegd met de andere gewesten en gemeenschappen, wat in voorkomend geval zal resulteren in het sluiten van een samenwerkingsakkoord. Indien het ontwerp als gevolg

⁴ Wat op grond van de betrokken richtlijn bepaling impliceert dat, voor het ganse grondgebied, de taalkennis van een andere officiële taal in België niet meer kan worden gecontroleerd.

daarvan nog zou worden gewijzigd, dienen deze wijzigingen nog om advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

Wel is het zo dat het voorliggende ontwerp van decreet, aangezien het thans geen correcte omzetting van richtlijn 2005/36/EG bevat, eerst in werking zal kunnen treden wanneer de voornoemde aangelegenheden afdoende zijn geregeld en als gevolg daarvan sprake kan zijn van een volkomen en correcte omzetting van de richtlijn.

5. Het ontwerp geldt in beginsel niet ten aanzien van het “intern-Belgisch” verkeer tussen de deelgebieden. Dit blijkt uit artikel 3, § 1, 16°, van het ontwerp, dat de “aanvrager” definieert als “de onderdaan van een lidstaat die zijn beroepskwalificaties in een andere lidstaat dan België heeft verkregen, of de onderdaan van een derde land die op basis van een andere richtlijn onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt, en die de erkenning van zijn beroepskwalificaties vraagt met het oog op de uitoefening van een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest”. Dit wordt verklaard door het gegeven dat het ontwerp enkel voorziet in de omzetting van richtlijn 2005/36/EG.

Het is aangewezen dat de steller van het ontwerp ook de gevallen van “intern-Belgisch” verkeer tussen de deelgebieden in overweging neemt, en desgevallend daarvoor in een gepaste regeling voorziet, in overleg met de andere deelgebieden. Indien deze situaties wezenlijk anders zouden worden behandeld dan de gevallen die onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, dreigt dit een zogenaamde ‘omgekeerde discriminatie’ tot gevolg te hebben. Overeenkomstig de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof mogen “de regels die de wetgever aanneemt wanneer hij het recht van de Europese Unie omzet, niet ertoe leiden ten aanzien van de eigen onderdanen verschillen in behandeling in het leven te roepen die niet redelijk verantwoord zouden zijn”.⁵

Wat dit aspect van de regeling betreft, dient ook te worden gewezen op artikel 6, § 1, VI, derde lid, BWHL, dat bepaalt dat de gewesten in “economische aangelegenheden (...) hun bevoegdheden [uitoefenen] met inachtneming van de beginselen van het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitalen en van de vrijheid van handel en nijverheid, alsook met inachtneming van het algemeen normatief kader van de economische unie en de monetaire eenheid, zoals vastgesteld door of krachtens de wet, en door of krachtens de internationale verdragen.”

6. Verschillende bepalingen van het ontwerp voorzien, ter omzetting van richtlijn 2005/36/EG, in de mogelijkheid om een beroep in te stellen tegen een beslissing of het uitblijven van een beslissing door de bevoegde Vlaamse autoriteit. Dat is met name het geval in de artikelen 9, § 2, 11, § 7, en 34, § 4, van het ontwerp.⁶

⁵ GwH 19 december 2013, nr. 167/2013, B.5.4.

⁶ Waarbij respectievelijk artikel 4^{quater}, lid 2, artikel 4^{quinquies}, lid 7, en artikel 53, lid 4, van de richtlijn worden omgezet. Voor artikel 51, lid 3, van de richtlijn, dat eveneens een dergelijke bepaling bevat, is echter geen omzettingbepaling voorhanden in het ontwerp (zie inzonderheid artikel 33 van het ontwerp, dat ertoe strekt voornoemd artikel 51 om te zetten).

Uit die bepalingen valt niet meteen af te leiden wat de aard is van het beroep dat kan worden ingesteld. Zo zouden de artikelen 9, § 2, en 11, § 4, van het ontwerp kunnen worden beschouwd, ofwel als betrekking hebbend op een beroep bij de betrokken bevoegde Vlaamse autoriteit, ofwel als een bevestiging van de algemeen geldende mogelijkheid om een procedure in te leiden, hetzij bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, hetzij bij de gewone hoven en rechtbanken. In artikel 34, § 4, van het ontwerp is dan weer sprake van een beroep bij “de bevoegde rechterlijke instanties”.

Het verdient aanbeveling om de aard van de beroepsmogelijkheid te verduidelijken in de tekst van het ontwerp. In dat verband dient wel ermee rekening te worden gehouden dat het bepalen van de bevoegdheid van de rechtscolleges in beginsel behoort tot de bevoegdheid van de federale wetgever.⁷ De gemeenschappen en de gewesten kunnen dit terrein slechts betreden mits zij een beroep kunnen doen op artikel 10 BWHI.

7. Zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven, komt het ontwerp in de plaats van de wet van 12 februari 2008 ‘tot instelling van een nieuw algemeen kader voor de erkenning van EG-beroepskwalificaties’, wat betreft de bevoegdheden die bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’ zijn overgeheveld van de federale overheid naar de gewesten.

Ter wille van de rechtszekerheid dient de wet van 12 februari 2008 door de decreetgever uitdrukkelijk te worden opgeheven. Die opheffing geldt dan enkel ten aanzien van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap.

8. In het ontwerp wordt meermaals verwezen naar “bijlage 1” en “bijlage 2” bij het decreet.⁸ Zoals het om advies is voorgelegd, bevat het ontwerp echter geen bijlagen.

In dat verband werd door de gemachtigde verwezen naar respectievelijk bijlage I en bijlage IV van richtlijn 2005/36/EG.

Het ontworpen decreet zal moeten worden aangevuld met de betrokken bijlagen.

9. Het is raadzaam om de overeenstemming tussen de tekst van het bepalend gedeelte van het ontwerp en de memorie van toelichting aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen.

Bij wijze van voorbeeld kan worden gewezen op de toelichting bij artikel 12 van het ontwerp. Luidens die toelichting is artikel 12 de omzetting van artikel 4*quinquies*, § 5, van richtlijn 2013/55/EU. Het bepaalde in artikel 12 van het ontwerp lijkt echter overeen te stemmen met artikel 4*bis*, lid 1, laatste zin, van richtlijn 2005/36/EG, ingevoegd bij richtlijn 2013/55/EU.

⁷ J. VANPRAET, *De latente staatshervorming*, Brugge, die Keure, 2011, nr. 349.

⁸ Dat is, bij wijze van voorbeeld, onder meer het geval in de artikelen 3, § 2, 18, § 2, 7°, 21, 1°, en 26 van het ontwerp.

Artikelsgewijze opmerkingenArtikel 5

10. In artikel 10, § 3, van het ontwerp dient te worden geschreven “een bepaald (niet: ander) gereguleerd beroep”.

11. In artikel 10, § 4, van het ontwerp schrijve men “het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad” (niet: ‘het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest’).

Artikel 14

12. Artikel 4*septies*, lid 5, van richtlijn 2005/36/EG bepaalt:

“In afwijking van artikel 7, lid 4, zesde alinea, en artikel 52, lid 1, wordt de beroepsactiviteit uitgeoefend onder de beroepstitel van de lidstaat van oorsprong zodra gedeeltelijke toegang is verleend. De ontvangende lidstaat kan het gebruik van die beroepstitel in de talen van de ontvangende lidstaat voorschrijven.”

Artikel 14, § 4, eerste lid, van het ontwerp bepaalt ter omzetting van die bepaling:

“In afwijking van artikel 18, §5, zevende lid, wordt de beroepsactiviteit uitgeoefend onder de beroepstitel van de lidstaat van oorsprong zodra gedeeltelijke toegang is verleend. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan het gebruik van de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel voorschrijven.”

Het “gebruik van de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel” is niet hetzelfde als “het gebruik van die beroepstitel (van de lidstaat van oorsprong) in de talen van de ontvangende lidstaat”. Het is immers net het verschil in draagwijdte tussen de beroepstitels van toepassing in de lidstaat van oorsprong en in de ontvangende lidstaat dat aanleiding geeft tot de figuur van de gedeeltelijke toegang overeenkomstig artikel 4*septies* van de richtlijn. Artikel 14, § 4, eerste lid, van het ontwerp is dan ook niet in overeenstemming met de voornoemde richtlijnbeepaling.

13. Artikel 14, § 5, van het ontwerp bepaalt dat artikel 14 niet van toepassing is op beroepsbeoefenaars “van wie de beroepskwalificaties automatisch worden erkend met toepassing van hoofdstuk 3, afdeling 2”. Afdeling 2 van hoofdstuk 3 voorziet echter niet in een regeling van automatische erkenning. Eén en ander spoort ook niet met wat dienaangaande in de memorie van toelichting wordt gesteld: “Een aanvraag tot gedeeltelijke toegang is onontvankelijk voor de beroepsbeoefenaars die onder de automatische erkenning vallen. Deze precisering wordt echter niet vermeld in het huidige ontwerp omdat het niet de bepalingen herneemt die toepasselijk zijn voor de automatische erkenning”.

Artikel 14, § 5, van het ontwerp, alsook de commentaar erbij in de memorie van toelichting, dienen aan een bijkomend onderzoek te worden onderworpen.

Artikel 32

14. Artikel 32, § 1, van het ontwerp bepaalt dat in bepaalde gevallen “de documenten, vermeld in paragraaf 6” kunnen worden geëist. Deze bepaling strekt tot omzetting van artikel 50, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 2005/36/EG, dat bepaalt dat “de in bijlage VII genoemde documenten en certificaten” kunnen worden geëist.

Artikel 32, § 6, van het ontwerp stemt in grote mate overeen met bijlage VII van richtlijn 2005/36/EG.⁹ Echter, in bijlage VII lijkt de mogelijkheid om “de in de eerste alinea bedoelde documenten” te vervangen door een verklaring onder ede, enkel betrekking te hebben op onderdeel 1, d), van die bijlage, dat overeenstemt met artikel 32, § 6, eerste lid, 4°, van het ontwerp. Anders dan in artikel 32, § 6, tweede lid, van het ontwerp wordt gesteld, lijkt deze mogelijkheid op grond van bijlage VII van de richtlijn bijgevolg geenszins te gelden voor “de documenten, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 4°” van het ontwerp.

Op dit punt is er bijgevolg geen overeenstemming tussen de richtlijn en het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

⁹ Het onderdeel 2 ‘Certificaten’ van bijlage VII van richtlijn 2005/36/EG is niet omgezet in het ontwerp. Dit wordt verantwoord door het gegeven dat de certificaten enkel betrekking hebben op onderdelen van de richtlijn die buiten de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap vallen.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Afdeling 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties.

Art. 3. §1. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° gereguleerd beroep: een beroepswerkzaamheid of een geheel van beroepswerkzaamheden waartoe de toegang of waarvan de uitoefening of een van de wijzen van uitoefening krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen direct of indirect afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, namelijk het voeren van een beroepstitel die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen beperkt is tot personen die een specifieke beroepskwalificatie bezitten, geldt als een wijze van uitoefening. Als de voormelde definitie niet van toepassing is, wordt het beroep, vermeld in paragraaf 2, met een gereguleerd beroep gelijkgesteld;
- 2° beroepskwalificaties: de kwalificaties die worden gestaafd door een opleidingstitel, een bekwaamheidsattest als vermeld in artikel 22, 1°, a), of beroepservaring;
- 3° opleidingstitel: een diploma dat, een certificaat dat of een andere titel die door een volgens de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een lidstaat aangewezen autoriteit is afgegeven ter afsluiting van een overwegend in de Europese Unie gevolgde beroepsopleiding. Als de voormelde definitie niet van toepassing is, wordt de opleidingstitel, vermeld in paragraaf 3, met een opleidingstitel gelijkgesteld;
- 4° bevoegde autoriteit: elke door de lidstaten gemachtigde autoriteit of instelling die bevoegd is bewijsstukken van een opleiding en andere documenten of informatie af te geven, respectievelijk aan te nemen, alsook aanvragen te ontvangen en besluiten te nemen als vermeld in dit decreet;
- 5° gereguleerde opleiding: elke opleiding die specifiek op de uitoefening van een bepaald beroep gericht is en die uit een studiecycclus bestaat die eventueel met een beroepsopleiding, een beroepsstage of praktijkervaring wordt aangevuld. De structuur en het niveau van de beroepsopleiding, de beroepsstage of de praktijkervaring worden in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat in kwestie vastgesteld of door een daarvoor aangewezen autoriteit gecontroleerd of erkend;
- 6° beroepservaring: de daadwerkelijke en geoorloofde voltijdse of gelijkwaardige deeltijdse uitoefening van het beroep in kwestie in een lidstaat;

- 7° aanpassingsstage: de uitoefening van een gereglementeerd beroep in het Vlaamse Gewest onder verantwoordelijkheid van een gekwalificeerde beoefenaar van het beroep in kwestie, eventueel gekoppeld aan een aanvullende opleiding. De stage wordt beoordeeld. De nadere regels voor de aanpassingsstage en de beoordeling, alsook de status van de migrerende stagiair worden door de bevoegde Vlaamse autoriteit vastgesteld;
- 8° proeve van bekwaamheid: een controle van de beroepskennis, -vaardigheden en -competenties van de aanvrager, die door de bevoegde Vlaamse autoriteiten wordt verricht of erkend en die tot doel heeft te beoordelen of de aanvrager de bekwaamheid bezit om in het Vlaamse Gewest een gereglementeerd beroep uit te oefenen. Voor deze controle stellen de bevoegde Vlaamse autoriteiten op basis van een vergelijking tussen de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding en de opleiding die de aanvrager heeft gevolgd, een lijst op van de vakgebieden die niet bestreken worden door het diploma of de andere opleidingstitel(s) waarover de aanvrager beschikt. Bij de proeve van bekwaamheid wordt in aanmerking genomen dat de aanvrager in de lidstaat van oorsprong of herkomst een gekwalificeerde beroepsbeoefenaar is. De proef heeft betrekking op de vakgebieden die moeten worden gekozen uit die welke op de lijst staan en waarvan de kennis een wezenlijke voorwaarde is om het beroep in kwestie in het Vlaamse Gewest te kunnen uitoefenen. Deze proef kan ook betrekking hebben op de kennis van de deontologie die in het Vlaamse Gewest op de activiteiten in kwestie van toepassing is. De nadere regelingen voor de proeve van bekwaamheid, alsook de status die de aanvrager die zich op de proeve van bekwaamheid in het Vlaamse Gewest wil voorbereiden in het Vlaamse Gewest heeft, worden vastgesteld door de bevoegde Vlaamse autoriteiten;
- 9° bedrijfsleider: eenieder die in een onderneming van de bedrijfstak in kwestie een van de volgende functies uitgeoefend heeft:
 - a) bedrijfsleider of leider van een filiaal van een onderneming;
 - b) plaatsvervanger van de ondernemer of van de bedrijfsleider als die functie, wat verantwoordelijkheid betreft, met die van de vertegenwoordigde ondernemer of bedrijfsleider overeenstemt;
 - c) lid van het leidinggevend personeel, belast met commerciële of technische taken en verantwoordelijk voor een of meer afdelingen van de onderneming;
- 10° bevoegde Vlaamse autoriteit: de autoriteit of instelling die in het Vlaamse Gewest bevoegd is bewijsstukken van opleiding en andere documenten of informatie af te geven, respectievelijk aan te nemen, alsook aanvragen te ontvangen en besluiten te nemen als vermeld in dit decreet;
- 11° richtlijn: richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties;
- 12° lidstaat: lidstaat van de Europese Unie, alsook de andere staten waarop de richtlijn van toepassing is;
- 13° lidstaat van oorsprong: een andere lidstaat of andere lidstaten waar de aanvrager zijn beroepskwalificaties heeft verworven;
- 14° lidstaat van vestiging: de lidstaat waar de dienstverrichter op wettige wijze is gevestigd;
- 15° derde land: een staat waarop de richtlijn niet van toepassing is;
- 16° aanvrager: de onderdaan van een lidstaat die zijn beroepskwalificaties in een andere lidstaat dan België heeft verkregen, of de onderdaan van een derde land die op basis van een andere richtlijn onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt, en die de erkenning van zijn beroepskwalificaties vraagt met het oog op de uitoefening van een gereglementeerd beroep in het Vlaamse Gewest;
- 17° beroepsstage: een periode van beroepsuitoefening onder toezicht als dat een voorwaarde voor de toegang tot een gereglementeerd beroep vormt, die kan plaatsvinden tijdens of na afloop van een opleiding die leidt tot een diploma;

- 18° Europese beroepskaart: een elektronisch certificaat dat wordt afgegeven om te bewijzen dat de beroepsbeoefenaar aan alle noodzakelijke voorwaarden voldoet om tijdelijk en incidenteel diensten te verrichten in een ontvangende lidstaat of om te bewijzen dat de beroepskwalificaties met het oog op vestiging in een ontvangende lidstaat erkend zijn;
- 19° een leven lang leren: alle vormen van algemeen onderwijs, beroepsonderwijs en beroepsopleidingen, niet-formeel onderwijs en informeel leren die gedurende het hele leven plaatsvinden en die tot meer kennis, vaardigheden en competenties leiden, eventueel ook op het gebied van de beroepsethiek;
- 20° Europees systeem voor de overdracht van studiepunten of ECTS-studiepunten: het in het Europese hogeronderwijsstelsel gangbare studiepuntenoverdracht-systeem;
- 21° IMI: het informatiesysteem van de interne markt, vermeld in verordening (EU) nr. 1024/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt en tot intrekking van beschikking 2008/49/EG van de Commissie.

§2. Met een gereguleerd beroep wordt gelijkgesteld een beroep dat door de leden van een van de verenigingen of organisaties, vermeld in bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd, wordt uitgeoefend.

De verenigingen of organisaties, vermeld in het eerste lid, hebben tot doel een hoog niveau in het beroepsgebied in kwestie te bevorderen en te handhaven. Ze genieten een specifieke erkenning door een lidstaat, geven aan hun leden een opleidingstitel af, onderwerpen hun leden aan beroepsregels die ze uitvaardigen, en geven hun het recht op een titel, afkorting of status die met de opleidingstitel overeenstemt.

§3. Met een opleidingstitel wordt gelijkgesteld elke opleidingstitel die afgegeven is in een derde land, als de houder ervan in het beroep in kwestie een beroepservaring van drie jaar heeft op het grondgebied van de lidstaat die de opleidingstitel in kwestie heeft erkend en als die lidstaat de beroepservaring bevestigt.

Art. 4. Als de bevoegde Vlaamse autoriteiten de toegang tot of de uitoefening van een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest afhankelijk stellen van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, stelt dit decreet, in toepassing van de richtlijn, de regels vast volgens welke zij de in een andere lidstaat of andere lidstaten verworven beroepskwalificaties die de houder van die kwalificaties het recht verlenen er hetzelfde beroep uit te oefenen, erkennen voor de toegang tot en de uitoefening van dit beroep.

Dit decreet stelt eveneens de regels vast betreffende de gedeeltelijke toegang tot een gereguleerd beroep, de aanvraag en aflevering van een Europese beroepskaart en de erkenning van beroepsstages volbracht in een andere lidstaat.

Art. 5. §1. Onverminderd de bevoegdheid van de federale staat, is dit decreet van toepassing op de onderdanen van een lidstaat die, of de onderdanen van een derde land dat op basis van een andere richtlijn onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt, met inbegrip van beoefenaren van de vrije beroepen, die in het Vlaamse Gewest een gereguleerd beroep willen uitoefenen, hetzij als zelfstandige, hetzij als werknemer en die in een andere lidstaat hun beroepskwalificaties hebben verworven.

Dit decreet is ook van toepassing op de onderdanen van een lidstaat die een beroepsstage buiten België hebben volbracht.

§2. Dit decreet is van toepassing op de gereglementeerde beroepen waarvoor het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is onder voorbehoud van paragraaf 3.

§3. Als voor een bepaald gereglementeerd beroep in een afzonderlijk communautair rechtsinstrument of in een rechtsinstrument van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap een andere specifieke regeling die in rechtstreeks verband staat met de erkenning van beroepskwalificaties, is vastgesteld, zijn de overeenkomstige bepalingen van dit decreet niet van toepassing.

§4. Als in dit decreet het Vlaamse Gewest vermeld wordt, moet dat uitgebreid worden tot 'het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad' als het gaat over bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap die daar kunnen worden uitgeoefend.

Art. 6. §1. Erkenning van de beroepskwalificaties door de bevoegde Vlaamse autoriteiten geeft de begunstigden toegang tot hetzelfde beroep als dat waarvoor ze in een andere lidstaat de kwalificaties bezitten en stelt hen in staat dat beroep uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor ze die beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen.

In afwijking van het eerste lid wordt gedeeltelijke toegang tot een beroep in de ontvangende lidstaat verleend onder de voorwaarden, vermeld in artikel 14.

§2. Voor de toepassing van dit decreet is het beroep dat de aanvrager in het Vlaamse Gewest wil uitoefenen, hetzelfde als dat waarvoor hij in de lidstaat van oorsprong de kwalificaties bezit, als daaronder vergelijkbare werkzaamheden vallen.

Afdeling 2. Europese beroepskaart

Onderafdeling 1. Aanvraag van een Europese beroepskaart voor de uitoefening van een beroepsactiviteit in een andere lidstaat

Art. 7. Als de Europese Commissie voor een bepaald beroep een Europese beroepskaart heeft ingevoerd met een uitvoeringshandeling die krachtens artikel 4bis, lid 7, van de richtlijn is vastgesteld, en ze er de voorwaarden van heeft bepaald, heeft de houder van de beroepskwalificatie die daarvoor noodzakelijk is in het Vlaamse Gewest en die dat beroep in een andere lidstaat wil uitoefenen, een van de volgende mogelijkheden:

- 1° de erkenning van de beroepskwalificatie aanvragen in de ontvangende lidstaat;
- 2° afhankelijk van het geval, aan de bevoegde Vlaamse autoriteit vragen om een Europese beroepskaart af te leveren of bij de ontvangende lidstaat een verzoek tot aflevering van een Europese beroepskaart indienen door alle voorbereidende stappen met betrekking tot het IMI-dossier uit te voeren.

Art. 8. §1. De houder van een beroepskwalificatie, vermeld in artikel 7, die een beroepsactiviteit in andere lidstaten wil uitoefenen, kan zijn aanvraag van een Europese beroepskaart indienen met het door de Europese Commissie ter beschikking gestelde online-instrument, dat voor de betrokken aanvrager automatisch een IMI-bestand aanmaakt.

De aanvrager ondersteunt zijn aanvraag met alle documenten die zijn voorgeschreven in de door de Europese Commissie genomen uitvoeringshandelingen krachtens artikel 4bis, lid 7, van de richtlijn.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit bevestigt binnen een week na de ontvangst van de aanvraag dat ze de aanvraag heeft ontvangen, en deelt de aanvrager mee welke documenten ontbreken.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verstrekt in voorkomend geval alle attesten die nodig zijn met toepassing van dit decreet of volgens de door de Europese Commissie krachtens artikel 4bis, lid 7, van de richtlijn genomen uitvoeringshandelingen. Ze gaat ook na of de aanvrager wettig gevestigd is in het Vlaamse Gewest en of alle benodigde documenten die voor de opmaak van een Europese beroepskaart zijn afgeleverd, geldig en authentiek zijn. Als daarover gegronde twijfel bestaat, raadpleegt de bevoegde Vlaamse autoriteit het orgaan dat de documenten heeft afgeleverd en kan ze ook de aanvrager verzoeken de eensluidend verklaarde afschriften van de documenten voor te leggen.

Als dezelfde aanvrager verschillende aanvragen indient, mag de bevoegde Vlaamse autoriteit geen nieuwe indiening vragen van documenten die al in het IMI-bestand zijn opgenomen en nog altijd geldig zijn.

§3. De kosten die de bevoegde Vlaamse autoriteit voor de administratieve procedure voor de afgifte van een Europese beroepskaart kan aanrekenen, zijn redelijk, evenredig en in verhouding met de door de lidstaten van oorsprong en het Vlaamse Gewest gemaakte kosten en mogen de aanvraag van een Europese beroepskaart niet ontmoedigen.

Onderafdeling 2. Afgifte van een Europese beroepskaart voor de uitoefening van een beroepsactiviteit in een andere lidstaat

Art. 9. §1. Als de aanvraag van de beroepskaart, vermeld in artikel 7, betrekking heeft op het tijdelijk en incidenteel verrichten van andere diensten dan de diensten die gevolgen hebben voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, vermeld in artikel 18, §5, levert de bevoegde Vlaamse autoriteit, na controle van de aanvraag en de bijbehorende bewijstukken, de beroepskaart af binnen een termijn van drie weken die aanvangt op een van de volgende momenten:

- 1° vanaf de ontvangst van de ontbrekende documenten, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid;
- 2° bij het verlopen van de termijn van een week die volgt op de ontvangst van de aanvraag, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, als er geen enkel bijkomend document werd gevraagd.

De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt de beroepskaart vervolgens onmiddellijk door naar de bevoegde autoriteiten van alle betrokken ontvangende lidstaten. Ze brengt de aanvrager daarvan op de hoogte. De beroepskaart heeft een geldigheidsduur van achttien maanden vanaf de afgifte ervan.

§2. De houder van een Europese beroepskaart die diensten wil verrichten in andere lidstaten dan de lidstaten die vermeld zijn in zijn oorspronkelijke aanvraag, of die diensten wil blijven leveren na de oorspronkelijke periode van achttien maanden, brengt de bevoegde Vlaamse autoriteit daarvan op de hoogte. Hij verschaft ook alle informatie die volgens de autoriteit vereist is, met toepassing van de uitvoeringshandeling, aangenomen door de Europese Commissie krachtens artikel 4bis, lid 7, van de richtlijn, over wezenlijke veranderingen in de situatie die is vastgelegd in het IMI-bestand.

De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt de geactualiseerde Europese beroepskaart naar de betrokken ontvangende lidstaten.

§3. De Europese beroepskaart blijft geldig zolang de houder het recht behoudt om te werken op basis van de in het IMI-bestand opgeslagen documenten en informatie.

§4. De Europese beroepskaarten afgegeven door bevoegde autoriteiten van andere gemeenschappen en gewesten in België worden erkend in het Vlaamse Gewest.

Art. 10. §1. Als de Europese beroepskaart, vermeld in artikel 7, aangevraagd wordt voor de vestiging of voor de tijdelijke en incidentele verrichting van diensten die gevolgen kunnen hebben voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, stelt de bevoegde Vlaamse autoriteit het voorbereidende dossier op met betrekking tot de aanvraag. Ze gaat in het bijzonder de geldigheid en de authenticiteit na van de documenten die ter staving opgenomen zijn in het IMI-dossier, binnen een termijn van een maand die aanvangt op een van de volgende momenten:

- 1° vanaf de ontvangst van de ontbrekende documenten, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid;
- 2° bij het verlopen van de termijn van een week die volgt op de ontvangst van de aanvraag, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, als er geen enkel bijkomend document werd gevraagd.

De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt vervolgens onmiddellijk de aanvraag door naar de bevoegde autoriteit van de betrokken ontvangende lidstaat en brengt op hetzelfde moment de aanvrager op de hoogte van de status van de aanvraag.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt de door de ontvangende lidstaat gevraagde aanvullende informatie of het eensluidend verklaarde afschrift van een document aan de ontvangende lidstaat binnen maximaal twee weken na het verzoek van die lidstaat.

Onderafdeling 3. Onderzoek van een aanvraag van een Europese beroepskaart met het oog op de uitoefening van een beroepsactiviteit in het Vlaamse Gewest en de gevolgen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest

Art. 11. §1. Dit artikel is van toepassing op de gevallen waarbij de bevoegde Vlaamse autoriteit van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong van de houder van de beroepskwalificatie een aanvraag van een beroepskaart krijgt voor de vestiging of voor de tijdelijke of incidentele verrichting van diensten die gevolgen heeft voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid in het Vlaamse Gewest.

§2. In de gevallen, vermeld in artikel 26, 30 en 31, beslist de bevoegde Vlaamse autoriteit binnen een termijn van een maand vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag, bezorgd door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong, of ze de beroepskaart gaat afgeven.

§3. Als de aanvraag van een beroepskaart de tijdelijke en occasionele verrichting van een activiteit beoogt die gevolgen heeft voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid als vermeld in artikel 18, §5, of waarvoor compenserende maatregelen conform artikel 25 kunnen worden opgelegd, beslist de bevoegde Vlaamse autoriteit de beroepskaart al dan niet af te leveren of de aanvrager te onderwerpen aan compenserende maatregelen binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong verstuurd aanvraag.

§4. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan beslissen om de termijnen, vermeld in paragraaf 2 en 3, met twee weken te verlengen. De beslissing wordt gemotiveerd. Ze wordt meegedeeld aan de aanvrager. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan die eerste verlenging eenmaal hernieuwen met een bijkomende termijn van twee weken als de hernieuwing strikt noodzakelijk is om redenen die verband houden met de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten.

§5. In geval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de lidstaat van oorsprong om aanvullende informatie dan wel om een eensluidend verklaard afschrift van een document verzoeken.

De bevoegde Vlaamse autoriteit mag alleen toegang vragen tot de documenten die het IMI-dossier bevat en die nog geldig zijn.

Het verzoek om aanvullende informatie of een eensluidend verklaard afschrift van documenten verlengt de termijnen waarin de bevoegde Vlaamse autoriteit haar beslissing moet nemen conform paragraaf 2 en 3, niet. Als de lidstaat van oorsprong of de aanvrager bepaalde informatie niet bezorgt, kan dat leiden tot een weigeringsbeslissing. Die weigering wordt naar behoren gemotiveerd.

§6. Als de bevoegde Vlaamse autoriteit geen beslissing neemt binnen de termijnen, vermeld in paragraaf 2 en 3, of geen proeve van bekwaamheid organiseert als vermeld in artikel 18, §5, wordt de Europese beroepskaart geacht te zijn afgegeven en wordt ze via het IMI automatisch naar de houder van een beroepskwalificatie gestuurd.

Voor de vestiging verleent de afgifte van een Europese beroepskaart geen automatisch recht om een bepaald beroep uit te oefenen als er in het Vlaamse Gewest al registratievoorschriften of andere controleprocedures gelden voordat de Europese beroepskaart voor dat beroep wordt ingevoerd.

De door de lidstaat van oorsprong, wat betreft de Europese beroepskaart, genomen maatregelen conform dit artikel vervangen elke aanvraag tot erkenning van beroepskwalificaties.

Art. 12. De Europese beroepskaart vervangt de verklaring die in voorkomend geval wordt gevraagd met toepassing van artikel 18. Binnen achttien maanden die volgen op de aflevering ervan, kan geen enkele verklaring gevraagd worden door een bevoegde Vlaamse autoriteit.

Onderafdeling 4. Verwerking van en toegang tot gegevens met betrekking tot de Europese beroepskaart

Art. 13. §1. De gegevens op de Europese beroepskaart beperken zich tot de gegevens die nodig zijn om vast te stellen dat de houder gerechtigd is om het beroep uit te oefenen waarvoor de kaart is afgegeven, namelijk de voor- en achternaam van de houder, de datum en de plaats van geboorte, het beroep, de officiële kwalificaties van de houder, het toepasselijke stelsel, de betrokken bevoegde autoriteiten, het kaartnummer, de beveiligingsfuncties en een verwijzing naar een geldig bewijs van identiteit. Informatie over opgedane beroepservaring of over compensatiemaatregelen waaraan door de houder van de Europese beroepskaart is voldaan, wordt opgenomen in het IMI-bestand.

§2. Met behoud van het vermoeden van onschuld werken de bevoegde Vlaamse autoriteiten binnen de grenzen van hun bevoegdheden het IMI-bestand bij dat betrekking heeft op een Europese beroepskaart door informatie bij te werken over tuchtrechtelijke maatregelen of de strafrechtelijke sancties die betrekking hebben op een verbod of beperking op de uitoefening van een professionele activiteit en die van invloed kunnen zijn op de uitoefening van de werkzaamheden van de houder van een Europese beroepskaart in het kader van dit decreet. Daarbij nemen ze de regels over de bescherming van persoonsgegevens en in het bijzonder de bepalingen in acht van of genomen ter uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie, en het recht van de gesanctioneerde en veroordeelde personen.

In het kader van de bijwerking, vermeld in het eerste lid, verwijderd de bevoegde Vlaamse autoriteit de informatie die niet meer vereist is. De titularis van de Europese beroepskaart, alsook de autoriteiten die toegang hebben tot het overeenkomstige IMI-bestand, worden onmiddellijk op de hoogte gebracht van die bijwerking.

De inhoud van de bijwerking beperkt zich tot het volgende:

- 1° de identiteit van de beroepsbeoefenaar;
- 2° het betreffende beroep;
- 3° informatie over de nationale autoriteit of rechtbank die de beperkings- of verbodsbeslissing heeft genomen;
- 4° de reikwijdte van de beperking of het verbod;
- 5° de periode waarin de beperking of het verbod van kracht is.

§3. De persoonsgegevens in het IMI-bestand komen voor verwerkingsdoeleinden in aanmerking zolang dat nodig is met het oog op de erkenningsprocedure als zodanig en als bewijs van de erkenning of van de toezending van de verklaring die met toepassing van artikel 18 is vereist.

§4. De persoonsgegevens in het bijgewerkte IMI-bestand of in de beroepskaart worden verwerkt conform de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

De gegevens die verbonden zijn aan de Europese beroepskaart worden verwerkt om de identiteit van de titularis van de beroepskaart te identificeren en de andere lidstaten te informeren over de beperkingen tot de uitoefening van een beroepsactiviteit.

De persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid:

- 1° worden eerlijk en rechtmatig verwerkt;
- 2° worden verzameld om het doel, vermeld in het tweede lid, te dienen;
- 3° zijn toereikend, ter zake en niet overmatig, uitgaand van het doel, vermeld in het tweede lid.

§5. De houder van een Europese beroepskaart kan op elk moment, en zonder dat daaraan voor hem kosten zijn verbonden, verzoeken om toegang te krijgen tot zijn gegevens in het IMI-bestand conform artikel 12 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, of om de gegevens uit het IMI-bestand te schrappen of om het betreffende IMI-bestand af te schermen. De houder wordt van dat recht op de hoogte gebracht op het moment dat de Europese beroepskaart wordt afgegeven, en wordt daaraan vervolgens om de twee jaar herinnerd.

In geval van een verzoek tot verwijdering van een IMI-bestand dat is gekoppeld aan een Europese beroepskaart die met het oog op vestiging of de tijdelijke en incidentele verrichting van diensten met toepassing van artikel 18, §5, is afgegeven, verschaft de bevoegde Vlaamse autoriteit de houder van de beroepskwalificaties een attest waaruit blijkt dat zijn beroepskwalificaties worden erkend.

§6. Met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens die voorkomen op de Europese beroepskaart en in alle IMI-bestanden, wordt elke bevoegde Vlaamse autoriteit die belast is met het onderzoek van een aanvraag van een Europese beroepskaart of met de aflevering ervan en van een IMI-bestand dat is gekoppeld aan een beroepskaart, beschouwd als verantwoordelijke voor de verwerking als

vermeld in artikel 1, §4, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

§7. Elke belanghebbende, onder wie de werkgevers en de klanten van de houder van de Europese beroepskaart en de overheidsinstanties, kunnen aan de bevoegde Vlaamse autoriteit vragen om de echtheid en de geldigheid van een Europese beroepskaart die hun door de kaarthouder wordt voorgelegd, te controleren.

Afdeling 3. Gedeeltelijke toegang

Art. 14. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit verleent gedeeltelijke toegang tot een beroepsactiviteit in het Vlaamse Gewest als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de beroepsbeoefenaar die de aanvraag indient, is volledig gekwalificeerd om in zijn lidstaat van oorsprong een beroepsactiviteit uit te oefenen waarvoor gedeeltelijke toegang wordt aangevraagd;
- 2° de verschillen tussen de in de lidstaat van oorsprong legaal verrichte beroepsactiviteiten en het gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest zijn zo groot dat de toepassing van compenserende maatregelen erop zou neerkomen dat de aanvrager het volledige onderwijs- en opleidingsprogramma in het Vlaamse Gewest zou moeten doorlopen om tot het volledige gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest toegelaten te worden;
- 3° de beroepsactiviteit waarvoor gedeeltelijke toegang wordt gevraagd, kan objectief worden gescheiden van andere activiteiten die het gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest omvat.

Om te bepalen of de voorwaarde, vermeld in het eerste lid, 3°, is vervuld, onderzoekt de bevoegde Vlaamse autoriteit of de beroepsactiviteit autonoom in de lidstaat van oorsprong kan worden uitgeoefend.

Het onderzoek naar het vervullen van de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt geval per geval verricht en de toegang wordt geval per geval verleend.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan een gedeeltelijke toegang afwijzen als die afwijzing door een dwingende reden van algemeen belang gerechtvaardigd is, als de afwijzing passend is ter verwezenlijking van het nagestreefde doel en het niet verder gaat dan wat noodzakelijk is om dat doel te bereiken.

In het eerste lid worden onder dwingende redenen van algemeen belang de volgende redenen verstaan: in het bijzonder de openbare orde, de openbare veiligheid, de staatsveiligheid, de volksgezondheid, de handhaving van het financiële evenwicht van het sociaalezekerheidsstelsel, de bescherming van consumenten, afnemers van diensten en werknemers, de eerlijkheid van handelstransacties, de fraudebestrijding, de bescherming van het milieu en het stedelijke milieu, dierenwelzijn, de intellectuele eigendom, het behoud van het nationaal historisch en artistiek erfgoed en de doelstellingen van het sociaal beleid en het cultuurbeleid.

§3. De aanvragen tot erkenning van een gedeeltelijke toegang worden conform hoofdstuk 2 onderzocht als die toegang wordt gevraagd voor het tijdelijk en incidenteel verrichten van diensten die betrekking hebben op beroepsactiviteiten met implicaties voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, en conform hoofdstuk 3, afdeling 1 en 3, als het een verzoek om vestiging betreft.

§4. In afwijking van artikel 18, §5, zevende lid, wordt de beroepsactiviteit uitgeoefend onder de beroepstitel van de lidstaat van oorsprong zodra gedeeltelijke toegang is verleend. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan het gebruik van die beroepstitel in het Nederlands voorschrijven.

Beroepsbeoefenaars aan wie gedeeltelijke toegang is verleend, maken de ontvangers van de diensten duidelijk kenbaar tot welke gebieden hun beroepsactiviteiten zich uitstrekken.

Hoofdstuk 2. Vrije dienstverrichting

Art. 15. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn uitsluitend van toepassing als de dienstverrichter zich naar het grondgebied van het Vlaamse Gewest begeeft om er tijdelijk en incidenteel het beroep, vermeld in artikel 16, §1, uit te oefenen.

Het tijdelijke en incidentele karakter van de dienstverrichting wordt per geval beoordeeld, namelijk in het licht van de duur, frequentie, regelmaat en continuïteit van de verrichting.

Art. 16. Onverminderd specifieke bepalingen van het Unierecht en artikel 17 en 18 van dit decreet kunnen om redenen van beroepskwalificatie geen beperkingen worden gesteld aan het vrij verrichten van diensten als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de dienstverrichter is op wettige wijze in een lidstaat gevestigd om er hetzelfde beroep uit te oefenen;
- 2° de dienstverrichter begeeft zich naar een andere lidstaat als hij het beroep tijdens de tien jaar die voorafgaan aan de dienstverrichting, gedurende ten minste een jaar heeft uitgeoefend in een of meer lidstaten, als het beroep niet gereguleerd is in de lidstaat van vestiging. De voorwaarde van een jaar beroepsuitoefening is niet van toepassing als het beroep of het onderwijs en de opleiding die toegang verlenen tot het beroep, gereguleerd zijn.

Als de dienstverrichter zich naar het Vlaamse Gewest begeeft, valt hij onder de professionele, wettelijke of administratieve beroepsregels die rechtstreeks verband houden met beroepskwalificaties, zoals de definitie van het beroep, het gebruik van titels en de ernstige wanprestatie bij de uitoefening van het beroep die rechtstreeks en specifiek verband houdt met de bescherming en de veiligheid van consumenten, alsook de tuchtrechtelijke bepalingen die in het Vlaamse Gewest van toepassing zijn op de personen die er hetzelfde beroep uitoefenen.

Art. 17. Conform artikel 16, eerste lid, wordt een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter vrijgesteld van de eisen die worden gesteld aan in het Vlaamse Gewest gevestigde beroepsbeoefenaars met betrekking tot een vergunning, de inschrijving of de aansluiting bij een beroepsorganisatie. Om conform artikel 16, tweede lid, toepassing van de in het Vlaamse Gewest geldende tuchtrechtelijke bepalingen mogelijk te maken, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit voorzien in automatische tijdelijke inschrijving of aansluiting pro forma bij een beroepsorganisatie, als dat de dienstverrichting op geen enkele wijze vertraagt of bemoeilijkt en voor de dienstverrichter geen extra kosten meebrengt. De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt een kopie van de verklaring, vermeld in artikel 18, §1, en eventueel een verlenging ervan, en daarnaast, voor de beroepen die verband houden met de volksgezondheid en de openbare veiligheid, vermeld in artikel 18, §5, een kopie van de documenten, vermeld in artikel 18, §2, naar de betrokken beroepsorganisatie, hetgeen gelijkstaat met een automatische tijdelijke inschrijving of aansluiting pro forma voor dat doel.

Art. 18. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan eisen dat de dienstverrichter, als hij zich voor het eerst van een andere lidstaat naar het Vlaamse Gewest begeeft om er diensten te verrichten, haar vooraf met een schriftelijke verklaring, met daarin de gegevens over de verzekeringsdekking of de soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming voor beroepsaansprakelijkheid, op de hoogte brengt. Die verklaring wordt eenmaal per jaar verlengd als de dienstverrichter de bedoeling heeft om gedurende dat jaar in het Vlaamse Gewest tijdelijke of inciden-

tele diensten te verrichten. De dienstverrichter mag de verklaring met alle middelen aanleveren.

§2. Voor de eerste dienstverrichting of als zich een wezenlijke verandering heeft voorgedaan in de door de documenten gestaafe situatie, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit eisen dat de volgende documenten bij de verklaring gevoegd zijn:

- 1° een bewijs van de nationaliteit van de dienstverrichter;
- 2° een attest dat de houder ervan rechtmatig in een lidstaat gevestigd is om er de werkzaamheden in kwestie uit te oefenen, en dat hem op het moment van afgifte van het attest geen beroepsuitoefeningsverbod is opgelegd, ook al is het maar tijdelijk;
- 3° een bewijs van beroepskwalificaties;
- 4° een bewijs dat de dienstverrichter de werkzaamheden in kwestie in de tien voorafgaande jaren gedurende ten minste een jaar heeft uitgeoefend, voor de gevallen, vermeld in artikel 16, eerste lid, 2°;
- 5° voor beroepen in de veiligheidssector en de gezondheidssector en voor beroepen in de onderwijssector waar met minderjarigen wordt gewerkt, inclusief kinderopvang en het voor- en vroegschoolse onderwijs, een verklaring waarin wordt bevestigd dat de desbetreffende persoon geen tijdelijk of permanent beroepsverbod heeft of niet strafrechtelijk is veroordeeld, als de bevoegde Vlaamse autoriteit dat ook eist van de personen die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verworven;
- 6° voor beroepen met patiëntveiligheidsimplicaties, een verklaring over de kennis van de taal die voor de uitoefening van het beroep van de aanvrager in de ontvangende lidstaat noodzakelijk is;
- 7° voor beroepen betreffende de werkzaamheden, vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, en die door een lidstaat overeenkomstig artikel 59, lid 2, van de richtlijn, zijn aangemeld, een certificaat over de aard en de duur van de activiteit, afgegeven door de bevoegde autoriteit of instantie van de lidstaat waar de dienstverrichter is gevestigd.

§3. De indiening van een vereiste verklaring door de dienstverrichter conform paragraaf 1 geeft die dienstverrichter recht op toegang tot de beoogde dienstenactiviteit of recht om die activiteit uit te oefenen op het hele grondgebied van het Vlaamse Gewest.

§4. De dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat van vestiging, als voor de beroepswerkzaamheid in kwestie in die lidstaat een dergelijke titel bestaat. De titel wordt vermeld in de officiële taal of in een van de officiële talen van de lidstaat van vestiging om verwarring met de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel te vermijden. Als de betrokken beroepstitel in de lidstaat van vestiging niet bestaat, vermeldt de dienstverrichter zijn opleidingstitel in de officiële taal of in een van de officiële talen van die lidstaat.

§5. In geval van gereguleerde beroepen met implicaties voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid kan de bevoegde Vlaamse autoriteit vóór de eerste dienstverrichting de beroepskwalificaties van de dienstverrichter controleren.

Een controle vooraf als vermeld in het eerste lid, is alleen mogelijk als de controle bedoeld is om ernstige schade voor de gezondheid of de veiligheid van de afnemer van de dienstverrichting ingevolge een ontoereikende beroepskwalificatie van de dienstverrichter te voorkomen en als de controle niet meer omvat dan voor dat doel noodzakelijk is.

Binnen een termijn van ten hoogste een maand na de ontvangst van de verklaring en de begeleidende documenten, vermeld in paragraaf 1 en 2, brengt de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter op de hoogte van zijn beslissing om:

- 1° zijn beroepskwalificaties niet te controleren;

2° na de controle van zijn beroepskwalificaties:

- a) het afleggen van een proeve van bekwaamheid te eisen van de dienstverrichter;
- b) het verrichten van de diensten toe te staan.

Als er zich problemen voordoen die een vertraging veroorzaken bij het nemen van een besluit met toepassing van het derde lid, brengt de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter binnen de termijn, vermeld in het derde lid, op de hoogte van de reden van de vertraging. Het probleem wordt voor het einde van de eerste maand na de voormelde kennisgeving opgelost en het besluit wordt vastgesteld binnen twee maanden nadat het probleem is opgelost.

Als de beroepskwalificaties van de dienstverrichter wezenlijk verschillen van de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding, zodat het verschil de volksgezondheid of de openbare veiligheid schaadt, en als de dienstverrichter dat niet kan compenseren door beroepservaring of door in het kader van een leven lang leren verworven kennis, vaardigheden of competenties die formeel zijn gevalideerd door een daarvoor bevoegde instantie, biedt de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter de mogelijkheid om in het bijzonder met een proeve van bekwaamheid te bewijzen dat hij de ontbrekende kennis, vaardigheden of competenties heeft verworven. De bevoegde Vlaamse autoriteit neemt op basis daarvan een besluit over het toestaan van het verrichten van de diensten. De dienstverrichting vindt in ieder geval plaats in de maand nadat het overeenkomstig het derde lid genomen besluit is uitgevoerd.

Als de bevoegde Vlaamse autoriteit binnen de termijnen, vermeld in het derde en vierde lid, niet reageert, kan de dienst worden verricht.

In de gevallen waarin de kwalificaties overeenkomstig deze paragraaf zijn geverifieerd, wordt de dienst verricht onder de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel.

§6. De dienstverrichter die al een schriftelijke verklaring heeft afgelegd bij de bevoegde autoriteit van een andere gewest of gemeenschap van België moet de in paragraaf 1 genoemde schriftelijke verklaring niet opnieuw bezorgen aan de Vlaamse bevoegde autoriteit.

Art. 19. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging in geval van gegronde twijfel verzoeken om alle informatie te verstrekken over de rechtmatigheid van de vestiging en het goede gedrag van de dienstverrichter, alsook over het ontbreken van eventuele tuchtrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen ter zake van de beroepsuitoefening.

Als de bevoegde Vlaamse autoriteit besluit de beroepskwalificaties van de dienstverrichter te controleren, kan ze bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging informatie aanvragen over de opleidingscursussen van de dienstverrichter, als dat nodig is om de wezenlijke verschillen te beoordelen die de volksgezondheid of de openbare veiligheid kunnen schaden.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verstrekt die informatie op haar beurt conform artikel 37.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteiten zorgen voor de uitwisseling van alle nodige informatie opdat een klacht van een afnemer van een dienst tegen een dienstver-

richter correct kan worden afgehandeld. De afnemer wordt van het resultaat van de klacht op de hoogte gebracht.

Art. 20. Als de dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat van vestiging of onder de opleidingstitel van de dienstverrichter, kunnen de bevoegde Vlaamse autoriteiten eisen dat de dienstverrichter, in aanvulling op de overige informatievoorschriften van het Unierecht, aan de afnemer van de dienst een van de volgende gegevens of al de volgende gegevens verstrekt:

- 1° het register waar hij is ingeschreven en zijn inschrijvingsnummer, of een vergelijkbaar middel ter identificatie in dat register als de dienstverrichter in een handelsregister of een vergelijkbaar openbaar register is ingeschreven;
- 2° de naam en het adres van de bevoegde toezichthoudende instantie als voor de uitoefening van de werkzaamheid in kwestie in de lidstaat van vestiging een vergunning vereist is;
- 3° de beroepsordes of soortgelijke organisaties waarbij de dienstverrichter is aangesloten;
- 4° de beroepstitel of, als een dergelijke titel niet bestaat, de opleidingstitel van de dienstverrichter en de lidstaat waar die is verleend;
- 5° het identificatienummer, vermeld in artikel 50 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevolge artikel 22, lid 1, van de zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag als de dienstverrichter een onder de btw vallende werkzaamheid uitoefent;
- 6° de gegevens over de verzekeringsdekking of de soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming voor beroepsaansprakelijkheid.

Hoofdstuk 3. Vrijheid van vestiging

Afdeling 1. Algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels

Art. 21. Deze afdeling is van toepassing op alle beroepen die niet onder afdeling 2 vallen en in de onderstaande gevallen waarin de aanvrager, om een bijzondere en uitzonderlijke reden, niet voldoet aan de voorwaarden, vermeld in afdeling 2:

- 1° voor de werkzaamheden, vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, als de aanvrager niet voldoet aan de eisen, vermeld in artikel 27, 28 en 29;
- 2° voor aanvragers die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 3, §3.

Art. 22. Voor de toepassing van artikel 24 en artikel 25, §6, worden beroepskwalificaties in de volgende niveaus ingedeeld:

- 1° een bekwaamheidsattest dat is afgegeven door een overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aangewezen bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong, nadat de aanvrager:
 - a) een opleiding heeft gevolgd die niet wordt afgesloten met een certificaat of diploma als vermeld in punt 2°, 3°, 4° of 5°, of nadat de aanvrager een specifiek examen zonder voorafgaande opleiding heeft afgelegd, of nadat de aanvrager het beroep tijdens de voorafgaande tien jaren gedurende drie opeenvolgende jaren voltijds of gedurende een gelijkwaardige periode deeltijds in een lidstaat heeft uitgeoefend;
 - b) op het niveau van het primair of secundair onderwijs een algemene opleiding heeft genoten, waaruit blijkt dat de houder over een zekere algemene ontwikkeling beschikt;

- 2° een certificaat ter afsluiting van een cyclus van secundair onderwijs:
- a) van algemene aard, aangevuld met een andere studiecycclus of beroepsopleiding dan de studiecycclus of beroepsopleiding, vermeld in punt 3°, of aangevuld met de beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op die studiecycclus vereist is;
 - b) van technische of beroepsmatige aard, in voorkomend geval aangevuld met een studiecycclus of beroepsopleiding als vermeld in punt a), of aangevuld met de beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op die studiecycclus vereist is;
- 3° een diploma ter afsluiting van:
- a) een opleiding op het niveau van postsecundair onderwijs dat verschilt van het niveau, vermeld in punt 4° en 5°, en ten minste een jaar duurt, dan wel, in geval van een deeltijdse opleiding, een daaraan gelijkwaardige duur heeft, en waarvoor als een van de toelatingsvoorwaarden in de regel geldt dat de aanvrager de studiecycclus van secundair onderwijs moet hebben voltooid die voor de toegang tot het universitair of hoger onderwijs vereist is of een volledige equivalente schoolopleiding van secundair niveau, alsook de beroepsopleiding die eventueel als aanvulling op die cyclus van postsecundair onderwijs vereist is;
 - b) een gereguleerde opleiding of, in geval van gereguleerde beroepen, een beroepsopleiding met een bijzondere structuur waarbij competenties worden aangereikt die verder gaan dan wat niveau b verstrekt, die gelijkwaardig is aan het opleidingsniveau, vermeld in punt a), als die opleiding tot een vergelijkbare beroepsbekwaamheid opleidt en op een vergelijkbaar niveau van verantwoordelijkheden en taken voorbereidt, op voorwaarde dat bij het diploma een certificaat van de lidstaat van oorsprong gevoegd is;
- 4° een diploma dat bewijst dat de aanvrager een postsecundaire opleiding met een duur van ten minste drie jaar en ten hoogste vier jaar of met een daaraan gelijkwaardige duur, in geval van een deeltijdse opleiding, heeft afgesloten, die daarnaast kan worden uitgedrukt in een daaraan gelijkwaardig aantal ECTS-studiepunten, behaald aan een universiteit of een instelling voor hoger onderwijs of aan een andere instelling met hetzelfde opleidingsniveau, en dat, in voorkomend geval, bewijst dat hij de beroepsopleiding die als aanvulling op de postsecundaire opleiding vereist is, met succes heeft afgesloten;
- 5° een diploma dat bewijst dat de aanvrager een postsecundaire opleiding met een duur van ten minste vier jaar of met een daaraan gelijkwaardige duur, in geval van een deeltijdse opleiding, heeft afgesloten, die daarnaast kan worden uitgedrukt in een daaraan gelijkwaardig aantal ECTS-studiepunten, behaald aan een universiteit of een instelling voor hoger onderwijs of aan een andere instelling met hetzelfde opleidingsniveau, en dat, in voorkomend geval, bewijst dat hij de beroepsopleiding die als aanvulling op de postsecundaire opleiding vereist is, met succes heeft afgesloten.

Art. 23. Met een opleidingstitel ter afsluiting van een opleiding als vermeld in artikel 22, met inbegrip van het niveau in kwestie, wordt gelijkgesteld elke opleidingstitel die of elk geheel van opleidingstitels dat door een bevoegde autoriteit in een andere lidstaat is afgegeven als daarmee een in de Europese Unie op voltijdse of deeltijdse basis, zowel binnen als buiten de formele programma's, gevolgde opleiding wordt afgesloten die door de lidstaat als gelijkwaardig wordt erkend, en de houder ervan dezelfde rechten voor de toegang tot of de uitoefening van een beroep verleent, dan wel hem voorbereidt op de uitoefening van dat beroep.

Onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt met een dergelijke opleidingstitel ook gelijkgesteld elke beroepskwalificatie die weliswaar niet voldoet aan de eisen die in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat van oorsprong voor de toegang tot of de uitoefening van een beroep zijn vastgesteld, maar die de houder ervan krachtens die bepalingen verworven rechten verleent. Dat geldt namelijk als de lidstaat van oorsprong het

niveau verhoogt van de opleiding die vereist is voor de toegang tot een beroep of de uitoefening ervan, en als een persoon die vroeger een opleiding heeft genoten die niet meer voldoet aan de eisen van de nieuwe kwalificatie, verworven rechten geniet uit hoofde van nationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen. In dat geval wordt de vroeger genoten opleiding door de bevoegde Vlaamse autoriteit, met het oog op de toepassing van artikel 24, als overeenkomend met het niveau van de nieuwe opleiding beschouwd.

Art. 24. §1. Als de toegang tot of de uitoefening van een gereglementeerd beroep afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, staat de bevoegde Vlaamse autoriteit onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, de toegang tot en uitoefening van dit beroep toe aan aanvragers die in het bezit zijn van een bekwaamheidsattest dat of een opleidingstitel die als vermeld in artikel 22, in een andere lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of de uitoefening van dat beroep op zijn grondgebied.

De bekwaamheidsattesten of opleidingstitels worden afgegeven door een bevoegde autoriteit in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen.

§2. De toegang tot en de uitoefening van een beroep, vermeld in paragraaf 1, worden ook toegestaan aan aanvragers die het beroep in kwestie tijdens de voorafgaande tien jaar op voltijdse basis gedurende een jaar of gedurende een daarmee in zijn totaliteit overeenkomende periode op deeltijdbasis hebben uitgeoefend in een andere lidstaat waar dat beroep niet is gereglementeerd, en die beschikken over een of meer bekwaamheidsattesten of opleidingstitels die zijn afgegeven door een andere lidstaat die dat beroep niet reglementeert.

De bekwaamheidsattesten en opleidingstitels moeten aan al de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ze zijn afgegeven door een bevoegde autoriteit in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen;
- 2° ze tonen aan dat de houder is voorbereid op de uitoefening van het beroep in kwestie.

De beroepservaring van een jaar, vermeld in het eerste lid, kan echter niet worden geëist als de aanvrager met de opleidingstitel(s) waarover hij beschikt, kan aantonen dat hij een gereglementeerde opleiding heeft afgesloten.

§3. De bevoegde Vlaamse autoriteit erkent het conform artikel 22 door de lidstaat van oorsprong geattesteerde opleidingsniveau, alsook het certificaat waarmee de lidstaat van oorsprong verklaart dat de opleiding, vermeld in artikel 22, 3°, b), gelijkwaardig is aan het niveau, vermeld in artikel 22, 3°, a).

§4. In afwijking van paragraaf 1 en 2 en artikel 25 kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de toegang tot en de uitoefening van het beroep weigeren aan houders van een bekwaamheidsattest als vermeld in artikel 22, 1°, als de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie een beroepskwalificatie als vermeld in artikel 22, 5°, is.

Art. 25. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan in een van de volgende gevallen van de aanvrager eisen dat hij een aanpassingsstage van ten hoogste drie jaar doorloopt of een proeve van bekwaamheid aflegt:

- 1° de door de aanvrager gevolgde opleiding heeft betrekking op vakken die wezenlijk verschillen van die welke worden bestreken door de in het Vlaamse Gewest vereiste opleidingstitel;
- 2° het in het Vlaamse Gewest gereguleerde beroep omvat een of meer gereguleerde beroepswerkzaamheden die niet bestaan in het overeenkomstige beroep in de lidstaat van oorsprong van de aanvrager, en er is een opleiding in het Vlaamse Gewest vereist die betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van die welke vallen onder het bekwaamheidsattest of de opleidingstitel die de aanvrager voorlegt.

§2. Als de bevoegde Vlaamse autoriteit van de mogelijkheid, vermeld in paragraaf 1, gebruikmaakt, laat ze de aanvrager de keuze tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid.

Als de bevoegde Vlaamse autoriteit meent dat het voor een bepaald beroep noodzakelijk is van het eerste lid af te wijken en de aanvrager niet de keuze te laten tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid, brengt ze de lidstaten en de Europese Commissie daarvan vooraf op de hoogte, waarbij ze die afwijking afdoende motiveert.

Bij gebrek aan een reactie van de Europese Commissie binnen een termijn van drie maanden via een uitvoeringshandeling waarbij ze de bevoegde Vlaamse autoriteit vraagt om van de voorgenomen maatregel af te zien, mag de afwijking worden toegepast.

§3. In afwijking van het beginsel, vermeld in paragraaf 2, op grond waarvan de aanvrager het recht heeft te kiezen, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit ofwel een aanpassingsstage, ofwel een proeve van bekwaamheid voorschrijven met betrekking tot beroepen waarvoor de uitoefening een precieze kennis van het in het Vlaamse Gewest toepasselijke recht veronderstelt en waarvan het verstrekken van advies of het verlenen van bijstand op het gebied van dat recht een essentieel en constant element is. Dat geldt ook voor het geval, vermeld in artikel 21, 2°.

In het geval, vermeld in artikel 21, 1°, mag de bevoegde Vlaamse autoriteit een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid opleggen als de aanvrager de bedoeling heeft om als zelfstandige dan wel als bedrijfsleider beroepsactiviteiten uit te oefenen waarvoor kennis en toepassing van de in het Vlaamse Gewest vigerende specifieke voorschriften noodzakelijk zijn, als de bevoegde Vlaamse autoriteit ook van aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, de kennis en toepassing van die voorschriften eist als voorwaarde voor de toegang tot een dergelijke activiteit.

In afwijking van het beginsel, vermeld in paragraaf 2, op grond waarvan de aanvrager het recht heeft te kiezen, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit hetzij een aanpassingsstage hetzij een proeve van bekwaamheid voorschrijven in een van de volgende gevallen:

- 1° de houder van een beroepskwalificatie als vermeld in artikel 22, 1°, dient een aanvraag tot erkenning van zijn beroepskwalificaties in, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie een beroepskwalificatie is als vermeld in artikel 22, 3°;
- 2° de houder van een beroepskwalificatie als vermeld in artikel 22, 2°, dient een aanvraag tot erkenning van zijn beroepskwalificaties in, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie een beroepskwalificatie is als vermeld in artikel 22, 4° of 5°.

Als de houder van een beroepskwalificatie als vermeld in artikel 22, 1°, een verzoek tot erkenning van zijn beroepskwalificaties indient, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie een beroepskwalificatie is als vermeld in artikel 22, 4°, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit zowel een aanpassingsstage als een proeve van bekwaamheid voorschrijven.

§4. In dit artikel wordt verstaan onder vakgebieden die wezenlijk verschillen: de vakgebieden waarvan de kennis en de vaardigheden en competenties van essentieel belang zijn voor de uitoefening van het beroep en waarvoor de door de aanvrager ontvangen opleiding qua duur of inhoud wezenlijk afwijkt van de opleiding die in het Vlaamse Gewest vereist is.

§5. Paragraaf 1 wordt toegepast met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel.

In het eerste lid wordt verstaan onder evenredigheidsbeginsel: als de bevoegde Vlaamse autoriteit overweegt van de aanvrager een aanpassingsstage of proeve van bekwaamheid te verlangen, gaat ze na of de kennis, vaardigheden en competenties die de aanvrager heeft verworven in het kader van zijn beroepservaring of in het kader van een leven lang leren en die met dat doel door een bevoegde instantie formeel zijn gevalideerd, in een lidstaat of derde land het wezenlijk verschil, vermeld in paragraaf 4, geheel of gedeeltelijk kunnen overbruggen.

§6. De beslissing van de bevoegde Vlaamse autoriteit tot oplegging van een aanpassingsstage of proeve van bekwaamheid wordt naar behoren gemotiveerd. De aanvrager krijgt al de volgende informatie:

- 1° het in het Vlaamse Gewest vereiste beroepskwalificatieniveau en het door de aanvrager behaalde beroepskwalificatieniveau volgens de classificatie, vermeld in artikel 22;
- 2° de wezenlijke verschillen, vermeld in paragraaf 4, en de redenen waarom die verschillen niet kunnen worden gecompenseerd door de kennis, vaardigheden en competenties die zijn verworven door beroepservaring of levenslang leren, en die met dat doel door een bevoegde instantie formeel zijn gevalideerd.

§7. Als de bevoegde Vlaamse autoriteit beslist de aanvrager een proeve van bekwaamheid op te leggen, organiseert ze die binnen een termijn van zes maanden na de beslissing.

Afdeling 2. Erkenning van beroepservaring

Art. 26. Als de toegang tot of de uitoefening van een werkzaamheid als vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, afhankelijk wordt gesteld van het bezit van algemene kennis, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, beschouwt de bevoegde Vlaamse autoriteit als genoegzaam bewijs van die kennis en bekwaamheid het feit dat de werkzaamheid in kwestie voorafgaandelijk in een andere lidstaat is uitgeoefend. De werkzaamheid wordt conform artikel 27, 28 en 29 uitgeoefend.

Art. 27. Bij de werkzaamheden, opgenomen in lijst I van bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, moet de voorafgaande werkzaamheid in een van de volgende periodes zijn uitgeoefend:

- 1° gedurende zes opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- 2° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

- 3° gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 4° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige, als de begunstigde kan aantonen dat hij de werkzaamheid in kwestie gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- 5° gedurende vijf opeenvolgende jaren als lid van het leidinggevend personeel, waarvan gedurende ten minste drie jaar belast met technische taken en verantwoordelijk voor ten minste een afdeling van de onderneming, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 4°, mag de werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van de indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

Het eerste lid, 5°, is niet van toepassing op de werkzaamheden van groep Ex 855 van de ISIC-nomenclatuur, Kapsalons.

Art. 28. Bij werkzaamheden, opgenomen in lijst II van bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, moet de voorafgaande werkzaamheid gedurende een van de volgende periodes zijn uitgeoefend:

- 1° gedurende vijf opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- 2° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 3° gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 4° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij de werkzaamheid in kwestie gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- 5° gedurende vijf opeenvolgende jaren als werknemer, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 6° gedurende zes opeenvolgende jaren als werknemer, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 4°, mag de werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van de indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

Art. 29. Bij de werkzaamheden, opgenomen in lijst III van bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, moet de voorafgaande werkzaamheid gedurende de volgende periodes zijn uitgeoefend:

- 1° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- 2° gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 3° gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij de werkzaamheid in kwestie gedurende ten minste drie jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- 4° gedurende drie opeenvolgende jaren als werknemer, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 3°, mag de werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

Afdeling 3. Automatische erkenning op basis van gemeenschappelijke opleidingsbeginselen

Art. 30. In dit artikel wordt verstaan onder gemeenschappelijk opleidingskader: een voor de uitoefening van een specifiek beroep vereist gemeenschappelijk geheel van minimumkennis, vaardigheden en competenties.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verbindt aan de op basis van een gemeenschappelijk opleidingskader verworven opleidingstitels dezelfde gevolgen als aan de opleidingstitels die in het Vlaamse Gewest worden afgegeven, als het opleidingskader is vastgelegd via een in artikel 49bis, lid 4, van de richtlijn bepaalde uitvoeringshandeling van de Europese Commissie.

Een Vlaamse beroepsorganisatie of een bevoegde Vlaamse autoriteit kan de Europese Commissie voorstellen voorleggen voor gemeenschappelijke opleidingskaders overeenkomstig artikel 49bis, lid 3, van de richtlijn.

De bevoegde Vlaamse autoriteit wordt vrijgesteld van de verplichting om een gemeenschappelijk opleidingskader vast te stellen, alsook van de verplichting om automatische erkenning te verlenen aan beroepskwalificaties die verworven zijn op grond van het gemeenschappelijke opleidingskader, als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° in het Vlaamse Gewest zijn er geen onderwijs- of opleidingsinstellingen die een dergelijke opleiding voor het beroep in kwestie kunnen aanbieden;
- 2° de invoering van het gemeenschappelijke opleidingskader zou nadelige gevolgen hebben voor de organisatie van het onderwijs- en opleidingsstelsel;
- 3° tussen het gemeenschappelijke opleidingskader en de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding zijn er wezenlijke verschillen die ernstige risico's inhouden voor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten of de bescherming van het milieu.

Art. 31. In dit artikel wordt verstaan onder gemeenschappelijke opleidingsproef: een gestandaardiseerde proeve van bekwaamheid die in alle deelnemende lidstaten beschikbaar is en voorbehouden is voor houders van bepaalde beroepskwalificaties.

De houder van een beroepskwalificatie die onderworpen wordt aan een gemeenschappelijke opleidingsproef, ingevoerd door een in artikel 49ter, lid 4, van de richtlijn bepaalde uitvoeringshandeling van de Europese Commissie, mag, als hij slaagt voor de proef in een lidstaat, het beroep in het Vlaamse Gewest onder dezelfde voorwaarden uitoefenen als de houders van de in het Vlaamse Gewest vereiste beroepskwalificaties.

Een Vlaamse beroepsorganisatie of een bevoegde Vlaamse autoriteit kan de Europese Commissie voorstellen voorleggen voor gemeenschappelijke opleidingsproeven overeenkomstig artikel 49ter, lid 3, van de richtlijn.

De bevoegde Vlaamse autoriteit wordt vrijgesteld van de verplichting om in het Vlaamse Gewest gemeenschappelijke opleidingsproeven te organiseren, alsook van de verplichting om automatisch erkenning te verlenen aan beroepsbeoefenaars die geslaagd zijn voor een gemeenschappelijke opleidingsproef als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° het beroep in kwestie is in het Vlaamse Gewest niet gereguleerd;
- 2° de inhoud van de gemeenschappelijke opleidingsproef beperkt in onvoldoende mate ernstige risico's voor de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten die in het Vlaamse Gewest van belang zijn;
- 3° de inhoud van de gemeenschappelijke opleidingsproef zou de toegang tot het beroep aanzienlijk minder aantrekkelijk maken in vergelijking met de eisen die gelden in het Vlaamse Gewest.

Afdeling 4. Gemeenschappelijke bepalingen over vestiging

Art. 32. §1. Als de bevoegde Vlaamse autoriteiten conform dit hoofdstuk over de aanvraag tot uitoefening van het gereguleerde beroep in kwestie beslissen, kunnen ze de documenten, vermeld in paragraaf 6, eisen.

De documenten, vermeld in paragraaf 6, 4°, 5° en 6°, mogen niet ouder dan drie maanden zijn als ze voorgelegd worden.

De bevoegde Vlaamse autoriteiten zorgen ervoor dat de inhoud van de verstrekte informatie geheim blijft.

§2. In geval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat vragen om de echtheid te bevestigen van de in die andere lidstaat afgegeven getuigschriften en opleidingstitels.

§3. In geval van gegronde twijfel, als de opleidingstitel is afgegeven door een bevoegde autoriteit in een andere lidstaat en een opleiding omvat die geheel of gedeeltelijk is gevolgd in een rechtmatig op het grondgebied van nog een andere lidstaat gevestigde instelling, mag de bevoegde Vlaamse autoriteit bij de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar het diploma vandaan komt, nagaan of:

- 1° de opleidingscyclus aan de instelling die de opleiding heeft verzorgd, officieel is gecertificeerd door de onderwijsinstelling die gevestigd is in de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is;
- 2° de opleidingstitel dezelfde is als de titel die zou zijn verleend als de opleiding in haar geheel was gevolgd in de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is;
- 3° de opleidingstitel dezelfde beroepsrechten verleent op het grondgebied van de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is.

§4. In geval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de bevoegde autoriteiten van een lidstaat verzoeken om te bevestigen dat de aanvrager geen tijdelijk of permanent verbod heeft tot beroepsuitoefening als gevolg van ernstige beroepsfouten of strafrechtelijke veroordelingen die betrekking hebben op de uitoefening van een van zijn beroepsactiviteiten.

§5. Als de bevoegde Vlaamse autoriteit eist dat de aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen voor de toegang tot of de uitoefening van een gereglementeerd beroep, een eed of gelofte afleggen en als de formule van die eed of gelofte niet door onderdanen van de andere lidstaten kan worden gebruikt, ziet ze erop toe dat de betrokkenen een passende gelijkwaardige formule kunnen gebruiken.

§6. Conform paragraaf 1 kunnen de volgende documenten worden opgevraagd:

- 1° een nationaliteitsbewijs;
- 2° een kopie van de bekwaamheidsattesten of van de opleidingstitel die toegang verleent tot het beroep in kwestie plus eventueel een bewijs van beroepservaring van de persoon in kwestie. De bevoegde Vlaamse autoriteiten kunnen van de aanvrager eisen dat hij informatie over zijn opleiding verstrekt als dat noodzakelijk is om vast te stellen of er eventuele wezenlijke verschillen met de vereiste opleiding in het Vlaamse Gewest bestaan als vermeld in artikel 25. Als de aanvrager die informatie niet kan verstrekken, richt de bevoegde Vlaamse autoriteit zich tot het contactpunt, de bevoegde autoriteit of iedere andere relevante instelling van de lidstaat van oorsprong;
- 3° in het geval, vermeld in artikel 26, een verklaring over de aard en de duur van de werkzaamheden, afgegeven door de bevoegde autoriteit of instelling in de lidstaat van oorsprong of herkomst van de betrokkene;
- 4° een bevoegde Vlaamse autoriteit die de toegang tot een gereglementeerd beroep afhankelijk maakt van de indiening van bewijzen dat de betrokkene van goed zedelijk gedrag is of nooit failliet is gegaan, of die de uitoefening van zo een beroep in geval van ernstige beroepsfouten of strafrechtelijke inbreuken tijdelijk of permanent verbiedt, aanvaardt voor onderdanen van de lidstaten die het beroep in het Vlaamse Gewest willen uitoefenen, als genoegzaam bewijs documenten die afgegeven zijn door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van oorsprong of herkomst van de betrokkene, waaruit blijkt dat aan die voorwaarden is voldaan;
- 5° als de bevoegde Vlaamse autoriteit voor de toegang tot een gereglementeerd beroep van aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, een document over de geestelijke of lichamelijke gezondheid van de aanvrager eist, aanvaardt ze als genoegzaam bewijs het document dat in de lidstaat van oorsprong wordt geëist. Als de lidstaat van oorsprong dergelijke documenten niet eist, aanvaardt de bevoegde Vlaamse autoriteit een getuigschrift dat afgegeven is door een bevoegde autoriteit van die lidstaat;
- 6° als de bevoegde Vlaamse autoriteit voor de toegang tot een gereglementeerd beroep van aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, een van de volgende bewijzen eist, aanvaardt ze als genoegzaam bewijs een getuigschrift ter zake dat afgegeven is door de banken en verzekeringsmaatschappijen van een andere lidstaat:
 - a) een bewijs van de financiële draagkracht van de aanvrager;
 - b) een bewijs dat de aanvrager is verzekerd tegen de financiële risico's die verband houden met de beroepsaansprakelijkheid volgens de wettelijke voorschriften voor de voorwaarden en de omvang van die garantie, die van toepassing zijn in het Vlaamse Gewest;
- 7° als de bevoegde Vlaamse autoriteit dat ook eist van aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, een attest waarin wordt bevestigd dat er geen tijdelijk of definitief verbod op beroepsuitoefening dan wel geen strafrechtelijke veroordeling is.

Als de documenten, vermeld in het eerste lid, 4°, niet door de in de lidstaat van oorsprong of herkomst bevoegde autoriteiten worden afgegeven, worden ze vervangen door een verklaring onder ede of, in de lidstaten waar de eed niet bestaat, door een plechtige verklaring die door de betrokkene wordt afgelegd tegenover een bevoegde gerechtelijke of overheidsautoriteit of eventueel tegenover een notaris of een bevoegde beroepsvereniging in de lidstaat van oorsprong of herkomst, die een

attest verstrekt waaruit blijkt dat de verklaring onder ede is afgelegd of dat een plechtige verklaring is afgelegd.

§7. Met betrekking tot de documenten, vermeld in paragraaf 6, 4° en 5°, geeft de bevoegde Vlaamse autoriteit de gevraagde documenten binnen twee maanden aan de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat.

Art. 33. De bevoegde Vlaamse autoriteit bevestigt binnen een maand de ontvangst van het dossier van de aanvrager en deelt in voorkomend geval mee welke documenten ontbreken.

De procedure voor de behandeling van een aanvraag om een gereguleerd beroep te mogen uitoefenen, wordt uiterlijk drie maanden na de indiening van het volledige dossier van de aanvrager door een met redenen omkleed besluit van de bevoegde Vlaamse autoriteit afgesloten. Die uiterste datum kan echter met één maand worden verlengd voor de beroepen die onder afdeling 1 en 2 vallen.

Hoofdstuk 4. Wijze van uitoefening van het beroep

Art. 34. §1. De beroepsbeoefenaars die een erkenning van hun beroepskwalificaties hebben verkregen, beschikken over de talenkennis die voor de uitoefening van hun beroep in het Vlaamse Gewest vereist is.

§2. De controles die tot doel hebben de talenkennis, vermeld in paragraaf 1, na te gaan, zijn beperkt tot de kennis van één officiële Belgische landstaal.

§3. De controles die erop gericht zijn de talenkennis, vermeld in paragraaf 1, na te gaan, mogen worden opgelegd als er ernstige en concrete twijfel over bestaat of de beroepsbeoefenaar over voldoende talenkennis beschikt voor de beroeps werkzaamheden die hij wil uitoefenen.

Er mogen alleen controles worden uitgevoerd na de afgifte van een Europese beroepskaart conform artikel 11 of, in voorkomend geval, na de erkenning van een beroepskwalificatie, of als het uit te oefenen beroep implicaties heeft voor de veiligheid van de patiënt.

§4. De bevoegde Vlaamse autoriteit die de controle uitvoert, verzekert zich ervan dat die evenredig is met de uit te oefenen activiteit.

Art. 35. Onverminderd artikel 18 ziet de bevoegde Vlaamse autoriteit erop toe dat de betrokkenen het recht hebben gebruik te maken van academische titels die hun verleend zijn in de lidstaat van oorsprong, en eventueel van de afkorting daarvan, in de taal van de lidstaat van herkomst. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan voorschrijven dat die titel wordt gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of van de examencommissie die de titel heeft verleend. Als een academische titel van de lidstaat van oorsprong in het Vlaamse Gewest kan worden verward met een titel waarvoor in het Vlaamse Gewest een aanvullende opleiding is vereist die de begunstigde niet heeft gevolgd, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit voorschrijven dat de begunstigde een academische titel van de lidstaat van oorsprong voert in een door haar aangegeven passende vorm.

Art. 36. §1. Als voor de toegang tot een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest een beroepsstage moet worden volbracht, erkent de bevoegde Vlaamse autoriteit, als ze een verzoek tot toelating van de uitoefening van het gereguleerde beroep in overweging neemt, beroepsstages die in een andere lidstaat gevolgd zijn, als de stage in overeenstemming is met de richtsnoeren, vermeld in paragraaf 2, en houdt ze rekening met een in een derde land gevolgde beroepsstage.

De duur van het deel van de beroepsstage die in het buitenland mag worden gevolgd, mag tot een redelijke periode beperkt worden.

§2. De erkenning van de beroepsstage komt niet in de plaats van het afleggen van een eventuele voor de toegang tot het beroep in kwestie vereiste proef.

De bevoegde Vlaamse autoriteiten publiceren richtsnoeren voor de organisatie en de erkenning van beroepsstages die in een andere lidstaat of in een derde land worden gevolgd, namelijk over de rol van de supervisor van de beroepsstage.

Hoofdstuk 5. Administratieve samenwerking

Art. 37. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteiten werken nauw samen met de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten bij de toepassing van de richtlijn. Ze zien toe op de vertrouwelijkheid van de uitgewisselde informatie.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteiten wisselen informatie uit met de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten over tuchtrechtelijke maatregelen of strafrechtelijke sancties die genomen zijn, en over alle andere specifieke ernstige feiten die van invloed kunnen zijn op de uitoefening van werkzaamheden in het kader van de richtlijn, conform de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

Op verzoek van de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat gaan de bevoegde Vlaamse autoriteiten de juistheid van de feiten, vermeld in het eerste lid, na, bepalen ze de aard en de omvang van het in te stellen onderzoek en brengen ze de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat op de hoogte van de consequenties die ze trekken ten aanzien van de verstrekte informatie.

§3. Voor de toepassing van paragraaf 1 en 2 gebruiken de bevoegde Vlaamse autoriteiten het IMI.

Art. 38. De Vlaamse bevoegde autoriteiten brengen de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten op de hoogte van beroepsbeoefenaars die van een Vlaamse of federale overheid of rechtbank een beperking of verbod, ook tijdelijk, gekregen hebben op de uitoefening van de volgende beroepsactiviteiten of een gedeelte daarvan:

- 1° beroepsbeoefenaars die activiteiten met implicaties voor de veiligheid van patiënten uitoefenen, als de beroepsbeoefenaars een beroep uitoefenen dat in die lidstaat gereguleerd is;
- 2° beroepsbeoefenaars die activiteiten uitoefenen in verband met de opvoeding van minderjarigen, ook in de kinderopvang en het voor- en vroegschoolse onderwijs, als de beroepsbeoefenaars een beroep uitoefenen dat in die lidstaat gereguleerd is.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verstuurt de informatie, vermeld in het eerste lid, met een waarschuwing via het IMI binnen drie dagen na het nemen van het besluit dat de betrokken beroepsbeoefenaar een verbod of beperking op de uitoefening van de beroepsactiviteit of een gedeelte daarvan oplegt. Die informatie blijft beperkt tot de volgende elementen:

- 1° de identiteit van de beroepsbeoefenaar;
- 2° het betreffende beroep;
- 3° de informatie over de nationale autoriteit of rechtbank die het besluit tot beperking of verbod heeft genomen;
- 4° de reikwijdte van de beperking of het verbod;
- 5° de periode waarin de beperking of het verbod van kracht is.

De bevoegde Vlaamse autoriteit brengt de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten binnen drie dagen nadat de rechtbank het besluit heeft genomen, met een waarschuwing via het IMI, op de hoogte van de identiteit van beroepsbeoefenaars die krachtens de richtlijn een aanvraag tot erkenning van een kwalificatie hebben ingediend en die daarna in dat verband door een rechtbank schuldig zijn bevonden aan het gebruik van valse opleidingstitels.

De verwerking van persoonsgegevens met het oog op de uitwisseling van informatie, vermeld in het eerste en het derde lid, vindt plaats conform de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

De bevoegde Vlaamse autoriteit die de informatie conform het eerste lid heeft bezorgd, brengt de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten onmiddellijk op de hoogte van de einddatum van het verbod of de beperking, alsook van elke latere wijziging ervan.

De beroepsbeoefenaars over wie een waarschuwing naar de andere lidstaten wordt verzonden, worden op hetzelfde ogenblik als de waarschuwing zelf schriftelijk op de hoogte gebracht van het waarschuwingsbesluit. Ze kunnen tegen die beslissing beroep aantekenen bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of een verzoek tot rectificatie van de beslissing indienen, en ze hebben toegang tot rechtsmiddelen met betrekking tot alle schade die door een onjuiste waarschuwing van de andere lidstaten is toegebracht.

Gegevens met betrekking tot waarschuwingen mogen worden verwerkt zolang ze van kracht zijn. Waarschuwingen worden gewist binnen drie dagen nadat het besluit tot intrekking is genomen of zodra het verbod of de beperking, vermeld in het eerste lid, afloopt.

Art. 39. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit zorgt ervoor dat alle vereisten, procedures en formaliteiten voor de aangelegenheden die onder dit decreet vallen, eenvoudig, op afstand en met elektronische middelen kunnen worden afgewikkeld.

De verplichting, vermeld in het eerste lid, belet de bevoegde Vlaamse autoriteit niet om in een latere fase eensluidend verklaarde afschriften te vragen als ze gegronde twijfels heeft en als dat strikt noodzakelijk is.

§2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op het uitvoeren van een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid.

De proceduretermijnen, vermeld in artikel 18, §4, en artikel 33, beginnen te lopen op het moment waarop een burger een aanvraag of eventuele ontbrekende documenten bij de bevoegde Vlaamse overheid indient. Een verzoek om eensluidend verklaarde afschriften als vermeld in paragraaf 1, wordt niet als een verzoek om ontbrekende documenten beschouwd.

Art. 40. De Vlaamse Regering kan de bijlagen bij dit decreet wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met toekomstige aanpassingen van de Europese regelgeving.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Art. 41. In het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, het laatst gewijzigd bij decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 van 3 juli 2015, worden artikel 3.4.3, artikel 3.5.3 en artikel 3.6.3 opgeheven.

Art. 42. De wet van 12 februari 2008 tot instelling van een nieuw algemeen kader voor de erkenning van EG-beroepskwalificaties wordt opgeheven.

Art. 43. Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 18 januari 2016.

Brussel, 25 november 2016.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN BIJ HET ONTWERP VAN DECREET

BIJLAGE 1

Lijst van beroepsverenigingen of -organisatiesIERLAND ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

VERENIGD KONINKRIJK

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

(1) Ierse onderdanen zijn eveneens lid van de volgende verenigingen of organisaties in het Verenigd Koninkrijk:
 Institute of Chartered Accountants in England and Wales
 Institute of Chartered Accountants of Scotland
 Institute of Actuaries
 Faculty of Actuaries
 The Chartered Institute of Management Accountants
 Institute of Chartered Secretaries and Administrators
 Royal Town Planning Institute
 Royal Institution of Chartered Surveyors
 Chartered Institute of Building.

(2) Uitsluitend voor de controle van rekeningen.

- 27. Institution of Electrical Engineers
 - 28. Institution of Gas Engineers
 - 29. Institution of Mechanical Engineers
 - 30. Institution of Chemical Engineers
 - 31. Institution of Production Engineers
 - 32. Institution of Marine Engineers
 - 33. Royal Institution of Naval Architects
 - 34. Royal Aeronautical Society
 - 35. Institute of Metals
 - 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 - 37. Institute of Measurement and Control
 - 38. British Computer Society
-

BIJLAGE 2

Werkzaamheden die verband houden met de beroepserveringscategorieën

Lijst I

Klassen die vallen onder Richtlijn 64/427/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 69/77/EEG, en onder de Richtlijnen 68/366/EEG en 82/489/EEG

I

Richtlijn 64/427/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 64/429/EEG)

NICE-nomenclatuur (overeenkomend met ISIC-klasse 23-40)

Klasse	23	Textielnijverheid
	232	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van wol
	233	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van katoen
	234	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van zijde
	235	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van linnen en hennep
	236	Verwerking van andere textielvezels (jute en harde vezels), touwfabrieken
	237	Tricot- en kousenindustrie
	238	Textielveredeling
	239	Overige textielnijverheid
Klasse	24	Vervaardiging van schoenen, kleding, beddengoed, matrassen e.d.
	241	Schoenindustrie (met uitzondering van rubber- en houten schoenen)
	242	Schoenmakerijen en -reparatiebedrijven
	243	Vervaardiging van kleding en huishoudgoederen (met uitzondering van bontkleding)
	244	Bedden- en matrassenmakerijen en dekenstikkerijen
	245	Pelsbereiderijen en bontwerkerijen
Klasse	25	Verwerking van hout en kurk (met uitzondering van de vervaardiging van houten meubelen)
	251	Zagerijen, schaverijen
	252	Fabrieken van houten halffabrikaten
	253	Timmer- en parketvloerenfabrieken (seriefabricage)
	254	Hout-emballagefabrieken
	255	Vervaardiging van andere houtwaren (behalve meubels)
	259	Riet-, stro-, kurk- en borstelwarenfabrieken
Klasse	26	260 Meubelfabrieken en meubelmakersbedrijven (geen rieten of stalen meubelen)

Klasse	27	Vervaardiging van papier en papierwaren
	271	Houtslip- en cellulosefabrieken; papier- en kartonfabrieken
	272	Papierwaren- en kartonnagefabrieken (vervaardiging van artikelen uit papierstof, papier en karton)
Klasse	28	280 Grafische nijverheid, uitgeverijen
Klasse	29	Vervaardiging van leder en lederwaren
	291	Leerlooierijen
	292	Lederwarenfabrieken
Ex klasse	30	Rubberfabrieken, asbestfabrieken, kunststofverwerkende industrie, fabrieken van synthetische vezels, zetmeelfabrieken
	301	Rubber- en asbestfabrieken
	302	Kunststofverwerkende industrie
	303	Kunstmatige en synthetische continugaren- en vezelfabrieken
Ex klasse	31	Chemische industrie
	311	Chemische grondstoffenvabrieken; geïntegreerde fabrieken voor de vervaardiging en verwerking van chemische grondstoffen
	312	Gespecialiseerde fabrieken voor de vervaardiging van chemische grondstoffen voor industriële of agrarische toepassing (hieraan moet worden toegevoegd: de vervaardiging van industriële oliën en vetten van plantaardige of dierlijke oorsprong behorende bij groep 312 ISIC)
	313	Gespecialiseerde fabrieken van chemische verbruiksgoederen (wordt hier uitgesloten: de vervaardiging van geneesmiddelen en farmaceutische producten, ex groep 319 ISIC)
Klasse	32	320 Aardolie-industrie
Klasse	33	Verwerking van minerale producten (met uitzondering van metalen)
	331	Baksteen- en dakpannenfabrieken e.d.
	332	Glas- en glaswarenfabrieken
	333	Aardewerkfabrieken, vuurvast-materiaalfabrieken
	334	Cement-, kalk- en gipsfabrieken
	335	Bouwelementen- en -platenfabrieken e.d.
	339	Bewerking van natuursteen en van overige niet-metalen mineralen

Klasse	34	Vervaardiging en eerste bewerking van ferro- en non-ferrometalen
	341	IJzer- en staalindustrie (volgens EGKS-Verdrag met inbegrip van cokesovens verbonden aan hoogovens)
	342	Stalen-buizenfabrieken
	343	Trekkerijen en koudwalserijen
	344	Vervaardiging en bewerking van non-ferrometalen
	345	Gieterijen (ijzer-, staal en non-ferrometalen)
Klasse	35	Vervaardiging van producten uit metaal (met uitzondering van machines en transportmiddelen)
	351	Smederijen (excl. kettingfabrieken, gereedschapsfabrieken en ambachtelijke smeden); vervaardiging van zwaar pers- en stampwerk
	352	Fabrieken van licht pers- en stampwerk, façondraaiwerk, sintermetaal, oppervlaktebewerking van metaal
	353	Constructiewerkplaatsen (vervaardiging en montage ter plaatse)
	354	Ketel- en reservoirbouw
	355	Gereedschappen-, ijzer-, staal- en andere metaalwaren-fabrieken
	359	Gereedschapsslijperijen, dorpssmederijen en lasinrichtingen
Klasse	36	Machinebouw
	361	Landbouwmachine- en -tractorenfabrieken
	362	Kantoormachinefabrieken
	363	Metaalbewerkingsmachinefabrieken, vervaardiging van mechanische hand- en machinegereedschappen
	364	Textielmachine- en onderdelenfabrieken, naaimachinefabrieken
	365	Fabrieken van machines en apparaten voor de voedings- en genotmiddelenindustrie, de chemische en verwante industrieën
	366	Fabrieken van machines en installaties voor de mijnbouw, de metallurgische industrie en de bouwnijverheid; hijs- en hefwerktuigenfabrieken
	367	Fabrieken van tandwielen, lagers en andere overbrengingsmechanismen
	368	Overige fabrieken van machines voor bepaalde bedrijfstakken
	369	Overige machinebouw

Klasse	37	Elektrotechnische industrie
	371	Elektrische draad- en kabelfabrieken
	372	Fabrieken van elektromotoren, -generatoren en -transformatoren en van schakel- en installatiemateriaal
	373	Fabrieken van elektrische apparaten en toestellen voor industriële toepassing
	374	Telecommunicatie- en signaalapparatenfabrieken; fabrieken van elektrische meetinstrumenten en medische apparaten
	375	Fabrieken van elektronische apparaten, van radio- en televisietoestellen en van elektroakoestische apparaten
	376	Fabrieken van huishoudelijke elektrische apparaten
	377	Gloeilampen-, buizen- en verlichtingsartikelenfabrieken
	378	Accumulatoren- en batterijfabrieken
	379	Reparatie, montage en technische installatie van elektrotechnische producten
Ex klasse	38	Transportmiddelenindustrie
	383	Automobielbouw; auto-onderdelenfabrieken
	384	Auto- en (motor)rijwielreparatiebedrijven
	385	Rijwiel- en motorrijwiel fabrieken; fabrieken van rijwiel- en motorrijwielonderdelen
	389	Overige transportmiddelenindustrie
Klasse	39	Fijnmechanische en optische industrie; nijverheidsbedrijven niet elders genoemd
	391	Fijnmechanische industrie
	392	Medische- en orthopedische-artikelenfabrieken (met uitzondering van fabrieken van orthopedisch schoeisel)
	393	Optische-artikelenfabrieken; foto- en filmapparatenfabrieken
	394	Klokken- en uurwerkfabrieken en -reparatiebedrijven
	395	Goud- en zilvermederijen; diamantnijverheid
	396	Muziekinstrumentenfabrieken en -reparatiebedrijven
	397	Speelgoed- en sportartikelenfabrieken
	399	Overige nijverheidsbedrijven

Klasse	40	Bouwnijverheid
	400	Algemene bouwnijverheid (zonder bepaalde specialisatie), slopersbedrijven
	401	Burgerlijke en utiliteitsbouw (bouw van woningen en andere gebouwen)
	402	Water-, spoor- en wegenbouw; cultuurtechnische werken
	403	Installatiebedrijven
	404	Bouwbedrijven voor de afwerking van gebouwen

2

*Richtlijn 68/366/EEG**(Liberaliseringsrichtlijn: 68/365/EEG)**NICE-nomenclatuur*

Klasse	20A	200 Vervaardiging van dierlijke en plantaardige oliën en vetten
	20B	Voedingsmiddelennijverheid
	201	Slachterijen en vervaardiging van vleeswaren en vleesconserven
	202	Zuivel- en melkproductenfabrieken
	203	Groente- en fruitverwerkende industrie
	204	Visbewerkingsinrichtingen
	205	Maalbedrijven, meelfabrieken, pellerijen
	206	Brood-, beschuit-, banket-, koek- en biscuitfabrieken
	207	Suikerfabrieken en -raffinaderijen
	208	Cacao-, chocolade- en suikerwerkfabrieken
	209	Overige voedingsmiddelenfabrieken
Klasse	21	Vervaardiging van dranken
	211	Ethylalcohol- (fermentatieproduct) fabrieken, gistfabrieken, branderijen en distilleerderijen
	212	Vervaardiging van wijnen en van moutvrije, alcoholische dranken
	213	Bierbrouwerijen en mouterijen
	214	Vervaardiging van mineraalwater en alcoholvrije dranken
Ex 30		Vervaardiging van rubber, plastische materialen, kunst- en synthetische vezels en zetmeelproducten
	304	Vervaardiging van zetmeelproducten

*Richtlijn 82/489/EEG ISIC-
nomenclatuur*

Ex 855 Kapsalons (met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist)

Lijst II

Klassen die vallen onder de Richtlijnen 75/368/EEG, 75/369/EEG en 82/470/EEG

I

*Richtlijn 75/368/EEG (activiteiten bedoeld in artikel 5, lid 1) ISIC-
nomenclatuur*

- Ex 04 Visserij
- 043 Visserij op de binnenwateren
- Ex 38 Vervaardiging van transportmaterieel
- 381 Scheepsbouw en herstelling van schepen
- 382 Vervaardiging van spoorwegmaterieel
- 386 Vliegtuigbouw (met inbegrip van de bouw van ruimtevaartmaterieel)
- Ex 71 Hulpdiensten van het vervoer en andere diensten dan vervoer vallende onder de volgende groepen
- Ex 711 Exploitatie van slaap- en restauratiewagens; onderhoud van spoorwegmaterieel in de reparatiewerkplaatsen; schoonmaken van de wagons
- Ex 712 Onderhoud van materieel voor stads-, voorstads- en interlokaal vervoer van personen
- Ex 713 Onderhoud van ander materieel voor personenvervoer over de weg (zoals auto's, autobussen en taxi's)
- Ex 714 Exploitatie en onderhoud van kunstwerken ten behoeve van het wegvervoer (zoals wegen, tunnels en bruggen met tolheffing, autobusstations, parkings, autobusgarages en tramremises)
- Ex 716 Hulpdiensten van de binnenvaart (zoals exploitatie en onderhoud van waterwegen, havens en andere kunstwerken voor de binnenvaart; slepen en loodsen in havens, betonning, lossen en laden van schepen en andere overeenkomstige werkzaamheden, zoals berging van schepen, jagen, exploitatie van botenloodsen)
- 73 Communicatiediensten: posten en telecommunicatie

- Ex 85 Persoonlijke diensten
- 854 Wasserijen, stomerijen en ververijen
- Ex 856 Fotostudio's: portretfotografie en fotografie voor handelsdoeleinden, met uitzondering van persfotografie
- Ex 859 Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld (alleen onderhoud en schoonhouden van gebouwen of lokalen)

2

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 6: indien de werkzaamheid als een industriële of ambachtelijke activiteit wordt beschouwd)

ISIC-nomenclatuur

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

- a) de koop en verkoop
- van goederen door venters en colporteurs (ex groep 612 ISIC);
 - van goederen op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;
- b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

3

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, leden 1 en 3)

Groepen 718 en 720 van de ISIC-nomenclatuur

De bedoelde werkzaamheden bestaan met name in:

- het organiseren, aanbieden en verkopen, tegen een forfaitair bedrag of tegen provisie, van de afzonderlijke of gecoördineerde elementen van een reis of verblijf (vervoer, logies, voeding, excursie enz.), ongeacht de reden van de reis of het verblijf (artikel 2, punt B, onder a));
- het als tussenpersoon optreden tussen ondernemers van de verschillende taken van vervoer en personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden, en het verrichten van verschillende daarmee samenhangende werkzaamheden door:
 - aa) het sluiten, voor rekening van opdrachtgevers, van de overeenkomsten met de vervoerondernemers;
 - bb) het kiezen van de tak van vervoer, de onderneming en de route die voor de opdrachtgever het voordeligst worden geacht;
 - cc) de technische voorbereiding van het vervoer (bijvoorbeeld de voor het vervoer noodzakelijke verpakking); het verrichten van diverse bijkomende werkzaamheden tijdens het vervoer (bijvoorbeeld het voorzien van koelwagens met ijs);
 - dd) het vervullen van de aan het vervoer verbonden formaliteiten zoals het invullen van de vrachtbrieven, het groeperen en splitsen van zendingen;
 - ee) het coördineren van de verschillende gedeelten van een transport middels het toezicht op de doorvoer, de wederverzending, de overlading en diverse eindverrichtingen;
 - ff) het bezorgen van respectievelijk vracht aan de vervoerondernemers en vervoergelegenheid aan personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden:
 - het berekenen van de vervoerkosten, het nazien van de afrekening;
 - het uit naam en voor rekening van een reder of een ondernemer van transporten over zee permanent of incidenteel verrichten van bepaalde formaliteiten (bij havenautoriteiten, scheepsleveranciers enz.).

[werkzaamheden in artikel 2, punt A, onder a), b) of d)]

Lijst III

Richtlijnen 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG,
75/369/EEG, 70/523/EEG en 82/470/EEG

I

Richtlijn 64/222/EEG

(*Liberaliseringsrichtlijnen: 64/223/EEG en 64/224/EEG*)

1. Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren, met uitzondering van die welke ressorteren onder de groothandel in geneesmiddelen en farmaceutische producten, in giftige producten en ziekte-verwekkende agentia en in steenkool (groep ex 611).
2. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op grond van een of meer opdrachten belast is met het inleiden of afsluiten van handelstransacties op naam en voor rekening van derden.
3. Werkzaamheden van de tussenpersoon die, zonder hiermede blijvend belast te zijn, personen die rechtstreeks contracten willen afsluiten met elkaar in contact brengt, of de handelstransacties inleidt, dan wel bij de afsluiting daarvan zijn diensten verleent.
4. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op eigen naam voor rekening van derden handelstransacties afsluit.
5. Werkzaamheden van de tussenpersoon die voor rekening van derden groot-handelsveilingen houdt.
6. Werkzaamheden van de tussenpersoon die van huis tot huis bestellingen opneemt.
7. Het beroepshalve verrichten van diensten door een tussenpersoon in loondienst van een of meer ondernemingen op het gebied van handel, industrie of ambacht.

2

Richtlijn 68/364/EEG

(*Liberaliseringsrichtlijn: 68/363/EEG*)

Ex groep ISIC 612: Kleinhandel

Uitgesloten werkzaamheden:

012	Verhuur van landbouwmachines
640	Onroerende goederen, verhuur
713	Verhuur van automobielen, rijtuigen en paarden
718	Verhuur van spoorwegrijtuigen en -wagons
839	Verhuur van machines voor handelsfirma's
841	Plaatsbespreking voor bioscopen en verhuur van films
842	Plaatsbespreking voor theaters en verhuur van theateruitrusting
843	Verhuur van boten, verhuur van rijwielen, verhuur van automaten
853	Verhuur van gemeubileerde kamers
854	Verhuur van gewassen linnengoed
859	Verhuur van kleding

*Richtlijn 68/368/EEG**(Liberaliseringsrichtlijn: 68/367/EEG)**ISIC-nomenclatuur*

Ex klasse 85 ISIC

1. Restaurants en slijterijen (groep 852 ISIC).
2. Hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 ISIC).

4

*Richtlijn 75/368/EEG (artikel 7)**Alle activiteiten in de bijlage bij Richtlijn 75/368/EEG, behalve de activiteiten in artikel 5, lid 1, van die richtlijn (lijst II, punt 1, van deze bijlage).**ISIC-nomenclatuur*

- Ex 62 Banken en andere financiële instellingen
- Ex 620 Octrooimakelaars en ondernemingen die zich bezighouden met de uitkering van vergoedingen uit licenties
- Ex 71 Vervoer
- Ex 713 Reizigersvervoer over de weg, met uitzondering van vervoer met motorvoertuigen
- Ex 719 Exploitatie van leidingen bestemd voor het vervoer van vloeibare koolwaterstoffen en andere vloeibare chemische stoffen
- Ex 82 Diensten tot nut van het algemeen
- 827 Bibliotheken, musea, plantentuinen en dierentuinen
- Ex 84 Recreatie
- 843 Diensten op recreatief gebied, niet elders ingedeeld:
- sportactiviteiten (sportterreinen, organisatie van sportieve ontmoetingen enz.), met uitzondering van de werkzaamheden van sportleraren;
 - spelen (renstallen, speelterreinen, renbanen enz.);
 - andere recreatieve activiteiten (circussen, lunaparken en andere amusementsbedrijven enz.)
- Ex 85 Persoonlijke diensten
- Ex 851 Huishoudelijke diensten
- Ex 855 Schoonheidsinstituten en manicure, met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist en kapper
- Ex 859 Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld, met uitzondering van die van sport- en paramedische masseurs en van berggidsen, als volgt ingedeeld:
- ontsmetting en bestrijding van ongedierte;
 - verhuur van kleding en bewaring van voorwerpen;
 - huwelijksbemiddeling en soortgelijke diensten;
 - waarzeggerij en soortgelijke werkzaamheden;
 - hygiënische diensten en aanverwante werkzaamheden;
 - begrafenisondernemingen en onderhoud van kerkhoven;
 - reisleiders en toeristentolken

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 5)

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

- a) de koop en verkoop van goederen:
 - door venters en colporteurs (ex groep 612 ISIC);
 - op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;
- b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

6

Richtlijn 70/523/EEG

Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel in steenkool ressorteren en werkzaamheden van tussenpersonen op het gebied van steenkool (ex groep 6112 ISIC).

7

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, lid 2)

[Activiteiten genoemd in artikel 2, punt A, onder c) of e), punt B, onder b), punten C en D.]

Deze werkzaamheden bestaan met name in:

- het in huur geven van spoorwegwagens of -rijtuigen voor het vervoer van reizigers of goederen;
- het als tussenpersoon optreden bij de aankoop, de verkoop of de verhuur van schepen;
- het voorbereiden van, onderhandelen over en sluiten van overeenkomsten voor het vervoer van emigranten;
- het in entrepots, pakhuizen, meubelopslagplaatsen, koelhuizen, silo's enz., al dan niet onder douanetoezicht, voor rekening van de bewaargever in bewaring nemen van alle voorwerpen en goederen;
- het aan de bewaargever afgeven van een titel voor het in bewaring ontvangen voorwerp of goed;
- het verschaffen van verblijfsruimte, voeder en verkoopruimte voor vee dat hetzij voor de verkoop, hetzij onderweg naar of van de markt in tijdelijke bewaring wordt gegeven;
- het verrichten van de technische controle of expertise van motorrijtuigen;
- het meten, wegen en ijken van goederen.